IUM

V
B J
C

DIRECTORIUM CHORI

SEU

SELECTUS

ANTIPHONARUM, PSALMORUM, HYMNORUM, VERSUUM, ET RESPONSORIORUM,

NEC NON

ALIORUM SACRORUM CONCENTUUM

QUI PER ANNUM IN ECCLESIIS PAROCHIALIBUS INTER DIVINA OFFICIA ADHIBENTUR.

Redegit, transposuit et harmonice ornavit

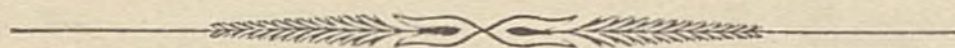
JOSEPH SURZYŃSKI

SS. Teologiae Magister,

REGENS CHORI ET ORGANOEDUS IN ECCLESIA ARCHICATHEDRALI POSNANIENSI.

VOLUMEN I.

COMMUNE ET PROPRIUM DE TEMPORE CONTINENS.

POSNANIAE.

Typis et Sumtibus Jaroslai Leitgeber.

MDCCCLXXXV.

DIRECTORIUM CHORI

CZYLI

WYBÓR

ANTYFON, PSALMÓW, HYMNÓW, WIERSZY I RESPONSORYÓW,

TUDZIEŻ

INNYCH MELODYI ROKU KOŚCIELNEGO

W NUTACH DO ŚPIEWU I GRANIA NA ORGANACH

WYDAŁ

Ks. Józef Surzyński
Dr. Św. Teologii.
REGENS CHÓRU I ORGANISTA PRZY KOŚCIELE ARCHIKATEDRALNYM W POZNANIU.

TOM I.
COMMUNE ET PROPRIUM DE TEMPORE.

POZNAŃ.
Drukiem i nakładem Jarosława Leitgebra.
1885.

PRZEDMOWA.

Wspaniałe pergaminowe wolumina archiwum wawelskiego, sięgające 14go wieku, a przechowujące używane u nas melodye gregoryańskie w swéj pierwotnéj czystości, świetnym są dowodem, jak pilnie wówczas wykonywano u nas chorał gregoryański, i do jak wysokiéj przodkowie nasi doprowadzili w nim doskonałości.

Na szczególną wzmiankę zasługują dwa wybornie zachowane folianty: kancyonał Gosławskiego z roku 1489, przechowujący ówczesny sposób śpiewania ewangelii na chór unisono, przeplatany chórem czterogłosowym, i prześliczny na pergaminie pisany Antyfonarz Mikołaja z Poznania, pierwszego dyrygenta Jagiellońskiego kolegium roratystów z pierwszéj połowy szesnastego wieku. — Liczne wydania krakowskie drukowanych ksiąg liturgicznych z wieków późniejszych świadczą, że tradycya czystego śpiewu św. Grzegorza nie przerwała się w naszym kościele, lecz, że boski śpiew ten z biegiem czasu coraz bardziéj się rozszerzał, i coraz więcéj udoskonalał. Niestety, zbiegiem smutnych okoliczności, a szczególnie wskutek zgubnego wpływu, jaki na muzykę kościelną wywarła muzyka świecka, poczęło u nas słabnąć zamiłowanie do śpiewu gregoryańskiego, wydania ksiąg liturgicznych stały się coraz rzadsze, przecudne wiekowe chorały św. Grzegorza zostały albo do niepoznania zmienione, albo też ustąpić musiały lekkim, duchem świata przesiąkniętym melodyom. Antyfonarze i Graduały są już rzadkością, śpiew gregoryański zamilkł u nas prawie zupełnie, gdyż chorał wykonywany przez naszych organistów na jutrzniach i na nieszporach (podczas mszy rzadko go wykonują), jest właściwego śpiewu gregoryańskiego chyba tylko parodyą, a należące mu się i z prawa i z kilkunastowiekowych tradycyi pierwsze miejsce w kościele, zajęła muzyka światowa, sprzeciwiająca się najoczywistszym przepisom Kościoła św. i odrywająca ducha od skupienia w modlitwie i od pobożności.

Ażeby uratować od zaguby świetne tradycye w śpiewie gregoryańskim, ażeby rozpowszechnić przechowane w starych naszych księgach liturgicznych melodye ś. Grzegorza i uczynić je przystępnemi nawet najmniejszym kościołom parafialnym, ażeby przez to rozbudzić u nas na nowo zamiłowanie do boskiego śpiewu tego, téj córy naszego kościoła, tego niezmiennego wzoru wszelkiéj katolickiéj muzyki kościelnéj, i ażeby w końcu ułatwić wszystkim chórom naszym wykonywanie przepisów naszego kościoła, tyczących się śpiewu kościelnego, powziąłem zamiar wydania niniejszego dzieła.

Melodye do Antyfon, Invitatoriów, Psalmów Venite etc., czerpałem z najlepszego antyfonarza krakowskiego, wydanego w r. 1614 przez księdza Kaspra z Kleczowa z polecenia ks. biskupa Gębickiego; hymny zaś i antyfony Matki Boskiéj wyjątkiem z psałterza, wydanego przez profesorów kolegium większego w uniwersytecie krakowskim z polecenia ks. biskupa Łubieńskiego w r. 1716. Tony psalmowe ułożyłem według najlepszych polskich kancyonałów nowoczesnych; różnią się one wprawdzie od melodyi psalmowych, używanych w naszym kościele w wieku szesnastym, jak się o tém przekonać można z rzadkiego bardzo dzieła naszego największego, i po Mikołaju z Radomia najstarszego teoretyka polskiego, Sebastyana Felsztyńskiego, z początku 16 wieku, pod tyt. „Musica coralis domini Sebastiani presbyteri de Felstin. Artium liberalium Baccalarii,“ przechowującego się w bibliotece poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, — lecz ponieważ podobniejsze są one do tonów psalmowych, używanych dzisiaj w całym kościele katolickim, dla tego propter unitatem je zachowałem.

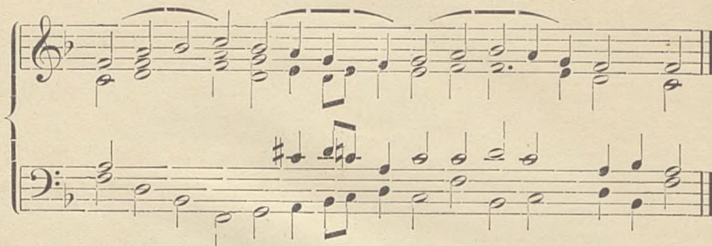
Dobrze wykonany śpiew gregoryański nie potrzebuje harmonizacyi — śmiało nawet postawić można twierdzenie, że każda harmonizacya szpeci, a często nawet zabija piękność boskiego śpiewu tego. Wyjątek chyba stanowią responsorya we mszy św. i tony psalmów, które od pierwszych wieków chrześciaństwa przez lud śpiewane bywały, i które wielką odznaczają się prostotą, bo prawie na jednym spoczywają tonie. Tutaj harmonia bardzo do upiększenia i urozmaicenia prostych śpiewów tych się przyczyni. Reszta melodyi gregoryańskich należy do tak żw. śpiewu sztucznego, którego charakter oparty na swobodnéj, do nieba się wyrywającéj melodyi, nie cierpi cięźkiéj harmonizacyi. Przecież z drugiéj strony praktyczne względy, szczególnie brak wyćwiczonych śpiewaków na parafiach, wywołują potrzebę towarzyszenia śpiewowi gregor. na organach.

W tym celu wydano u nas w ostatnim wieku dość liczne podręczniki z towarzyszeniem do śpiewu choralnego. Wspomnę tu najgłówniejsze. W r. 1825 wydał Wacław Raszek w sztycharni Płacheckiego w Warszawie kancyonał muzyki kościelnéj, zawierający: 1, naukę śpiewu figuralnego i choralnego, 2, śpiewy choralne łacińskie, 3, hymny nieszporne i 4, śpiewy figur. polskie — w dodatku kilka preludyi, aryi itp. Następuje chorał gregoryański księdza Jana Jarmusiewicza, proboszcza z Zaczerska w Galicyi, wydany około r. 1840 we Wiedniu. W r. 1848 wyszły drukiem Breitkopfa w Lipsku śpiewy choralne kościoła rzymsko-katolickiego przez Wincentego Gorączkiewicza, organistę przy katedrze krakowskiéj. Prócz tego znajdują się harmonizacye choralnych melodyi w „Muzyce kościelnéj“ Zientarskiego, w śpiewniku ks. Mazurowskiego i w najnowszym śpiewniku Grabowskiego. Dzieła powyższe należą do historyi naszéj muzyki kościelnéj,

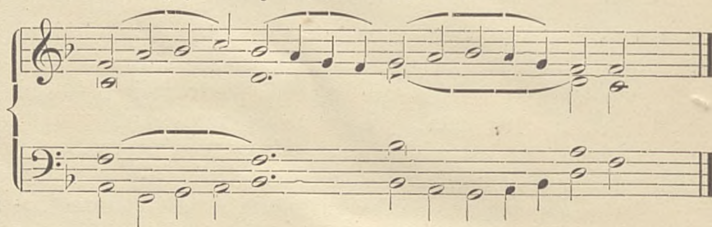
praktycznego jednak i teoretycznego znaczenia nie posiadają. Są one najpierw po części wyczerpane, prócz tego są niekompletne, gdyż prócz psalmów, hymnów i kilku mszy gregoryańskich, reszty śpiewów choralnych (Antyfon, Invitatoriów, Introitów etc.) w nich nie podano, a w końcu, prócz znakomitéj pracy śp. ks. Mazurowskiego w Pelplinie, oparte są na zasadach nowomodnéj harmonizacyi świeckiéj, zacierającéj dyatoniczny charakter śpiewów gregoryańskich i odbierającéj im przez to ich świętą powagę i cechę kilkunastowiekowéj starożytności. Znawcy śpiewu choralnego słysząc taką harmonizacyą, takich samych doznają wrażeń, jakie by w nas powstały — że się odważę na takie porównanie — na widok kapłana, sprawującego ofiarę mszy św. we fraku. Nie chcąc przecież mym poprzednikom odmawiać zasług na tém polu pracy, winienem im przyznać dobre zamiary, tudzież głęboką erudycyą i wielką pilność w ich wykonaniu — że zaś dzieła ich nie odpowiadają wymaganiom dzisiejszym, to nie ich wina — lecz wina ówczesnego kierunku w muzyce kościelnéj, który nie tylko u nas, ale i w innych krajach katolickich podobnież nędzne i duchowi choralu gregoryańskiego nieodpowiednie wydał prace. Dopiero w ostatnich dwudziestu latach zaczyna się podnosić muzyka kościelna z wiekowego przeszło upadku, wskutek czego i harmonizacya śpiewu gregoryańskiego uwalnia się powoli ze zgubnych wpływów nowożytnéj muzyki, a powraca do złotych reguł, wypisanych w wiekopomnych dziełach księcia muzyki Palestryny, i współczesnych mu Orlanda i Wiktoryi, tudzież w przecudownych utworach naszych narodowych mistrzów z 16 i 17 wieku, Borka, Szadka, Zieleńskiego i innych. Wielką w tym względzie zasługę przyznać trzeba pracom: Mettenleitera, Etta, Hermersdorfa, a przedewszystkiem dziełom choralnym ks. Koenena w Kolonii, ks. Witta i Hanischa w Ratyzbonie.

Udoskonalony przez tych trzech ostatnich mistrzów system harmonizacyi melodyi gregoryańskich, przyjęła sławna szkoła muzyki kościelnéj w Ratyzbonie. Ponieważ zaś system ten najlepiéj odpowiada duchowi gregoryańskiego śpiewu i najmniéj swobodę jego krępuje, dla tego na nim pracę swą oparłem.

Reguły harmonizacyi chorału gregoryańskiego są według systemu tego następujące: 1) akordy używane w harmonizacyi melodyi choralnych winny się składać z tonów dyatonicznych zawartych w skali tonu kościelnego. w którym melodya jest napisaną; 2) znaków podwyższenia (krzyżyków) wolno używać tylko przy zakończeniu tonu III i IV, zamieniając w ostatnim akordzie g na gis, t. zw. zakończenie frygijskie, i czasami przy zakończeniu pierwszego tonu (fis). Celem osiągnięcia zadowalniającego zakończenia, powinien przy kadencyach 1, 2, 7 i 8go tonu przedostatni akord dominansowy mieć podwyższoną tercyą. Prócz tego wolno użyć krzyżyka ilekroć chodzi o lepsze połączenie przejść z jednego akordu do drugiego, albo dla uniknięcia nużącéj jednostajności; 3) przy tak zwanych śpiewach sylabicznych, w których na każdy ton osobna sylaba przypada, np. w hymnach, ma każda nuta melodyi osobny akord, i czasami tylko wolno jéj nadać przejściowy charakter; przeciwnie zaś w śpiewach neumatycznych, w których na jednę sylabę często kilka, a nawet kilkanaście nót przypada, trzeba, ażeby nie odbierać melodyi swobodnego ruchu, gdzie tylko się da uważać te ostatnie jako nóty przejściowe i oprzéć je na jednym akordzie, albo przynajmniéj na jednéj nucie w basie, lub w innym głosie harmonii. Chcąc lepiéj zrozumieć powyższą regułę, przypatrzmy się antyfonom i invitatoriom na uroczystość Bożego Ciała na str. 264 i następnych. Porównajmy np. następną harmonizacyą melodyi na wyrazy „Christum sumimus“ ze str. 270 w ostatnim podwójnym systemie nót:

z harmonizacyą naszą w Directorium chori:

Tutaj występuje melodya w całéj swéj swobodzie, jak to nawet naocznie przekonać się można, podczas gdy w pierwszym przykładzie ginie melodya w mnóztwie wlokących się nudnie harmonii. 4) Ponieważ melodye gregoryańskie z prostych składają się interwalów, dla tego téż do ich harmonizacyi jak najprostszych akordów używać trzeba, tj. akordów doskonałych w ich pierwotnem położeniu, lub w pierwszym ich przewrocie. Akordy kwartsekstowe zachodzić tylko mogą na leżącym lub dyatonicznie postępującym basie, i w takim razie uważają się jako akordy przejściowe. Przy śpiewach neumatycznych rzadko kiedy akordów septymowych, utworzonych z tonów skali, używać można, głównie dla tego, że przy płynących szybko melodyach, wymagane przez teoryą muzyki przygotowanie tych akordów rzadko kiedy jest możebne. Przy śpiewach sylabicznych trudność ta rzadziéj się wydarza. Akordy septymowe zmniejszone, nadmiarowe akordy sekstowe, wogóle wszelkie akordy chromatycznie zmienione zupełnie z harmonizacyi śpiewów choralnych się wykluczają. — Ażeby w końcu zachęcić organistów do ćwiczenia śpiewu choralnego i do wprawiania się w biegłem towarzyszeniu jego melodyom, przytaczam słowa uczonego benedyktyna O. J. Pothier, wyjęte z sławnego dzieła jego o śpiewie choralnym „Les Mélodies Grégoriennes.“ Tournay 1881: „Chcąc dobrze śpiewać, trzeba znać zasady sztucznego śpiewu. Tylko pod tym warunkiem święte melodye pięknie się wydadzą... Muzycy światowi czytamy w Gerbercie — śpiewacy i śpiewaczki z teatru miesiące całe poświęcają na przygotowanie się do koncertu, i wszelkich dokładają starań, aby wykonania ich były dobre i aby słuchającym się podobały. My zaś, którym Bóg słowa majestatu swego do ust brać pozwolił, czybyśmy bez pracy i przygotowania chwałę Bożą głosić chcieli, i czybyśmy nie mieli poświęcić więcéj czasu rzeczom świętym, aniżeli tamci marnym poświęcają sprawom?“

Pisałem w Poznaniu w Wilią Niepokalanego Poczęcia Najśw. M. P. 1884.

Ks. J. Surzyński.

SPIS RZECZY

Tomu pierwszego.

A. COMMUNE DIRECTORII.

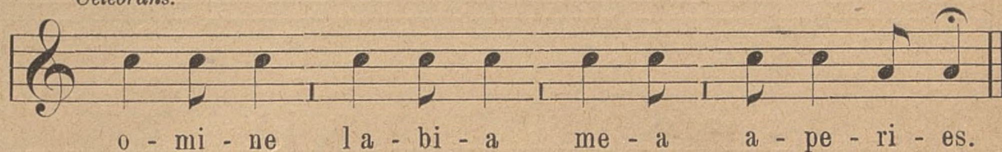
(Części wspólne na wszystkie czasy i święta roku kościelnego).

Tonus inchoandi Officium Divinum.

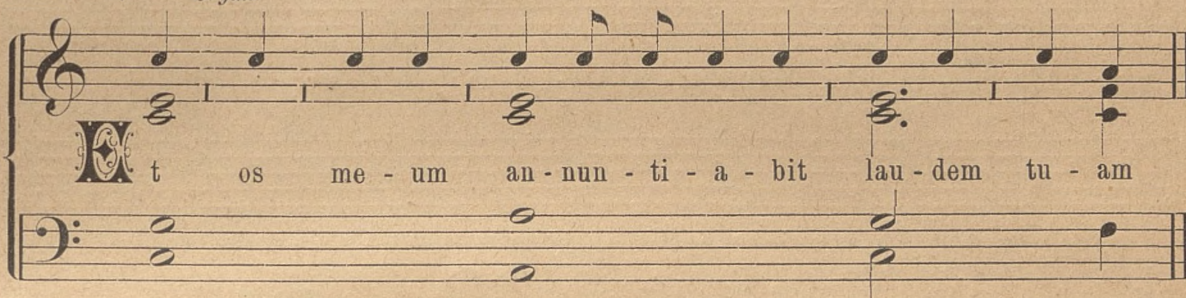
(Sposób rozpoczynania służby Bożej czyli Officium).

Celebrans.

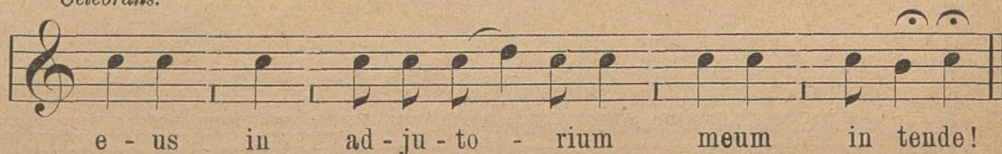

Organ.
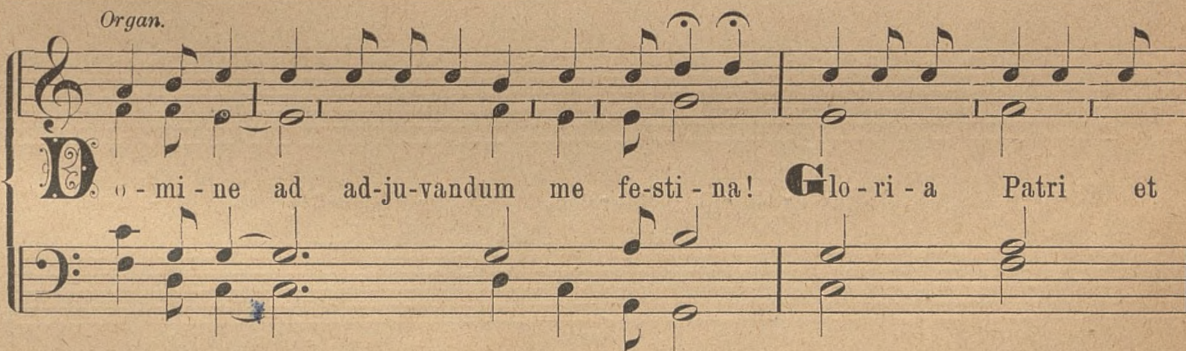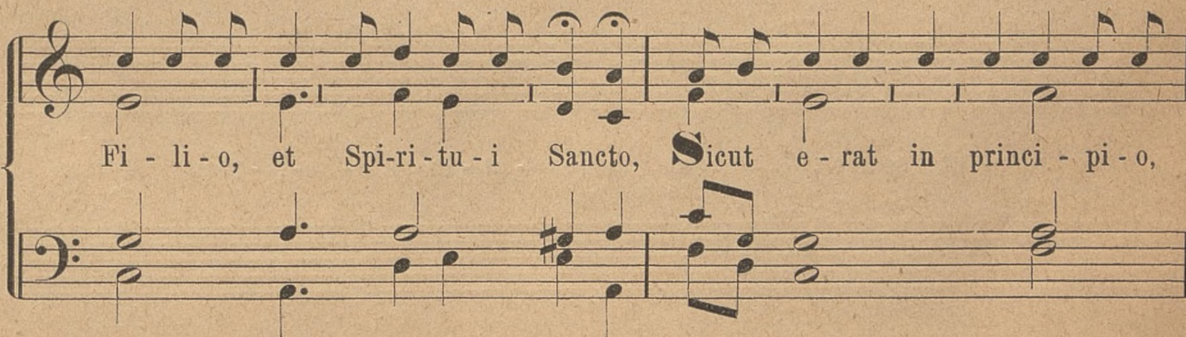

Celebrans.

Organ.

et nunc et semper et in sae-cu-la sae-cu-lorum. Amen. Al-le-lu-ja!

albo: Al-le-lu-ja! Laus ti-bi Do-mi-ne, Rex aeternae glo-ri-ae.

Od Komplety w Sobotę przed Septuagesimą aż do Wielkiego Czwartku zamiast Alleluja, *śpiewa się*: Laus tibi etc.

W zwykłem Officium:

Domine ad adjuvandum me festina! Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto, Sicut erat in principio et nunc et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

PSALMI VENITE (94).

Tonus I. — *Psalm ten śpiewa się w święta: Niepokal. Poczęcia N. M. P., Cathedr. Petri, Nawrócenia Św. Pawła, Nawiedzenia N. M. P., Św. Maryi Magdaleny, Narodzenia N. Maryi P., Wszystkich Świętych, Św. Marcina, w Commune Apostolorum, Comm. Unius (jednego) Martyris i Plurimor MM. (więcej) Męczenników.*

Quoniam Deus magnus Dominus ex rex magnus su - per

omnes De - os quoni-am non re-pellet Do - minus plebem

suam quia in manu e - jus sunt o - mnes fines ter - rae,

et al - ti tu - dines mon-ti-um ip - se con - spicit.

Quo-ni-am ip - si - us est mare, et ipse fecit illud et

a - ri - dam funda - ve - runt manus e - jus; ve - ni - te ado - remus,

et pro-cidamus an - te Deum: ploremus coram Domino, qui

fecit nos; qui - a i - pse est Do-mi - nus De-us no - ster:

nos au - tem po - pu - lus e - jus et o - ves pascu- ae e - jus.

Hodi - e si vocem ejus audi - e ri-tis no-li - te obdu - ra - re

3

corda ve - stra, si-cut in ex-a-cerbatione se-cundum di-em

tantationis in de-serto, u-bi tenta verunt me patres ve- stri,

pro-ba ve-runt et vi-de-runt o - pe - ra me - a.

Quadra-gin-ta an-nis pro-xi-mus fu-i generati-o - ni hu-ic, et

di-xi: semper hi errant cor - de; ip-si ve-ro non cogno-verunt

vi-as me-as, qui-bus ju-ra-vi in i-ra me-a, si

in-tro-i-bunt in re-qui-em meam. Glori-a Pa tri et Fi-li-o

et Spi-ri-tu-i sanc-to, sic-ut e-rat in prin-ci-pi-o et nunc et

sem - per et in saecu-la sae-cu-lo-rum. A - men.

Pójdźcie do Pana z winnym pokłonem *),
Stańmy z radością przed Jego tronem;
Pieśń chwały Jego niech brzmi z weselem,
Bóg to zbawieniem, Bóg naszym celem.

Pan to jest wielki nad wszystkie pany,
On nie odepchnie lud swój wybrany;
On w ręku swoim trzyma świat cały,
Bo ręce Jego wszystko stwarzały.

Pójdźcie, a ręce wznosząc do Pana,
Padnijmy przed Nim na swe kolana;
Łzami oblejmy tron Boga swego
My lud i trzoda pastwiska Jego.

Dziś, gdy słyszycie głos Pana swego,
Nie zatwardzajcie serca waszego:
„Nie idźcie ojców waszych złym torem,
„Co szli na puszczy ze mną uporem.

„Zawsze mię kusząc słuchać nie chcieli,
„Szukali cudów, choć je widzieli;
„Gdym zaś ludowi zawsze pobłażał,
„Przez lat czterdzieści on Mię obrażał.

*) Jest to przekład psalmu Venite X. Głodkiewicza (Śpiewnik liturg.).

„I rzekłem: błędu serca słuchali,
„Mych sprawiedliwych dróg nie poznali!
„Przeto przysiągłem w gniewie nad nimi,
„Że do mej świętej nie wnijdą ziemi."

Chwała bądź Bogu: Ojcu, Synowi,
Przenajświętszemu w Trójcy Duchowi;
Jak na początku była, tak ninie,
I niechaj zawsze na wieki słynie. Amen.

PSALMUS VENITE, TONUS II.

Psalm ten śpiewa się w uroczystość Przenajśw. Trójcy, Bożego Ciała, w Niedzielę śród oktawy Bożego Ciała, Przemienienia Pańskiego, Św. Wawrzyńca, Wniebowzięcia N. M. P. i Podwyższenia św. Krzyża.

su-per om - nes De - os: quo-ni-am non re-pel-let Dominus

plebem su - am, qui-a in ma-nu e-jus sunt om-nes fi - nes

ter - rae, et al-ti tu-di-nes montium ipse con-spi-cit.

Quo-ni-am ip-si-us est ma-re et ip-se fe-cit il - lud

et a-ri-dam fun-da ve-runt ma-nus e - jus, ve - ni-te

4

a - do - re-mus et pro - ci - da-mus an-te De - um, plo-re - mus coram

Do-mi-no, qui fe - cit nos, qui - a ip - se est Do - mi - nus

De-us no - ster, nos autem po-pu-lus e - jus et o - ves pas-cu-ae

e - jus. Ho-di - e si vocem e - jus au-di - e - ri - tis,

no - li - te ob - du - ra - re cor - da ve - stra, si - cut in

ex-acer-ba-ti-o-ne se-cundum di - em ten - ta - ti - o - nis in de - ser - to.

u - bi tenta - verunt me patres ve - stri: probaverunt

et vi - de-runt o-pe - ra me - a. Quadragin - ta annis proximus

fu - i ge - ne - ra - ti - o - ni hu - ic, et di - xi: semper hi

er - rant cor - de: i - psi ve - ro non co-gno-ve-runt vi - as

me - as, quibus ju - ra - vi in i - ra me - a: si

in - tro - i - bunt in re - qui - em me - am. Glo-ri-a Pa-tri et

Fi - li - o et Spi - ri - tu - i San - cto, sic - ut e - rat

in prin - ci - pi - o et nunc et sem - per

et in sae-cu-la sae - cu - lo - rum. A - men.

PSALMUS VENITE, III.

Na uroczystość św. Michała Arch., Oczyszczenie Matki Boskiej; tudzież przy Commune Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Virginum i w Officium Dominicae per Annum.

Ton. I. Dorius.

V e - ni - te ex-sul - te - mus Do - mi - no,

ju - bi - lemus De - o sa - lu - ta - ri no - stro, prae-oc - cu - pe - mus

fa - ci - em e - jus in con-fes-si - o - ne, et in psalmis ju - bi - le - mus

e - i. Quo - ni - am De-us magnus Do-mi-nus,

5

et Rex ma-gnus su-per omnes de-os; quo - ni - am non re-pel-let

Do-mi-nus plebem suam, quia in manu e-jus sunt om-nes

fi-nes terrae, et al - ti-tu-di-nes mon-ti-um, i-pse

con - spi-cit. Quo - ni-am ip-si-us est

ma-re et i-pse fe-cit il-lud, et a-ri-dam fundave-runt

ma-nus e - jus: ve-ni - te a-do-re-mus et pro-ci-damus

an-te De-um; plo-re-mus co-ram Do-mi-no qui fe-cit nos, qui-a

ip-se est Dominus De-us no-ster, nos autem po-pu-lus e-jus

et o-ves pa - scu-ae e - jus. Ho - di - e

si vo-cem e-jus au-di-e-ri-tis, no-li-te ob-du-ra-re cor-da

ve-stra, si-cut in ex-a-cer-ba-ti-o-ne se-cun-dum di-em

ten-ta-ti-o-nis in de-ser-to, u-bi ten-ta ve-runt me pa-tres

ve-stri, pro-ba-ve-runt et vi-de-runt o-pe-ra me-a.

Qua-dra-gin-ta an-nis pro-xi-mus fu-i gene-ra-ti-o-ni

huic, et di-xi: semper hi errant corde: ip-si ve-ro

non co - gno - ve-runt vi - as me-as, qui-bus ju - ra - vi in i - ra

me - a: si in - tro - i - bunt in re - qui-em me - am.

Glo - ri - a Pa - tri et Fi - li - o et Spi - ri - tu - i

sanc - to, sic - ut e - rat in prin-ci-pi - o et nunc et semper

et in sae-cu-la sae-cu - lo - rum A - men.

6

PSALMUS VENITE, IV.

Na uroczystość Zwiastowania M. B. i M. B. Śnieżnej; w Jej Officium parvum następnie na Officium niedzielne od Septuagesimy do Passyjnej i na uroczystość Poświęcenia Kościoła.

Ton. VIII Myxolydius.

V e - ni - - te ex - sulte-mus Do - mi - no

ju - bi - lemus De - o sa - lu - ta - ri no - stro; prae - occu - pe - mus

fa - ci - em e - jus in con-fes-si - o - - ne, et in

psal - mis ju - bi - le - mus e - i.

Quo - niam De-us magnus Do - minus, et Rex magnus super omnes

de - os; quoni - am non re-pellet Do - mi-nus plebem su - am, quia

in manu e - jus sunt omnes fi-nes ter - - rae, et

al - ti - tu - di - nes mon - ti - um i - pse con - spi - cit.

Quo - ni - am ip - si - us est mare et i-pse

fe - cit il - lud, et a - ri-dam funda - ve-runt manus e - jus:

ve - ni - te a - do - re-mus et pro-ci - damus an - te De - um; plo - re-mus

co-ram Do-mi-no qui fe - cit nos, qui-a ip-se est Dominus De-us

no - ster, nos au - tem po-pu-lus e - jus et o - ves

pa - scu - ae e - jus. **H** o - di - e

si vo-cem e-jus au-di-e - ri-tis, no-li-te ob-du-ra-re cor-da

ve-stra, sic - ut in ex-a-cer-ba-ti-o-ne se-cun-dum di - em

ten-ta-ti-o-nis in de-ser - to, u-bi ten-ta ve-runt me pa-tres

ve - stri, pro - ba - verunt et vi-de - runt o - pe - ra

me - a. Quadra-gin - - ta

7

an - nis pro-xi-mus fu - i ge-ne-ra-ti-o-ni hu - ic,

et di-xi: semper hi errant cor-de: i - psi ve-ro non co-gno ve-runt

vi-as me-as, qui-bus ju-ra-vi in i-ra me - - a:

si in-tro-i-bunt in re - qui-em me - am.

Glo - - ria Pa - tri et Fi - li-o et Spi-ri-tu-i sanc-to,

sic - ut e - rat in prin-ci - pi-o et nunc et sem - - per

et in sae - cula saeculo - rum A - men.

PSALMUS VENITE, V.

Na uroczystość Bożego Narodzenia, Obrzezania Pańskiego (Nowy rok) i Trzech Króli.

Ton. II. hypodorius transpositus.

V e - ni - te ex-sul-te-mus Do - mi-no, ju-bi-le-mus

De-o sa-lu - ta - ri no - stro, prae-oc - cu-pe - mus

fa - ci - em e - jus in con - fes - si - o - ne et in

psal - mis ju - bi - le - - - mus e - - i.

Quo - niam Deus magnus Do - mi-nus et Rex magnus

su - per om - nes De - os: quo - ni - am non repel - let Dominus

plebem su - am, quia in manu e - jus sunt omnes fi - nes

ter - rae, et al - ti - tu - di - nes mon - tium i - - pse

con - - spicit. Quo - ni-am ip - si - us est ma-re

et ipse fe - cit il - lud, et a - ri-dam funda - ve - runt ma - nus

e - jus: ve - ni - te a - do - re - mus et pro-ci - damus an - te

De - um; plo - re-mus coram Do-mi-no qui fe-cit nos, quia ip-se est

8

Do - mi - nus De - us no - ster, nos au - tem po-pu-lus e-jus

et o - ves pa - - - - scuae e - - - jus.

Ho - die si vocem ejus au-di-e - ri-tis, no-li-te

ob-du-ra-re cor - da ve - stra, sic - ut in ex-a-cer-ba-

ti-o - ne se-cun-dum di - em ten-ta-ti-o-nis in de-ser-to,

u - bi tenta - verunt me pa - tres ve - stre: pro - baverunt

et vi - de - runt o - - - - pe - ra me - - - a.

Qua - dragin-ta annis proximus fu - i ge - ne - ra - ti - o - ni

hu - ic, et di - xi: semper hi er - rant cor - de: i - psi

ve - ro non co-gno-ve-runt vi - as me - as, quibus ju - ra - vi in

i - ra me - a: si in - tro - i - bunt in re - - - - - qui-em me - - am.

Glo - ri - a Pa - tri et Fi - li - o et Spi - ri - tu - i sanc - to,

si - cut e - rat in princi - pi - o et nunc et sem - per et in sae - cula sae - cula - rum A - men.

PSALMUS VENITE, VI.

Na uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego i na cały czas Wielkanocny.

Ton. VI.

V e - ni - te ex - sulte-mus Do - mi - no, ju - bi-

le - mus De - o sa - lu - ta - ri no - stro: prae - occu-

pe - mus fa - ci - em - e - jus in con - fes -

si - o - ne, et in psal - mis ju - bi - le - mus e - i.

9

Quo-ni-am De-us magnus Do-mi-nus, et Rex ma-

gnus su-per o-mnes de-os: quo-ni-am

non repellet Do-mi-nus plebem su-am qui-a in ma-nu

e-jus sunt o-mnes fi-nes ter-rae, et al-ti-tu-di-

nes mon-ti-um i-pse con-spi-cit.

Quo - ni - am i - psi - us est ma-re et i - pse fe-cit il - lud,

et a - ri-dam fun-da - ve - runt ma - nus e - jus:

ve - ni - te a - do - re-mus et proci-damus an - te De - um,

plo - re - mus coram Do - mi - no, qui fe - cit nos, qui - a

ipse est Do - mi - nus De - us no - ster,

nos au - tem po-pu-lus ejus et o - ves pascu - ae e - jus.

Ho - di - e si vo-cem e - jus au - di - e - ri - tis,

no - li - te ob - du - ra - re cor - da ve - stra,

si - cut in ex - a - cer-ba - ti - o - ne se-cun-dum di - em

ten - ta - ti - o - nis in de - ser - to, u - bi ten-ta - ve - runt

me pa - tres ve - stri, pro - ba - verunt et vi-

de - runt o - pe-ra me - a. Qua - dra - gin -

ta an-nis pro - xi-mus fu - i ge - ne - ra - ti - o - ni hu -

ic, et di - xi: semper hi er - rant cor - de:

i - psi ve - ro non co-gno - ve-runt vi - as me - as,

10

qui-bus ju-ra-vi in i-ra me-a: si in-tro-i-

bunt in re-qui-em me-am. Glo-ri-a Pa-tri et Fi-

li-o et Spi-ri-tu-i sanc-to, si-

cut e-rat in prin-ci-pi-o et nunc et

sem-per, et in sae-cula saeculo-rum. A-men.

PSALMUS VENITE, VII.

Na uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego i Zesłania Ducha św.

Ton. V. lydius.

V - e - ni - te ex - sulte - mus

Do-mi-no, jubi-le - mus De - o sa - lu - ta - ri

no - stro; praeo - cu-pe - mus fa - ci - em

e - jus in con - fes - si - o - ne,

et in psal - mis ju - bi - le - mus e - i.

Quoniam De - us magnus Do-mi-nus,

et Rex magnus su - per o - mnes de - os; quoni -

am non re - pellet Do - mi - nus plebem su - am

qui - a in manu e - jus sunt omnes fi - nes

ter - rae, et al - ti-tu-di-nes mon - ti-um

i - pse con - spi - cit.

Quo-niam i - psi-us est ma-re et i - pse

fe-cit il-lud, et a - ri-dam fun-da-ve - runt ma - nus e - jus:

ve - ni - te a - do - re-mus et pro-ci-da-mus an-te Deum,

ploremus coram Do - mino, qui fe-cit nos, qui - a ipse est Do-

mi - nus De - us no - ster, nos autem po-

pulus ejus et o - ves pa - scu - ae e - jus.

Ho - die si vo - cem ejus au - di - e - ri - tis,

no - li - te ob - du - ra - re cor - da vestra, sic - ut

in ex-a - cer-ba-ti - o - ne se-cun-dum di-em ten - ta-ti-o-nis

in de-ser-to, u - bi tentaverunt me pa - tres ve - - stri: pro-ba-ve-runt et vi-de - runt o - pe-ra me - a.

Quadragin-ta an - nis proxi-mus fu-i ge-ne-ra-ti-o-ni

hu - ic, et di - xi: semper hi er - rant cor - de:

i - psi ve - ro non co-gno - ve - runt vi - as me-as,

quibus ju - ra - vi in i - ra me - a:

si in - tro - i - bunt in re - qui-em me - am.

Glori - a Pa-tri et Fi - li - o et Spi-

ri tu - i sanc - to: si-cut e - rat in princi - pi-o

et nunc et sem - per, et in sae - cu - la sae-

cu - lo - rum. A - men.

PSALMUS VENITE, VIII.

Na uroczystość św. Jana Chrzciciela.

Tonus II.

V e - ni - te ex - sultemus Do - mi-no,

12

ju - bi - le-mus De - o sa - lu - ta - ri no - stro;

praeoc - cu - pe - mus fa - ci - em e - jus in con - fes-

si - o - ne, et in psalmis ju - bi - le - -

mus e - - - - - i.

Q uo - ni - am De - us magnus Do - mi - nus

et Rex magnus su - per o - mnes de - os: quo-niam non

re - pel - let Do - mi - nus plebem su - - - am,

qui - a in ma - nu e - jus sunt o - mnes fi - nes terrae

et al - ti - tu - di - nes mon - ti - um i - - - pse

con - - - - - - - spi - cit.

12*

Quo - ni - am i - psi - us est ma - re

et i - pse fe - cit il - lud, et a - ri - dam fun - da - ve-

runt ma - nus e - jus: ve - ni - te a - do - re - mus

et proci - damus an - te De - um: plo-re - mus coram Do - mi-no,

qui fe - cit nos, qui - a i - pse est Do-mi - nus De - us no-ster,

nos au - tem po - pu - lus e - jus et o - ves

pa - - scu - ae e - jus.

Ho - di - e si vo - cem e - jus au - di - e -

ri - tis, no - li - te ob - du - ra - re cor - da ve - stra,

si-cut in ex - a - cer - ba - ti - o - ne se - cundum di - em

ten-ta - ti - o - nis in de - ser - to: u - bi ten - ta - verunt

me pa - tres ve - stri, pro-ba - ve - runt et vi - derunt

o - - pe - ra me - - - -

a. Qua - dra - gin - ta

an - nis pro - xi - mus fu - i ge - ne - ra - ti - o - ni hu - ic

et di - xi semper hi - er-rant cor - de, i - psi ve -

ro non co - gno - verunt vi - as me - as, qui-bus ju - ra vi

in i - ra me - a, si in - tro - i - bunt

in re - - - qui - em me - -

- am. Glo - ri - a Pa-tri et fi - li - o

et Spi - ri - tu - i sancto: si - cut e-rat in princi -

pi - o et nunc et semper, et in

sae - cu - la sae - cu - lo - - - rum.

A - - - - - men.

TONY PSALMÓW UROCZYSTE.

Pierwszy wiersz psalmu intonuje się uroczyście bez towarzyszenia organ; drugi wiersz zaczyna się od dominantu z opuszczeniem intonacyi.

Ton. I.

Koniec Antyfony. Di - xit Do - mi - nus Do - mi - no me - o

Fin. 1. se - de a dextris me - is.

Fin. 2. Se - de a dex - tris me - is.

Fin. 3. Se - de a dextris me - is.

Fin. 4. Sede a dextris me - is.

Fin. 5. Se - de a dextris me - is.

Sicut erat in principio et nunc et semper: et in saecula sae - cu - lorum. A - men.

Fin. 1.

Fin. 2. sae - cu - lo - rum. A - men.

Fin. 3. sae - cu - lo - rum. A - men.

Fin. 4. sae - cu - lo - rum. A - men.

Fin. 5. sae - cu - lo - rum. A - men.

Ton. II.

Koniec Antyfony. (Transp. o kwartę wyżej). Di - xit Dñus Domino me - o:

Fin. krakowska. se - de a dextris me - is.

Fin. rzymska. sede a dextris me - is.

13

Fin. krakowska.

Sicut erat in principio et nunc et sem - per: et in secula saecu-lorum. A - men.

Fin. rzymska.

sae-cu - lorum. Amen.

Ton. III.

Koniec Antyfony. (Transp. o 1 ton niżej). Fin. 1.

Di-xit Do - minus Do - mi-no me - o se-de a dextris me-is.

Fin. 2. Fin. 3. Fin. 4.

se - de a dextris me-is. se-de a dextris me-is. se-de a dextris meis.

Fin. 5. Fin. 6.

se-de a dextris me-is. se-de a dex - tris me - is.

Fin. 1.

Sicut erat in principio et nunc et semper: et in saecula saeculorum. A - men.

Fin. 2. Fin. 3. Fin. 4.

sae-cu - lo-rum. Amen. sae-cu-lorum A - men. sae-cu - lorum. A - men.

Fin. 5. Fin. 6.

sae-cu-lo-rum. Amen. saecu - lo - rum. A - men.

Ton. IV.

Koniec Antyfony.

Di-xit Do - minus Do - mi - no me - o : **Fin. 1.** se-de a dextris me-is.

Fin. 2. se-de a dextris meis. **Fin. 3.** se-de a dextris me-is.

Sicut erat in principio et nunc et sem - per : et in saecula **Fin. 1.** sae - culorum. A-men.

Fin. 2. sae-cu-lorum. Amen. **Fin. 3.** sae - cu-lorum. A-men.

Ton. V.

Koniec Antyfony. (Transp. o 1 ton niżej).

Dixit Do-minus Do - mino me - o : se-de a dextris me - is.

Sicut erat in principio et nunc et semper: et in saecula sae - cu-lorum. Amen.

Ton. VI.

Koniec Antyfony.

Di-xit Do - mi-nus Do - mi-no me - o : sede a de-xtris me-is.

Sicut erat in principio et nunc et sem-per : et in saecula sae-cu-lo - rnm. Amen.

Ton. VII.

Koniec Antyfony. (Transp. o małą tercyę niżej).

Di - xit Dominus Do - mi - no me-o **Fin. 1.** sede a dextris meis.

Fin. 2. se-de a dextris me-is.
Fin. 3. se-de a dextris me - is.
Fin. 4. se-de a dextris me-is.
Fin. 5. sede a dextris me - is.

Sicut erat in principio et nunc et semper: et in saecula
Fin. 1. sae-cu-lorum. A - men.

Fin. 2. sae-cu - lorum A - men.
Fin. 3. sae-cu - lo-rum. Amen.
Fin. 4. sae - cu - lorum. A - men.
Fin. 5. sae - cu-lorum. Amen.

Ton. VIII. Koniec Antyfony. (Transp. o 1 ton niżej).

Dixit Do - mi-nus Do - mi-no me - o
Fin. 1. se-de a dextris me-is.
Fin. 2. se-de a dextris me-is.
Fin. 3. se-de a dextris me - is.

Sicut erat in principio et nunc et sem - per: et in saecula
Fin. 1. sae - cu-lorum.

Fin. 2. Fin. 3.

A - men. sae - cu - lo-rum. A - men. sae - cu - lo-rum. A - men.

Kiedy Ps. 113. „In exitu Israel" *śpiewa się z Antyfoną* „Nos qui vivimus", *wtenczas ma on swój ton własny t. zw. „tonus irregularis vel peregrinus."*

Tonus peregrinus. Antyfona:

Nos qui vi - vimus. Ps. 113. In ex - i - tu Is - ra- el

de Ae - gypto: domus Ja-cob de po - pu - lo bar-ba - ro.

Sicut erat in principio et nunc et sem - per et in saecula sae-cu - lorum. A - men.

Uwaga. *Kiedy zaś Nieszpory jakiego święta mają swą własną Antyfonę 5-tą — jak n. p. na Trzy Króle, na Wielkanoc, na Ziel. świątki i na św. Trójcę albo w Niedziele Wielkanocne, wtenczas Ps. 113. In exitu Israel śpiewa się według tonu Antyfony.*

TONY PSALMÓW POWSZEDNIE

(feriales) tem tylko różnią się od uroczystych, że nigdy (nawet w pierwszym wierszu) nie mają intonacyi.

TONY KANTYKÓW „MAGNIFICAT" i „BENEDICTUS".

Uwaga. *Wszystkie wiersze od pierwszego począwszy aż do ostatniego zaczynają się od intonacyi uroczystej.*

Ton. I. Koniec Antyfony. Fin. 1.

Ma - gni - fi c a t: * a - ni - ma me-a Do - minum.

Fin. 2. Fin. 3. Fin. 4.

a - ni-ma me - a Do - minum a - ni - ma me - a Do-mi-num. a - ni-ma me-a

Fin. 5.

Do - mi - num. a - ni - ma me-a Do - mi - num.

14

Fin. 1.

Et e - xul - ta - vit spi-ri - tus meus :* in Deo sa - lu - ta-ri

Si - cut erat in principio et nunc et semper :* et in saecula sae-cu - lorum
E - u - o-u

Fin. 2. Fin. 3. Fin. 4.

me - o. sa-lu - ta - ri me - o. sa-lu - ta - ri me - o. sa-lu - ta - ri

Amen. saecu - lorum. Amen. saecu - lorum. A - men. saecu - lorum.
a - e. E u - o-u a - e. E-u - o-u a - e. E-u - o-u

Fin. 5.

me - o. sa - lu - ta - ri me - o.

A - men. sae-cu - lo-rum. A - men.
a - e. E - u - o - u a - e.

Koniec Antyfony.

1. Bene - dictus Dominus De - us Is - ra - el :* quia visitavit, et

Fin. 1.

fecit redemptionem plebis su - ae. reszta finales jak wyżej.

Ton. II. Koniec Antyfony. albo:

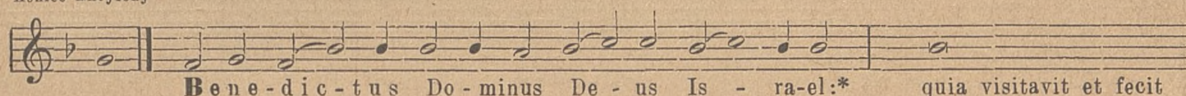
1. Ma - gni - ficat:* a - ni-ma me-a Dominum. me-a Do - minum.

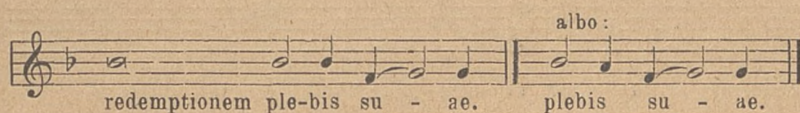
Fin. rzymska.
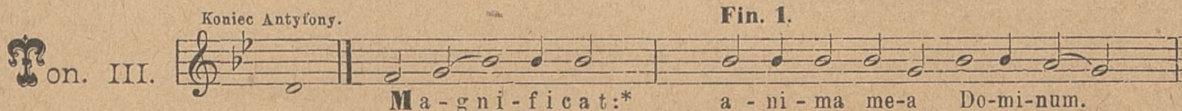
2. Et exul - tavit spi - ri-tus meus :* in Deo sa - lu - ta - ri me - o.

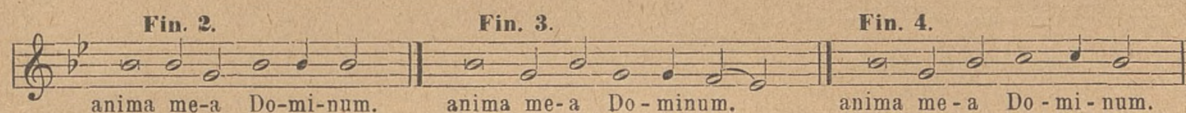
Sic - ut erat in principio et nunc et semper :* et in saecula sae - cu - lorum. Amen.
E - u - o-u a - e.

(Finalis krakowska, patrz II. ton psalmów).

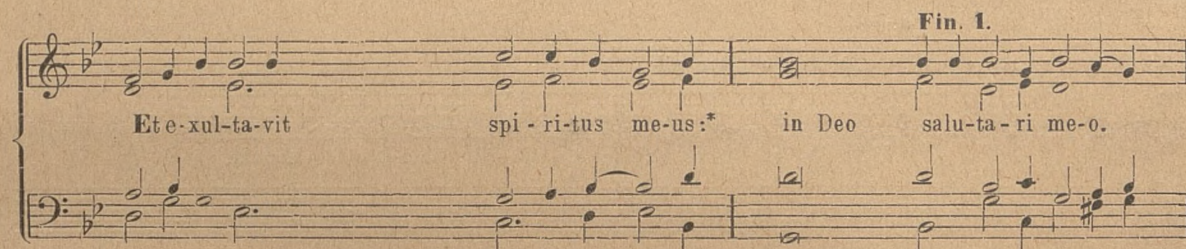

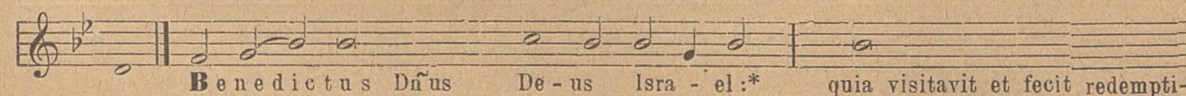

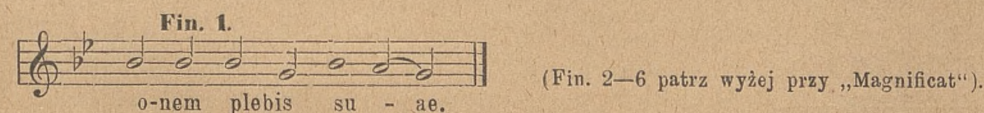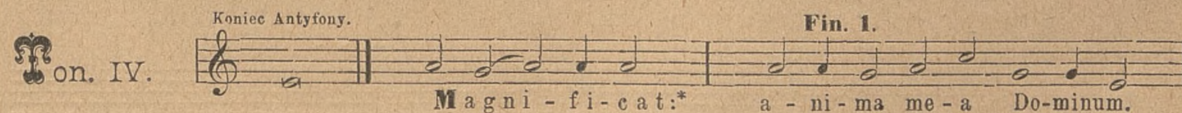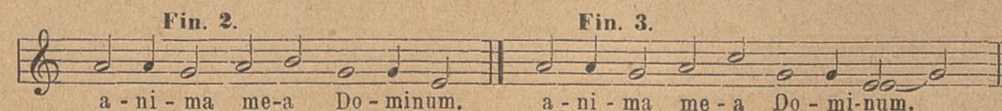

E-u-o-u - a - e.
(Fin. 2—6, patrz 3. ton psalmów).

Et e - xulta-vit spi-ri-tus me - us:* in Deo

Sicut erat in principio et nunc et sem-per:* et in saecula

Fin. 1.

sa-lu - ta-ri me-o.

(Fin. 2. i 3. patrz 4-ty ton psalmów).

sae - cu-lo-rum. A-men.

Koniec Antyfony.

Be - ne - dictus Dominus Deus Is-ra-el:* quia visitavit, et fecit redempti-

o-nem ple-bis su-ae.

Koniec Antyfony. (Transp. o 1 ton niżej).

Ton. V.

Magni - ficat:* a - ni-ma me-a Do-minum.

Et e - xul-ta-vit spi-ri-tus me - us:* in Deo

Sic - ut erat in principio et nunc et sem-per: et in saecula

sa - lu-ta-ri me-o.

sae cu-lo - rum. Amen.

E - u - o - u a - e.

Koniec Antyfony.

Benedictus Dn̄us Deus Is-ra-el:* quia visitavit et fecit redempti-

o-nem plebis su-ae.

Koniec Antyfony. (Transp. o 1 ton niżej).

Ton. VI.

Ma-gni-fi-cat: a-ni ma me-a Do-mi-num.

Et ex-, sul-ta-vit sp i- ri-tus me - us:* in Deo

Si - cut erat in principio et nunc et sem-per: et in saecula

sa-lu-ta-ri me - o.

saecu - lo - rum. A - men.
E-u-o-u a - e.

Bene-dictus Dn̄us De-us Is-ra-el:* quia visitavit et fecit redempti-

o-nem ple-bis su - ae.

Koniec Antyfony. (Transp. o małą tercyę niżej). **Fin. 1.**

Ton. VII.

Ma - gni - ficat:* a-ni-ma me-a Do-mi-num.

Fin. 2. **Fin. 3.** **Fin. 4.**

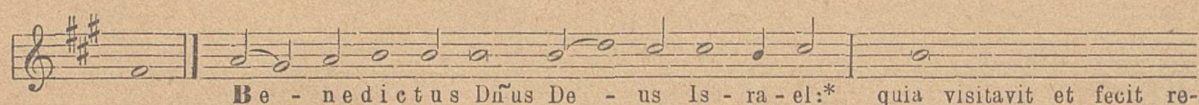
a-nima me-a Domi-num. a-ni-ma me-a Do-minum. a-nima me-a

Fin. 5.

Domi - num. a - ni ma me-a Dominum.

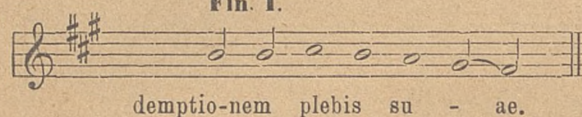
Et ex - ulta - vit spi - ritus me - us:* in Deo sa-lu-ta-ri me - o.

Si - cut erat in principio et nunc et sem-per: et in saecula sae-cu-lorum. A - men.
E-u-o-u a - e.

Be - nedictus Dn̄us De - us Is - ra - el:* quia visitavit et fecit re-

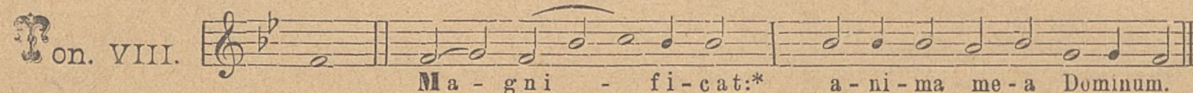
Fin. 1.

demptio-nem plebis su - ae.

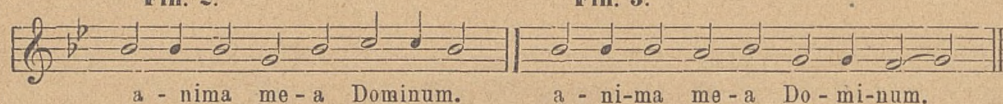
Koniec Antyfony. (Transp. o 1 ton niżej). Fin. 1.

Ton. VIII.
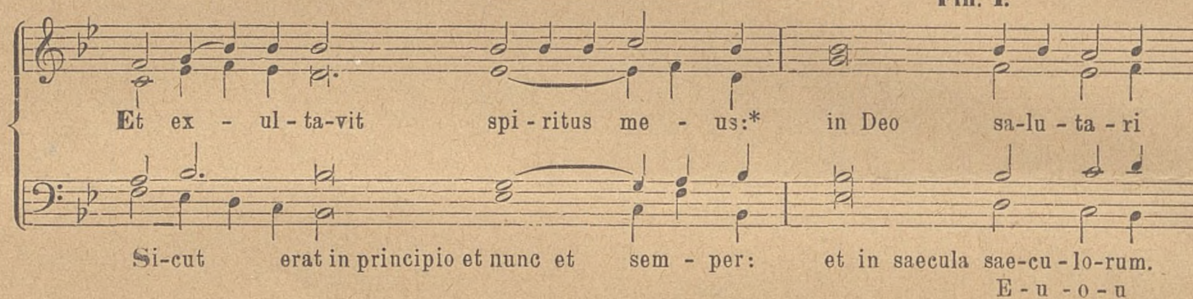

Ma - gni - fi - cat:* a - ni - ma me - a Dominum.

Fin. 2. Fin. 3.

a - nima me - a Dominum. a - ni-ma me - a Do - mi-num.

Fin. 1.

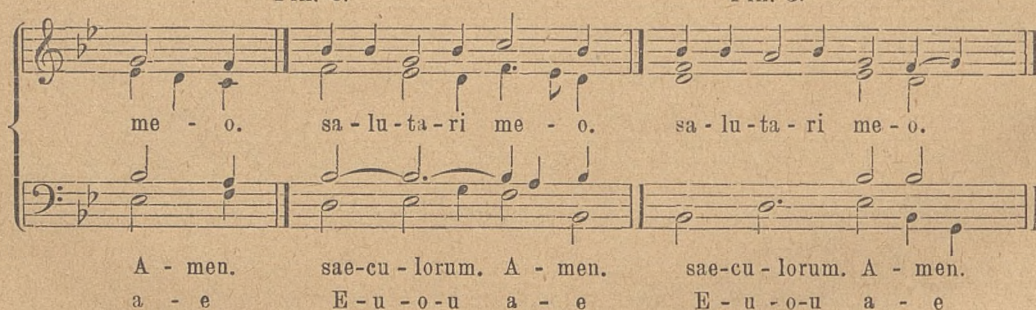

Et ex - ul - ta-vit spi - ritus me - us:* in Deo sa-lu - ta - ri

Si-cut erat in principio et nunc et sem - per: et in saecula sae-cu - lo-rum.

E - u - o - u

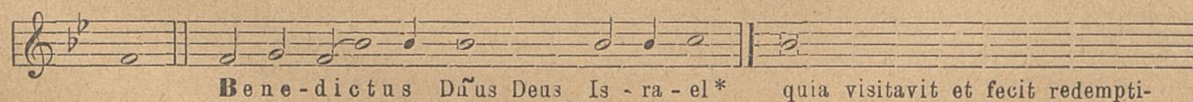
Fin. 2. Fin. 3.

me - o. sa - lu - ta - ri me - o. sa - lu - ta - ri me - o.

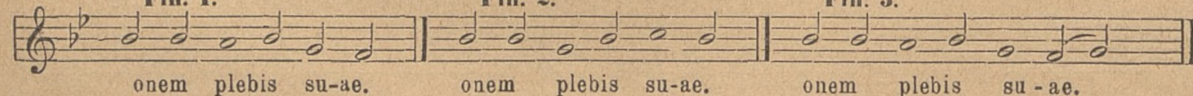
A - men. sae-cu - lorum. A - men. sae-cu - lorum. A - men.

a - e E - u - o - u a - e E - u - o-u a - e

Bene-dictus Dn̄us Deus Is - ra - el* quia visitavit et fecit redempti-

Fin. 1. Fin. 2. Fin. 3.

onem plebis su-ae. onem plebis su-ae. onem plebis su - ae.

TONY WERSYKUŁÓW.

1. **Na jutrznie i po hymnach:**

V. ex Dei ejus in corde i - psi-us.
R. Et non supplantabuntur gressus e - jus.

2. **Po Antyfonach:**

V. ustum deduxit Dominus per vias rectas.
R. Et ostendit illi regnum de - i.

albo:

V. ustum deduxit Dominus per vi-as re - ctas.
R. Et ostendit illi regnum De - i.

3. **Ton uroczysty rzymski.**

V. onstitues eos principes super omnem terra a - - m.
R. Memores erunt nominis tui Domin - e e

4. **Ton na ciemne jutrznie Wielkiego tygodnia.**

V. vertantur retrorsum et e - ru-be - scant.
R. Qui cogitant mi-hi ma-- la.

TONUS ABSOLUTIONIS
i
BENEDICTIONIS

III. Nokturn. (w Jutrzniach).

Celebrans.

T vinculis peccato-rum nostrorum absolvat nos omnipotens et misericors Do - mi - nus.

Organista. A - men. albo: A - men.

Po każdej z trzech następnych Benedykcyj odpowiada *Organista*: A - men.

Organista.

Jube, domne, benedi - ce - re

Temi słowy odzywa się *Organista* przed każdą następną Benedykcyą *Celebransa*.

Celebrans. **Benedykcya przed 1-szą lekcyą.**

E - van - ge - li - ca le - cti - o sit nobis salus et prote - cti - o.

(Odp. Amen jak wyżej.)

Celebrans. **Przed 2-gą lekcyą.**

Di - vinum au - xi - li - um maneat semper no - - bis-cum.

O jednym(ej) Święt. **Cu**-jus festum co - limus, ipse (ipsa) intercedat pro nobis ad Dominum.

O ŚŚ. PP. **Quorum** (Quarum) festum co - limus, ipsi (ipsae) intercedant pro nobis ad Dominum.

O Matce Boskiej. **Cu**-jus festum co - limus, ipsa Virgo Virginium intercedat pro nobis ad Dominum.

Celebrans. **Przed 3-cią lekcyą.**

Ad societatem civium su-per-norum perducat nos Rex Angelorum.

albo: **Per** Evan - ge - li - ca di-cta deleantur nostra de - li - cta.

Org. Amen (jak wyżej.)

TON LEKCYI.

Kropka. Dwukropek.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum. In il - lo tem - po - re:

Przecinek.

dixit Petrus ad Je - sum: Ecce nos reliquimus o - mni-a,

Jednozgłoskowe. Znak zapytania. Zakończenie.

et secuti sumus te: quid ergo e - rit no - bis? Et re - li - qua. Ho - mi - li - a

Sancti Hieronymi Presby - te-ri. Grandis fidu - ci - a! etc. Tu autem Do - mi - ne

miserere no-bis.

Organista odpowiada:

De - o gra - ti - as.

TON LEKCYI FERIALNY (powszedni).

Le - cti - o Sancti Evan - ge - li - i secun - dum Mathaeum.

Dwukropek.

In il - lo tem - po - re: di - xit Je - sus dis - ci - pu - lis su - is:

Kropka. Przecinek. Pytanie.

Vos estis sal terrae. Quod si sal e - va - nu - e - rit, in quo sa - li - e - tur?

16

et re - li - qua. Ho-mi - lí - a sancti Hi - la - ri - i E - pis - co - pi. Vos estis sal-

terrae: quod si sal in-fa - tu - a - tum fu - e - rit, ad ni - hi-lum valet id quod sa-

Jednozgłoskowe.

li - e - tur. Sal ut ar - bi-tror, terrae nullum est. Quo-mo-do er-go A - po - sto-los

sal terrae nun-cu - pa - vit? et hoc in se uno continens aquae et ignis e - lementum,

Koniec.

et hoc ex du - o - bus est u-num. Tu au-tem Do - mi-ne mi - se - re - re no-bis.

De - o gra - ti - as.

Podobny jest sposób śpiewania lekcyi we **Wielkim tygodniu** *i w* **Jutrzniach żałobnych**; *odmiennem jest tylko zakończenie, jak następuje:*

Zakończenie **we Wielkim tygodniu:**

aut i - de - o vi - vit, ut per illum bonum e - xer - ce - a - tur.

Zakończenie **w jutrzniach żałobnych:**

et si ma-ne me quaesi - e - ris, non sub - si - stam.

TON RESPONSORII POWSZEDNI.

Comm. Conf. n. Pont.

R. Sint lumbi vestri praecincti et lucernae ardentes in manibus ve - stris:*

Comm. unius Mart.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem su - um fu - dit:*

Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum quando rever - - ta

Qui minas judicum non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad coelestia re-

tur a nupti - is. V. Vigitate ergo, quia nescitis qua hora Dominus

gna per ve - nit. Justum deduxit Dominus per vias rectas et ostendit

ve - ster ven-tu - rus sit.

il - li re - gnum Dei.

Repetatur a signo: 𝄋 (Powtarza się od znaku 𝄋) { Et vos similes etc. / Qui minas etc. } ad V.

Glo-ri - a Pa - tri et Fi - li - o et spi - ri - tu - i san-cto.

Repetatur ut supra. (Powtarza się jak wyżej).

W czasie wielkanocnym *tak się Responsorium kończy:*

rever - ta - tur a nu-pti - is. Al - le - lu - ja.

coelestia re-gna per ve - nit. Al - le - lu - ja.

TE DEUM LAUDAMUS.

Hymnus SS. Ambrosii et Augustini.

Ton. III.—IV. *Celebrans.*

TE De - um lau - - da - mus.

Te Dó - minum con - fi - té - mur. Te ae - térnum Pa - trem,*

omnis ter-ra ve - ne - rá - tur. Tibi om - nes An - geli,*

Ti - bi Coe-li et univér - sae Po-te - stá - tes. Ti - bi Chéru-

bim et Sé - raphim,* inces - sá - bili vo - ce pro - clá - mant.

San - - ctus. San - - ctus. San - ctus* Dó - minus

De - us Sab - baoth! Pleni sunt coe-li et ter-ra* maje - státis

gló - riae tu - ae. Te glo - ri - ó - sus* A - postolórum

cho - rus. Te Pro - phe - tá-rum* laudá - bi - lis nú - merus.

Te Mártyrum can-di - dá - tus,* laudat e - xér - citus.

Te per orbem ter - rá - rum* san-cta con-fi - té-tur Ec - clé - sia.

17

Pa - trem* im - ménsae Ma - je - stá - tis. Vene - rán - dum

tu - um verum* et úni - cum Fí - li - um. San - ctum quo - que*

Pa - rá - cli - tum Spi - ri - tum. Tu Rex glo - ri - ae* Christe!

Tu Pa - tris sempi - ter - nus es Fi - li us. Tu ad liberándum

sus - cep - túrus hó - minem,* non horru - í - sti Vír - gi - nis úte - rum.

Tu de-vi-cto mortis a-cú-leo,* a-pe-ru-í-sti credén-tibus

regna coe-ló-rum. Tu ad déxteram De-i sedes,* in gló-ri-a Patris.

Wolnicj.

Judex* cré-de-ris es-se ven-tú-rus Te er-go quaésumus tu-is

fa-mu-lis súbveni,* quos pre-ti-ó-so sángui-ne re-do-mí-sti.

Aetér-na fac cum sanctis tu-is* in glóri-a nume-rá-ri.

AL - VUM fac po - pu-lum tu - um Do - mi-ne,*

et bé - nedic haere-di-tá - ti tu - ae. **E**t re - ge e - os,*

et ex - tól - le il - los us-que in aeter - num. **P**er sin - gulos

di - es* be - ne - dí - ci-mus Te. **E**t lau - dá-mus Nomen Tuum in

saé-cu-lum,* et in saé - cu-lum saé-cu - li. **D**ig-na - re Do - mi - ne

die i - sto,* si-ne pec - cá-to nos custo-dí - re. Mise - ré - re nostri
albo: noc-te i - sta,

Dó - mi-ne,* mi - se - ré - re no - stri. Fiat miseri - cór-di - a

Tu - a Dó-mine su - per nos,* quemád - modum spe - rá - vimus in Te.

In Te Dó - mi-ne spe - rá - vi,* non con - - fún-dar

in ae - tér - - - - num.
albo: in ae - tér - num.

AMEN, ET CUM SPIRITU TUO, DEO GRATIAS i FLECTAMUS GENUA.

Po „**Capitulum**“ *odpowiada organista:*

De - o gra - ti - as.

Na **Dominus vobiscum** *odpowiada:*

et cum spi-ri - tu tu - o.

Po Oracyi **uroczystej** *odpowiada:*

A - men.

Po Oracyi **zwyczajnej** *odpowiada:*

A - men.

Flectamus ge - nu - a. Le - va - te.

BENEDICAMUS DOMINO.

Na rozmaite czasy i święta.

1. *Na* **święta uroczyste.**

B E-NE - DI-CA-MUS Do - o - - - o - - - - - o - - - - o - - - - mi - no.
De - - o - o s - - o - - - - o - - - - gra - - - ti - as.

2. *Na święta* **Matki Boskiej,** *tudzież na oktawy* **Bożego Nar.** *i* **Bożego Ciała.**

B

E - ne-di-camus Do - - - - mi - no.
De - - - o gra - - - - ti - as.

3. *Na święta* **Apostołów** *i w* **Officium dupplex.**

B

E - ne - di - ca - - mus Do - - - - - -
De - o - - - - o - - - - - -

- - - - - - mi - no
- - - - - gra - ti - as.

4. a. *Na* **niedziele całego roku,** *w* **officium semiduplex** *i na wszystkie* **oktawy** (*prócz oktaw M. B.*)

B

E - ne - di - ca-mus Do - - mi - no.
De - - o gra - - ti - as.

4. b. *To samo transponowane o cały ton wyżej.*

B

E - ne - di - ca - mus Do - - mi - no.
De - - o gra - - ti - as.

5. *Na czas* **Bożego Narodzenia.**

B

E - ne - di - ca - mus Do - - - mino.
R. De - - o gra - - - ti-as.

6. *Na czas* **Wielkanocny.**

B

E-ne-di-ca-mus Do-mino alle - lu - ja, al - le - - lu - ja.
De-o gra-ti-as, alle - lu - ja, al - le - - lu - ja.

7. a. *W officyum* **de feria.**

B

E - ne - di - ca - mus Do - mi - no.
R. De - - - o gra - ti - as.

8. a. **Zwykłe,** *nie mające przepisanego czasu.*

B

E - ne - di - ca - mus Do - - - mi - no.
R. De - - - - o gra - - - ti - as.

8 b.

B

E - ne - di - ca - - mus Do - mi - no.
R. De - - - - o gra - ti - as.

8. c.

B

E - ne - di - ca - mus Do - mi - no.
R. De - - o gra - ti - as.

TONY ANTYFON MATKI BOSKIEJ.

I. Alma Redemptoris.

Od nieszpór soboty przed pierwszą niedzielą Adwentu aż do M. B. Gromnicznej.

A L - - (al-) - MA

Redemp - to - ris Ma - ter, quae per - vi - a

coe - li por - ta ma - - nes*,

et - stel - la ma - ris, suc - cur - re

19

caden - ti, sur-ge-re qui cu - rat po - pu-lo:

tu, quae ge - nu-i - sti, na-

tu - ra mi-ran - te tuum

sanctum Ge - ni-to - rem.* Vir - go

pri - us ac poste - ri-us, Gabri-e - lis ab

o - re* su - mens il - lud A -

- - ve, pec-ca-to - rum mi - se-re - re.

Od 1. nieszpór Adwentu aż do Bożego Narodzenia:

V. Angelus Domini nuntiavit Mariae:
R, Et concepit de Spiritu Sancto.

OREMUS.

Gratiam tuam, quaesumus Domine, mentibus nostris infunde: ut, qui Angelo nuntiante, Christi filii tui Incarnationem cognovimus, per passionem ejus, et crucem ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem Christum Dominum nostrum.
R. Amen.

Łaskę twoję, prosimy Cię, Panie, racz wlać w serca nasze: abyśmy, którzy za zwiastowaniem Anioła wcielenie Chrystusa Syna Twego poznali, przez mękę i krzyż Jego, do chwały zmartwychwstania byli doprowadzeni. Przez tegoż Chrystusa Pana naszego.
R. Amen.

Od 1. nieszpór Bożego Narodzenia aż do 2. nieszpór M. B. Gromnicznej.

V. Post partum Virgo inviolata permansisti
R. Dei Genitrix intercede pro no nobis.

OREMUS.

Deus, qui salutis aeternae, beatae Mariae virginitate fecunda, humano generi praemia praestitisti, tribue, quaesumus, ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitae suscipere, Dominum nostrum Jesum Christum Filium Tuum.
R. Amen.

Boże, któryś za płodnością Panieństwa błogosławionej Maryi, nagrody wiecznego zbawienia ludzkiemu rodzajowi darować raczył; spraw, prosimy, iżbyśmy doświadczali Tej wstawiania się za nas, przez którą przyjęliśmy Sprawcę żywota, Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twego.
R. Amen.

II. AVE REGINA.

Po M. B. Gromnicznej, t. j. od końca komplety tego święta, aż do Wielkiego Czwartku exclus.

A - - - ve, Re - gi - na coe-

lo - rum A - ve, Do - mi - na

An - ge - lo - rum Sal - ve ra - dix, salve por - ta,

ex qua mun - do lux est or - ta.

Gau - de Vir-go glo - ri - o - sa, super o - mnes

spe - ci - o - sa: Va - - le o val - de de - co - ra

et pro no - bis Chri - stum ex - o - ra.

V. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.
R. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

OREMUS.

Concede, miséricors Deus, fragilitati nostrae praesidium: ut qui sanctae Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessionis ejus auxilio a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eumdem Christum. D. n. Amen.

Użycz miłosierny Boże obronę ułomności naszej, ażebyśmy, którzy obchodzimy pamiątkę świętej Bożej Rodzicielki, za Jej wstawiennictwa pomocą z naszych nieprawości powstali. Przez tegoż Chrystusa.

REGINA COELI.

Od komplety Wielkiej Soboty do pierwszych nieszpór Św. Trójcy exclusive.

R E-GI-NA coe - li lae-ta - re,

al-le - lu - ja. Qui-a quem me - ru-i - sti

por - - ta - - - re,

al-le - - - lu - ja. Resurre - xit

sicut di - xit, al-le - lu - ja. O-ra pro no -

bis De-um, al - le - - - lu - ja.

V. Gaude et laetare, Virgo Maria, alleluja.
R. Quia surrexit Dominus vere alleluja.

OREMUS.

Deus, qui per resurrectionem Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum laetificare dignatus es: praesta, quaesumus; ut per ejus Genitricem Virginem Mariam perpetuae capiamus gaudia vitae. Per eumdem Christum D. n. Amen.

Boże, ktoryś przez zmartwychwstanie Syna Twojego, Pana naszego, Jezusa Chrystusa, świat rozweselić raczył; spraw to, prosimy Cię, abyśmy przez Jego Rodzicielkę Dziewicę Maryę wesela dostąpili żywota wiecznego. Przez tegoż Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen.

SALVE REGINA.

Od pierwszych nieszpór św. Trójcy aż do soboty przed 1-szą niedzielą Adwentu.

SALVE, Re - gi - na

ma-ter mi-se - ri - cor - di-ae! Vi - ta dul - ce -

do, et spes nostra sal - ve! Ad te

cla-ma - mus exu - les, - Fi - li - i

E - - vae. Ad te suspi - ra - mus

ge - men - tes et flen - tes in hac

la - cry - ma - rum val - le. E - ja er - go

ad - vo - ca - ta no - stra, il - los tu - - - os

mi-se-ri - cor - des o - - culos ad nos

con - ver - - te, et Je - - sum

be - ne - di - ctum Fructum ven - tris tu - i

no - - bis post hoc e - xi - li-um o - sten de,

O clemens, O pi - a O

dul - cis vir - go Ma - ri - a.

V. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix.
R. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

OREMUS.

Omnipotens sempiterne Deus, qui gloriósae Virginis Matris Mariae corpus et ánimam, ut dignum Filii tui habitáculum èffici mererètur, Spíritu sancto cooperànte praeparásti: da, ut, cujus commemoratióne laetámur, ejus pia intercessióne ab instántibus malis, et a morte perpètua liberèmur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Wszechmogący wieczny Boże, któryś błogosławionej Maryi Panny ciało i duszę godnem Syna Twojego mieszkaniem za sprawą Ducha świętego zgotował; daj nam, abyśmy, którzy jej pamiątkę obchodzimy, przez świętą onejże przyczynę od wszelkiego złego i od śmierci wiecznej byli wybawieni. Przez tegoż Jezusa Chrystusa Pana naszego. R. Amen.

ORDINARIUM

OFFICII DE DOMINICA.

Gdy celebrans przyszedłszy do ołtarza odmawia Pater, Ave, Credo, *organista czyni stosowną przegrywkę. Poczem intonuje:*

Celebrans: Domine labia mea apéries — *na co odpowiada*
Organista: Et os meum annuntiábit laudem tuam — *poczem*
Celebrans: Deus in adjutorium meum intende — *na co odpowiada*
Organista: Dómine ad adjuvándum etc. Gloria etc. (*patrz Director. chori pag 9.*)

Invitatorium następne śpiewa się od oktawy trzech Króli aż do Septuagesimy i od oktawy Zielonych Świątek do Adwentu.

Invitatorium.

(A) - DO - RE - MUS Do - minum

*Qui fe - cit nos.

Ps. Venite III.
(*patrz Director. chori str. 21.*)

Uwaga. *Invitatorium śpiewa się z początku dwa razy: po każdym zaś wierszu Ps. Venite powtarza się na przemian raz całe, potem połowa od gwiazdki.* *

Następny Hymn śpiewa się od oktawy trzech króli aż do 1szej niedzieli Wielkiego Postu i od niedzieli przed 1szym października aż do Adwentu.

Hymnus Ton IV.

Następny Hymn śpiewa się od oktawy Zielonych Świątek aż do niedzieli przed 1-szym październikiem.

Hymnus Ton VIII.

N O-CTE sur - gén - tes vi - gi - lé - mus omnes

Ut pi - o Re - gi pá - ri - ter ca - néntes

Praestet hoc no - bis Dé - i - tas be - á - ta

Semper in psalmis medi - té-mur, at que Vo - ce concór - di

Cum su - is Sanctis me - re - á - mur aulam In - gre-di coe - li,

Pa - tris, ac Nati, pa - ri - tér-que sancti Spí - ri-tus, cu - jus

Dó - mi - no ca - ná - mus Dúlci - ter hy - mnos.

si - mul et pe - rén - - nem Dúce - re vi - tam.

ré - so - nat per om - - nem glóri - a mun - dum.

Amen.

22

III. NOKTURN.

I. Antyfona.

W Adwencie. Gá - bri - el An - ge - lus.* Ps. 18. Coeli enarrant. ton VII. Fin. 3. p. 59. seq.

W ciągu roku. Non sunt to - qué - lae:* Ps. 18. Coeli enarrant. ton. VII. Fin. 1. p. 59.

W czasie wielkanocnym. Al - le - lu - ja. Ps. 18. Coeli enarrant. ton. V. p. 59. *Ta jedna antyfona służy na wszystkie trzy następne psalmy.*

Psalmus 18.*

Coeli enárrant gloriam Dei,* et ópera mánuum ejus anúntiat firmaméntum.

Non sunt loquélae, neque sermónes,* quorum non audiántur voces eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum:* et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus:* nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Justítiae Dómini rectae, laetificántes corda:* praecéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Desiderabília super aurum, et lápidem pretiósum multum:* et dulcióra super mel, et favum.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me:* et ab aliénis parce servo tuo.

Et erunt, ut compláceant elóquia oris mei:* et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Gloria Patri etc.

II. Antyfona.

W adwencie. Ma -ri - a di - xit:* Ps. 19. Exaudiat te Dominus ton. VI. p. 59.

W ciągu roku. (Ps. 19.) Ex-aú - di - at te Dó - minus:* in die tribulatiónis: prótegat nomen De - i Ja - cob 3. Memor... etc. etc. ton. VIII. Fin. 1. p. 60.

Psalmus 19.

Exaúdiat te Dóminus in die tribulatiónis:* prótegat te nomen Dei Jacob.

Memor sit omnis sacrifícii tui:* et holocaústum tuum pingue fiat.

*) W psalmie tym i następnych umieszczony jest co drugi wiersz dla śpiewania przez organistę.

Laetábimur in salutári tuo:* et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Exaúdiet illum de Coelo sancto suo:* in potentátibus salus déxterae ejus.
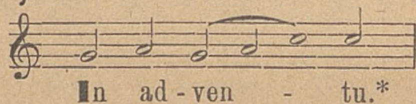
Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt:* nos autem surréximus, et erécti sumus.

Gloria Patri et Filio etc.

Sicut erat etc.

III. Antyfona.

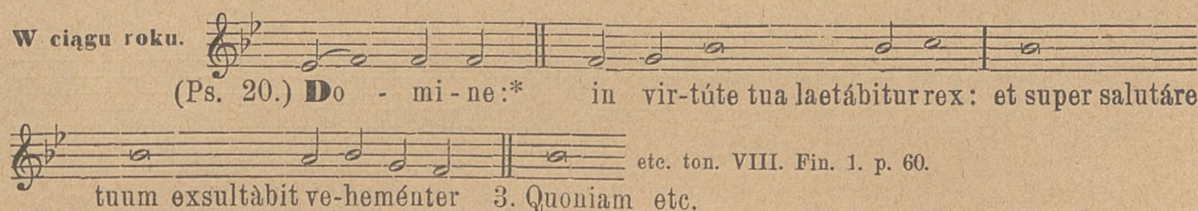
W adwencie.

In ad-ven - tu.*

Ps. 20. Domine in virtute... ton. IV. p. 59.

W ciągu roku.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua laetábitur rex:* et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis:* posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Magna est glória ejus in salutári tuo:* glóriam, et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam rex sperat in Dómino:* et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui:* Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Quóniam declinavérunt in te mala:* cogitavérunt consília, quae non potuérunt stabilíre.

Exaltáre Dómine in virtúte tua;* cantábimus, et psallémus virtútes tuas.

Gloria Patri etc.

In Adventu. ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. (Ton. 1. pag. 67.)
℟. Véniet ut salvet populum súum.

Per Annum. ℣. Exaltáre Dómine in virtúte tua.
℟. Cantábimus, et psallémus virtutes tuas.

In Quadrag. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.
℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Pass. ℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam.
℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. Pasch. ℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.
℟. Viso Dómino, allelúja.

Pater noster. **secreto.** ℣. Et ne nos. **Absolutio.** A vínculis. **Bened.** Evangélica léctio. Divínum auxílium. Ad societátem. (Direct. chori pag. 68.)

RESPONSORIUM VIII. *śpiewa się po ósmej lekcji od 2giej niedz. po trzech królach aż do Septuagesimy i od 3ciej niedzieli po Zielonych Świątkach aż do Adwentu.*

(D)U - O Se - raphim cla - ma - bant

al - ter ad al - - - te - rum : San - -

- - - ctus, San- - - - - - - ctus,

San - - - - - ctus Do - mi - nus De - us

Sa - ba-oth. Plena est o - - - mnis

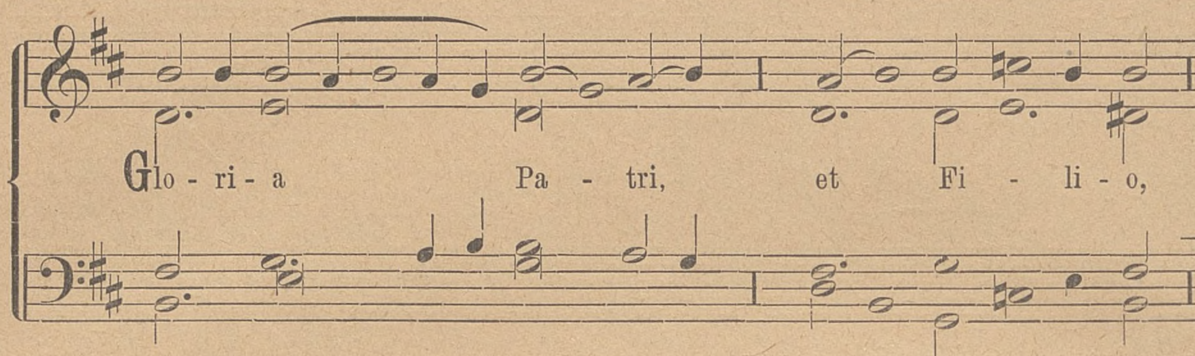
ter - - ra glo - - - - - - -

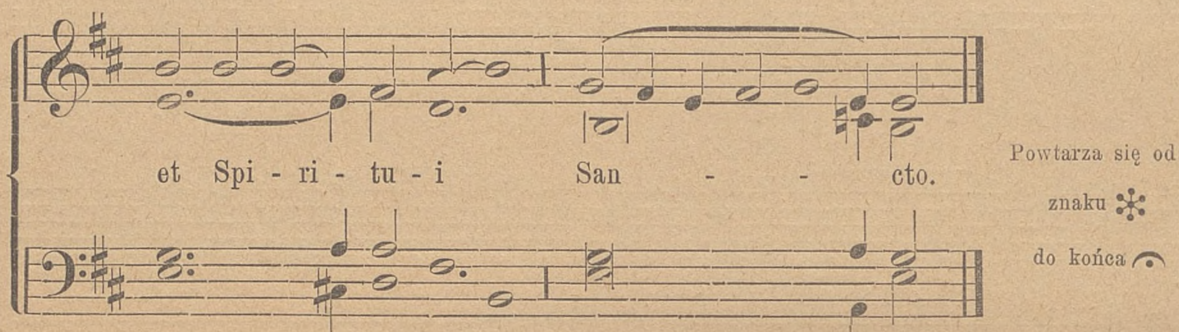
- - ra - a e - - jus. Tres sunt

qui testi - mo-ni-um dant in coe - lo: Pater, Ver-bum

et Spi-ri-tus San - ctus: et hi tres u - num sunt.

Powtarza się od znaku 𝄋

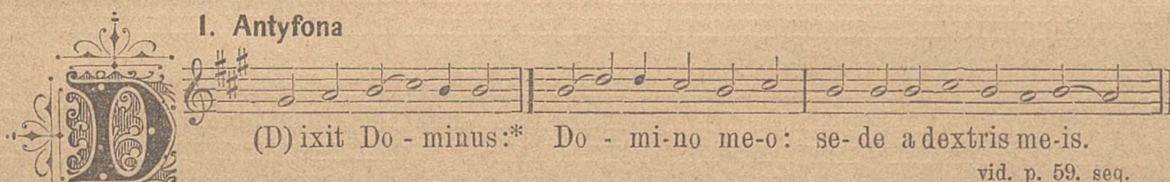

Powtarza się od znaku ⁂ do końca 𝄐

Po IX. Lekcyi następuje **Te Deum laudamus** (patrz Direct. chori str. 71.

DOMINICA AD VESPERAS.

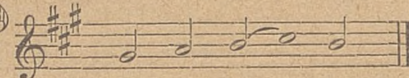
I. Antyfona

vid. p. 59. seq.

W czasie wielkanocnym Antyfona.

Ps. 109—113 w tonie VII. Fin. 2. pag. 59. seq.

Psalmus 109.

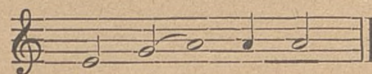
Dixit Dóminus Dómino meo:* Sede a dextris meis:

Virgam virtútis tuae emíttet Dóminus ex Sion:* domináre in médio inimicórum tuórum.

Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum;* Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas:* conquassábit cápita in terra multórum.

Gloria Patri etc.

2. Antyfona.

Ps. 110. Conf. Ton. IV. Fin. 1. p. 59.

Psalmus 110.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo:* in consílio justórum, et congregatióne.

Conféssio et magnificéntia opus ejus:* et justítia ejus manet in saeculum saeculi.

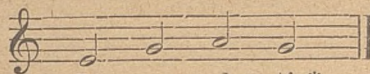
Memor erit in saeculum testaménti sui:* virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in saeculum saeculi:* facta in veritáte, et aequitáte.

Sanctum, et terríbile nomen ejus:* inítium sapiéntiae timor Dómini.

Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto etc.

Sicut erat etc.

3. Antyfona.

Ps. 111. Rextus Ton. IV. Fin. 1. p. 59.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum:* in mandátis ejus volet nimis.

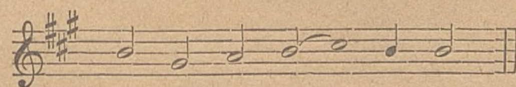
Glória, et divítiae in domo ejus:* et justítia ejus manet in saeculum saeculi.

Jucúndus homo, qui miserétur, et cómmodat; dispónet sermónes suos in judício:* quia in aetérnum non commovébitur.

Parátum cor ejus speráte in Dómino, confirmátum est cor ejus:* non commovébitur, donec despiciát inimícos suos.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet, et tabéscet:* desidérium peccatórum períbit.

Gloria Patri etc.

4. Antyfona.

Ps. 112. Laudate pueri. Ton. VII. Fin. 4. p. 59.

Psalmus 112.

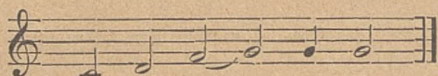
Laudáte púeri Dóminum:* laudáte nomen Dómini.

A solis ortu usque ad occásum,* laudábile nomen Dómini.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,* et humília réspicit in coelo, et in terra?

Ut cóllocet eum cum princípibus:* cum princípibus pópuli sui.

Gloria Patri etc.

5. Antyfona. etc. In exitu vid. p. 61.

Nos qui vi - vi-mus*

Psalmus 113.

In éxitu Israel de Aegypto,* domus Jacob de pópulo bárbaro.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.

A fácie Dómini mota est terra: * a fácie Dei Jacob.

Non nobis Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Deus autem noster in coelo:* ómnia quaecúmque vóluit, fecit.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Manus habent, et non palpábunt, pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum, et protéctor eórum est.

Benedíxit dómui Israel, * benedíxit dómui Aaron.

Adjíciat Dóminus super vos:* super vos, et super fílios vestros.

Coelum coeli Dómino: terram autem dedit fíliis hóminum.

Sed nos, qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Gloria Patri etc.

Powyższe psalmy wraz ze swemi Antyfonami śpiewają się zawsze, kiedy jest Officium de Dominica, z wyjątkiem Niedziel Adwentu, które mają Antyfony własne.

Po Psalmach następuje **Capitulum**, *które śpiewa Celebrans, i na które odpowiada Organista* **Deo gratias.** *(str. 69).*

Od 2-giej Niedzieli po Trzech Królach aż do 1-szej Niedzieli W. Postu i od 3-ciej Niedzieli po Zielonych Świątkach aż do Adwentu śpiewa się hymn następny.

Hymnus Ton. IV.

(L)UCIS Cre-á - tor ó - ptime, Lu - cem di - é-

Ne-mens gra-vá - ta crí - mi-ne Vi - tae sit ex -

Praesta Pa-ter pi ís - si-me, Pa - trí-que com-

rum pró - fe - rens, Primór - di - is lu - cis no - vae,

sul mú - ne - re, Dum-nil pe - rén - ne có - gi - tat
par U - ni - ce Cum Spí - ri - tu Pa - rá - cli - to

mun - di pa - rans o - ri - ginem. A - - - men.

se - se - que cul - pis íl - li - gat.
regnans per om - ne sae - cu - lum.

V. Dirigátur, Domine, orátio mea.

R. Sicut incénsum in conspectu tuo.

SABBATO ad VESPERAS.

I. Antyfona

Ps. 143. ton. VI. p. 59.

(B)e - ne - di - ctus. Ps. Dominus Deus meus etc.
T. p. **Al**- le - lu - ja. Ps. Benedictus Dn̄us etc.

Ton. VI. p. 59. et Ps. (144—147).

Psalmus 143.

Benedíctus Dóminus, Deus meus, qui docet manus meas ad praélium: * et dígitos meos ad bellum.

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra praetéreunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Qui das salútem régibus: * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno, éripe me.
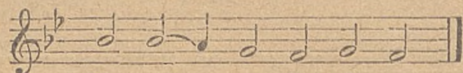
24

Quórum fílii sicut novéllae plantatiónes * in juventúte sua.

Promptuária eórum plena, * eructántía ex hoc in illud.

Non est ruína macériae, neque tránsitus: * neque clamor in plateis eórum.

Gloria Patri et Filio etc.

2. Antyfona.

Ps. 144. Exaltabo te. Ton. VIII. Fin. 2. p. 60.

Psalmus 144.

Exaltábo te Deus meus Rex: * et benedícam nómini tuo in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * et magnitúdinis ejus non est finis.

Magnificéntiam glóriae sanctitátis tuae loquéntur: * et mirabília tua narrábunt.

Memóriam abundántiae suavitátis tuae eructábunt: * et justítia tua exsultábunt.

Suávis Dóminus univérsis: * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur.

Regnum tuum, regnum ómnium saeculórum: * et dominátio tua in omni generatióne, et generatiónem.

Allevat Dóminus omnes, qui córruunt: * et érigit omnes elísos.

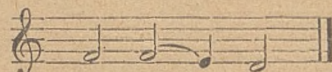
Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimal benedictióne.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispérdet.

Gloria Patri et Filio etc.

Sicut erat in etc.

3. Antyfona.

Ps. 145. Lauda anima Ton. IV. Fin. 1. p. 59.

Psalmus 145.

Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

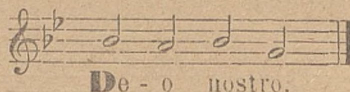
Qui custódit veritátem in saeculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus érigit elísos: * Dóminus díligit justos.

Regnábit Dóminus in saecula: Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Gloria Patri et Filio etc.

Sicut erat in etc.

4. Antyfona.
De - o nostro.

Ps. 146. Laudate Dominum ton. VIII. Fin. 3. p. 60.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

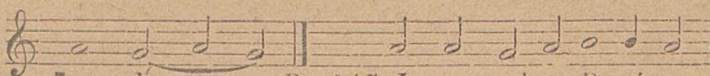
Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiae ejus non est númerus

Praecínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui prodúcit in móntibus foenum: * et herbam servitúti hóminum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Gloria Patri et Filio etc.

5. Antyfona.
Lau - da Ps. 147. Je - ru - salem Dominum etc.

etc. ton. IV. Fin. 1. p. 59.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Qui pósuit fines tuos pacem, * et ádipe fruménti sátiat te.
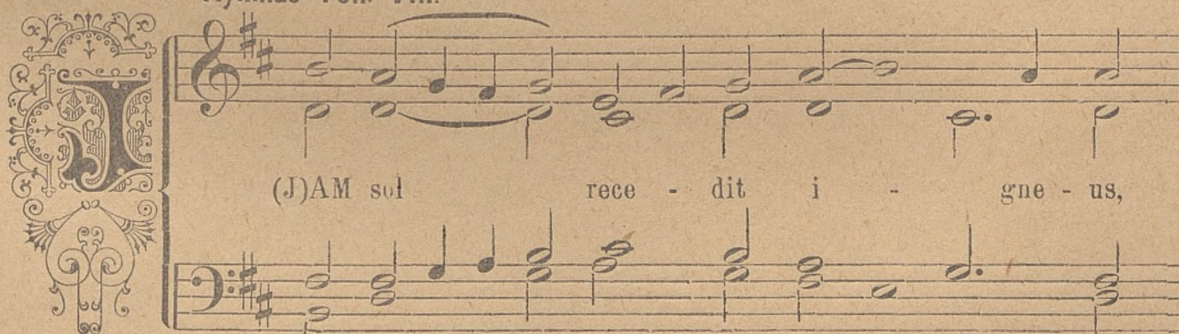
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus et fluent aquae.

Non fecit táliter ómni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Gloria Patri et Filio etc.

Hymnus Ton. VIII.

Pa - tri simul - que Fi - li - o

tu lux pe - ren - nis ú - ni - tas, nostris be - á - ta Trínitas,

Ti - bi - que san - cte Spi - ri - tus, si - cut fu - it sit ju - giter

in-fún-de lu-men cór-di-bus. A - - men.

saeclum per om-ne glo - ri - a.

V. Vespertina orátio ascéndat ad te Domine
R. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Antiphona.

Su - sce - pit De - us Is - ra-el pú - erum suum: Si-cut lo-cu - tus est ad A - braham et se - men e-jus: ex al-tá - re hú-mi - les us - que in saecu-lum.

Canticum B. V. Mariae (ton. VII. Fin. 1. p. 65.)

Magníficat * ánima mea Dominum.

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllae suae: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes:

Quia fecit mihi magna, qui potens est, * et sanctum nomen ejus:

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo, * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recórdatus misericórdiae suae.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini ejus in saecula.

Gloria Patri et Filio etc.

AD COMPLETORIUM.

Organista. *Celebrans.*

V. (J)UBE domne be-ne-dí-ce-re. R. Noctem quiétam, et finem perféctum, concédat

Organista. Lectio br. *Celebr.*

nobis Dn̄us omní-potens R. A-men. Fratres, sobrii estóte, etc.

Organista.

Tu autem Do-mi-ne, mi-se-re-re no-bis. R. De-o grá-ti-as.

Celebrans. *Organista.*

Ad-ju-to-ri-um no-strum in no-mi-ne Do-mi-ni. R. Qui fecit coelum et terram.
Pater noster. Confiteor. Misereàtur etc. (Nie spiewa się, tylko się na jednym tonie recytuje.)

Celebrans. *Organista.*

V. Con-vérte nos Deus sa-lu-taris noster, R. Et a-vér-te i-ram tuam a nobis.
V. Deus in adjutorium etc. (Patrz Direct. pag. 9.)

Antyfona. Ps. 4, 30, 90, 133. ton. VIII. Fin. 1 p. 60.

Per annum: Mi-se-re-re.
Temp. pasch. Al-le-lu-ja.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiae meae: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quaéritis mendácium?

Irascímini, et nolíte peccáre: * quae dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti laetitiam in corde meo.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Gloria Patri et Filio etc.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in aetérnum: * in justítia tua líbera me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

Gloria Patri et Filio etc.

Sicut erat in etc.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei coeli commorábitur.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno:

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Super áspidem et basilíscum ambulábis, * et conculcábis leónem et dracónem.

Clamábit ad me, et ego exaúdiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne, erípiam eum, et glorificábo eum.

Gloria Patri et Filio etc.

Psalmus 133.

Ecce, nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Gloria Patri et Filio etc.

Ton następ. hymnu „**Te lucis ante terminum**" *zmienia się według czasów i świąt.*

W *Adwencie i w Wielkim Poście* śpiewa się w tonie hymnu z Laudesów (vid. infra) i to tylko, jeżeli jest Officium *de Tempore*.

W czasie *pasyjnym*	śpiewa	w tonie	hymnu	*Vexilla Regis prodeunt.*	
„ *Bożego Narodzenia*	„	„	„	*Jesu Redemptor omnium.*	Także i w uroczystości **Świętych** w czasach tych przypadające.
Na *Trzy króle* z oktawą	„	„	„	*Crudelis Herodes.*	
Przez cały czas *Wielkanocny*	„	„	„	*w tonie wielkanocnym.*	
Na *Wniebowstąpienie* (z okt.)	„	„	„	*Salutis humanae sator.*	
Na *Zielone Świątki*	„	„	„	*Jam Christus astra.*	
Na *św. Trójcę*	„	„	„	*Jam sol recédit igneus.*	
Na *Boże Ciało* (z oktawą)	„	„	„	*Quem terra, pontus, sidera.*	
Na *Przemienienie Pańskie*	„	„	„	*Salutis humanae sator.*	

W święta *Matki Boskiej* i na   śpiewa w tonie hymnu } *Quem terra, pontus, sidera.*
Podwyższenie św. Krzyża „ „ „ }
Na *urocz. Wszystkich Św.* „ „ „ *Placare, Christe, sérvulis.*
Na *Znalezienie św. Krzyża* „ „ „ *w tonie wielkanocnym.*

W urocz. *Apostołów i Ewang.* i w święta dupliczne nie mające hymnu z metrum hymnu *„Te lucis"* n. p. w Urodzenie św. Jana Chrzcic., w św. Michała, Aniołów Stróżów, Poświęcenie kościoła i w ich oktawach, tudzież w officium *Plurimorum Martyrum* (ritu *dupplici*) śpiewa się w tonie hymnu *Aeterna Christi munera* (*Com. Apost. et Evang.*) W urocz. *Plurimorum Martyrum* (ritu *semidup.* i *simpl.*) *Confess. Pont. et non Pontif. Virginum et non Virginum* tak duplicz. jak semidup. i simpl. w tonie hymnu: *Rex gloriose Martyrum.*

Powyższa reguła odnosi się także do hymnów **Prymy, Tercyi, Seksty i Nony.**

W ciągu roku (Tonus ferialis per annum.)

Hymnus Ton VIII.

(T)E lucis an-te tér - minum rerum Cre-á - tor pó - scimus,

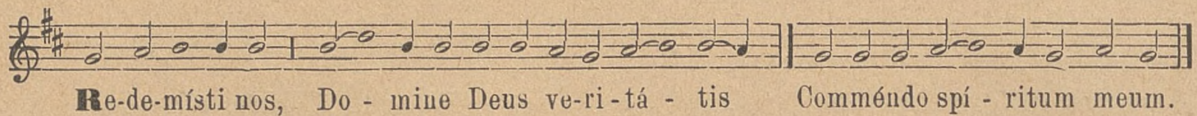
ut pro tu - a cle-mén-ti - a sis praesul et cu - stó-di - a. A - men.

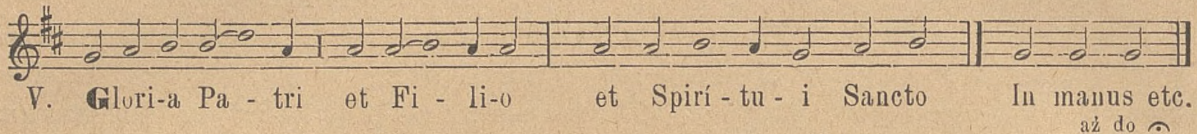
Następuje **Capitulum.** Tu autem in nobis etc. poczem organista odpowiada:

De-o grati as.

Resp. breve per annum.

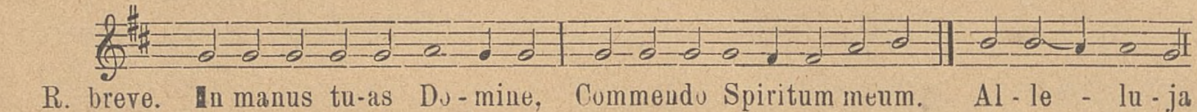
In manus tu-as Do - mi - ne, Comméndo spí - ritum meum. In manus etc.

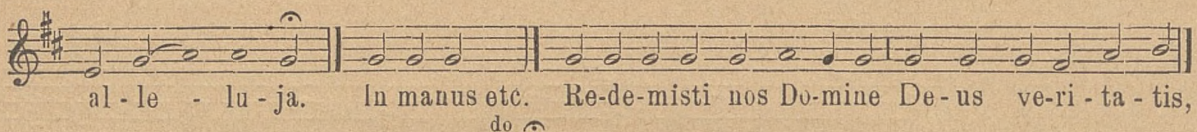

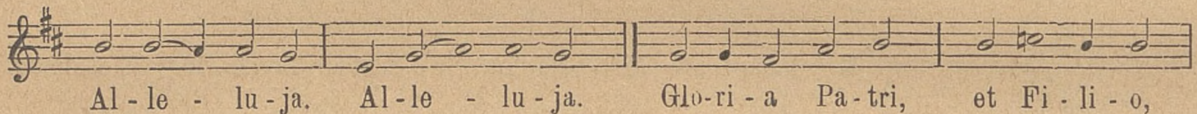

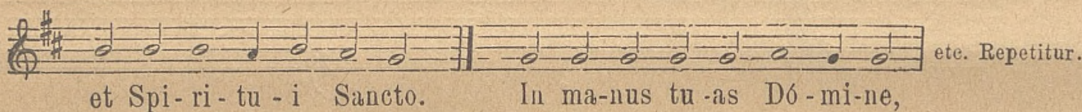
V. Custódi nos Domine ut pupíllam óculi,
R. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Tempore paschali.

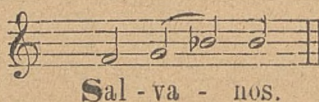

Antyfona na dupl. semid.

Canticum. **„Nunc dimittis."** Ton. IV. Fin. 1. p. 59.

Antyfona na simplex et Feria.

Canticum. **„Nunc dimittis."** Ton III. Fin. 1. p. 58.

Canticum Simeonis

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace,

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum:

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuae Israel.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes, ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Gloria Patri et Filio etc.

Po Dominus vobiscum *i Oracyi* Visita quésumus *następuje* Benedicat etc. *poczem śpiewa się jedna z większych* Antyfon do Matki Boskiej *stosownie do czasu (vide pag. 81—90) dalej* Wiersz *i* Modlitwa — *nareszcie kończy* Divinum auxilium *etc.*

PROPRIUM DE TEMPORE.

SABBATO ANTE DOM. I. ADVENTUS.

Hymnus Ton IV.

(C)RE-ATOR al-me sí-de-rum, ae-tér-na lux cre - dén-ti-um,

Commu-ne qui mundi ne-fas ut ex-pi-a-res ad cru-cem
Te de-pre-ca-mur ul-ti-mae magnum di-e-i ju-di-cem.
Vir-tus, ho-nor, laus glo-ri-a De-o Pa-tri cum Fi-li-o,

Je-su Re - démptor óm-ni-um, in-tén-de vo-tis súppli - cum.

E Vir-gi - nis sa-cra-ri-o In ta-cta pro-dis vi-cti-ma.
Ar-mis su - per-nae gra-ti-ae De-fen-de nos ab ho-sti-bus.
San-cto si - mul Pa-ra-cli-to In sae-cu-lo-rum sae-cu-la.

V. Rorate coeli, desuper, et nubes pluant justum.
R. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat Antiph.

Ecce nomen Do - mi-ni: * ve - - nit de lon-
gín - quo, et clá-ri-tas e - jus re - plet or - bem ter - rárum.

Magnif. Ton. I. Fin. 1. p. 61.

26

DOMINICA I. ADVENTUS.

Ad Matutinum Invitatorium.

(R)EGEM ven-tu-rum Do-minum, Ve-ní-te a-do-ré mus.

Ps. Venite III. pag. 21.

Hymnus Ton VIII.

(V)ERBUM su - pérnum pró-di-ens e Patris ae-tér - ni si - nu,

Ut cum tri - bu-nal judi-cis damna-bit i - gni no - xi - os
Pa - tri si - mulque Fili - o, Ti - bi-que, san- cte Spi - ri - tus

Qui na - tus or - bi súb-ve-nis La-bénte cur - su témpo-ris.

Et vox a - mi - ca de - bi - tum Vo-ca - bit ad coelum pi - os:
Si - cut fu - it - sit ju - gi - ter Saeclum per o - mne glo-ri - a.

Antyfony i Psalmy III. Nokturnu patrz na str. 94.

Responsorium VII.

R. (E)CCE Virgo concípiet et páriet fílium, di - cit Do - mi nus: * et vo-

*) Ponieważ Caeremoniale Episcoporum (l. I. cap. 28) zakazuje gry na organach w niedziele Adwentowe i Postne (prócz *3. niedz. Adw. i 4. niedz. Postu*): dla tego śpiewy na ten czas przypadające nie będą harmonizowane.

cábitur nomen ejus Admirábilis, De-us, For-tis. V. Super solium David,

et super regnum ejus se-dé - bit in ae-térnum. Repetitur a ℣ „et vocabitur."

Responsorium VIII.

R. (A)UDITE verbum Domini, gentes, et annuntiáte illud in fí-nibus ter-

rae:* Et ínsulis quae procul sunt dícite: Salvátor noster ad-vé-ni-et.

V. Annuntiáte, et audítum fácite: lo-quí-mi-ni et cla-máte. Repetitur a ℣ „Et insulis..."

Responsorium IX.

R. (E)CCE dies véniunt, dicit Dominus, et suscitábo David germen justum,

et regnábit Rex, et sápiens erit, et fáciet judícium et justítiam in ter-ra:*

Et hoc est no - men, quod vo - - - cá - bunt

e - - um: Do - mi - nus,

jus - - - tus no - - ster. V. In diebus illis salvá-

bitur Juda, et Israel habitábit confidén-ter. Repetitur a ℣ „Et hoc" ad ✻

Gloria Patri, et Filio, et Spirítui sancto. Repetitur a ✻ „Dominus" ad 𝄐

Uwaga. W niedziele Adwentowe i od Septuagesimy aż do Wielkiejnocy excl. nie śpiewa się *„Te Deum"*.

AD VESPERAS.

Psalmy niedzielne, *patrz str. 98.*

1. Antyf. (I)N il - la di - e:* — Ps. Dixit Dominus Ton VIII. Fin. 1. pag. 60. o ton wyżej.

2. Antyf. Jucun - dá - - - re:* — Ps. Confitetor. Ton. VIII. Fin. 1. p. 60.

3. Antyf. Ecce Do-mi-nus vé - ni - et. — Ps. Beatus vir. Ton V. pag. 59.

4. Antyf. Om - nes si - ti - én - tes:* — Ps. Laudate pueri. Ton VII. Fin. 4. pag. 59.

5. Antyf. Ec-ce vé - ni - et:* — Ps. „In exitu" Ton IV. Fin. 1. pag. 59.

Hymn. Creator alme i Versus Rorate *jak wyżej w I-szych nieszporach str. 109.*

Ad Magnificat Antyf. Ne tí - me-as Ma - rí - a:* — Magnificat Ton VIII. Fin. 1. pag. 66.

SABBATO ANTE DOM. II. ADVENTUS.

Ad Vesperas *hymn:* **Creator alme** *i* **V. Rorate** *jak wyżej.*

Ad Magnificat Antyf. Ve-ni Do - mi - ne:* — Magnificat Ton VII. Fin. 1. p. 65.

DOMINICA II. ADVENTUS.

Ad Matutinum Invit. Hymn *etc. jak w 1-szej Niedz. Adwentu str. 110.*

Respons. VII

V. (E)GREDIETUR Dominus de Samaria ad portam quae réspicit ad Orientem: et véniet in Béthlehem, ambulans super aquas redemptió - nis Ju - dae

*) Ilekroć Officium jest semiduplex śpiewa się Antyfona przed psalmem tylko aż do gwiazdki.

Tunc salvus erit omnis homo: quia ec - ce vé - ni - et. V. Et praeparábitur

in misericórdia sólium ejus, et sedébit super il - lud in ve - ri - tá - te.

Repetitur „Tunc salvus".

Responsorium VIII.

(F)ESTINA ne tar-da - ve - ris Do - mi - ne: Et li - be - ra po - pu-lum tuum.

V. Veni Dómine, et noli tardáre: relaxá fa - ci - no - ra ple - bi tu - ae.

Repet. „Et libera"

Responsorium IX.

(E)CCE Dóminus veniet cum splendore redescendens et virtus ejus cum

e - o. Vi - si - ta - re po - pu - lum su - -

um in pa - ce, et - con - sti - tu -

e - re su - per e - - - um vi - tam

sem - - pi - ter - nam (Vers.) Ecce Dóminus noster

cum virtute ve - ni - et. Repet. Visitare. Gloria Patri et Filio et Spirítui

Sanc - to. Repetitur a Visitare... ad

27

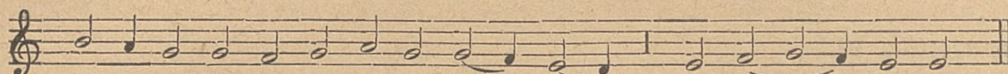
AD VESPERAS.

Psalmi de Dominica *ad Vesp. pag. 98.*

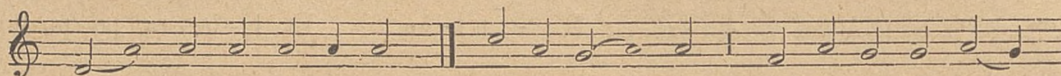
1. Antyf.

(E)CCE in nu-bi-tus coe-li:* Do - mi-nus

Ps. Dixit Dominus Ton. I. Fin. 1. pag. 57.

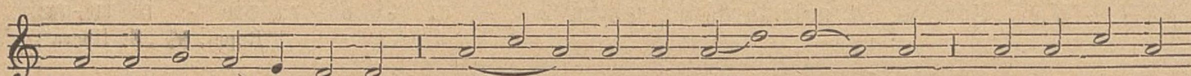

ve-ni-et cum po-te-sta-te ma - gna, Al-le - lu-ja.

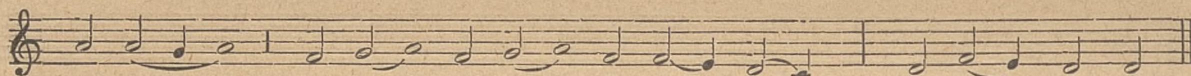
2. Antyf.

Urbs for-ti-tu-di-nis:* nostrae Si - on, Sal-va-tor po-ne -

Ps. Cenfitebor. Ton. I. Fin. 4. pag. 57.

tur in e - a mu-rus, et an-te-mu - ra - te, a - pe - ri - te

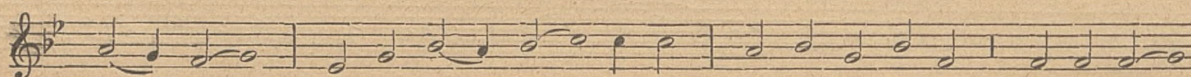

portas qui-a no-bis - cum De - us, al - le - lu - ja.

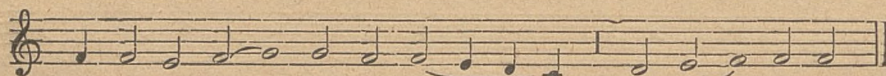
3. Antyf.

Ec-ce ap-pa-re - bit:* Do - mi-nus, et non menti-

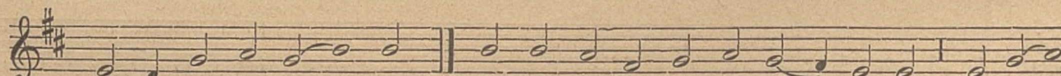
Ps. Beatus vir. Ton. VII. Fin. 1. pag. 59.

é - tur: si mo-ram fe - ce-rit, ex-pe-cta e-um, qui-a vé-

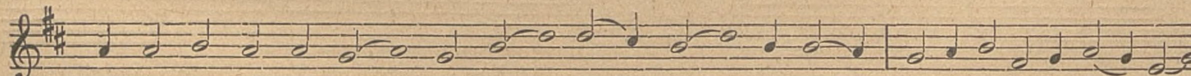

ni-et et non tarda-bit, al - le - lu-ja.
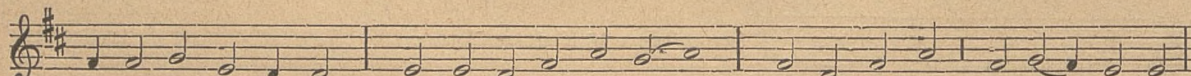
4. Antyf.

Mon - tes, et col - les:* cantabunt co-ram De-o laudem, et om-

Ps. Laudate pueri. Ton. I. Fin. 1. pag. 57.
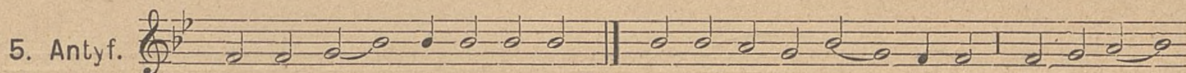

ni - a li-gna sil - va - rum plau - dent ma - ni-bus: quoniam ve-ni-et do-

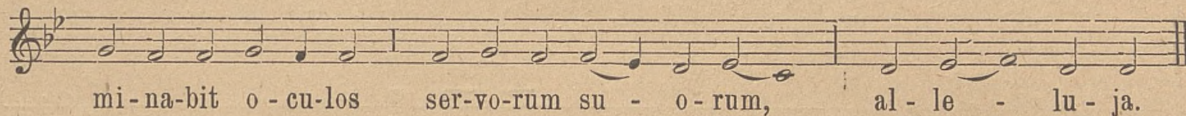
mi-na-tor Do-mi-nus in regnum ae-ter-num, al - le - lu-ja, al-le - lu-ja.

5. Antyf.

Ec-ce Do - minus noster:* cum vir-tu-te ve - ni-et, et il-lu-

Ps. In exitu Israel. Ton. III. Fin. 1. p. 58.
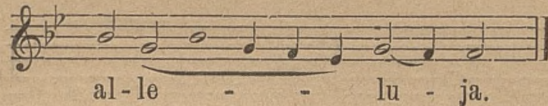

mi-na-bit o-cu-los ser-vo-rum su - o-rum, al - le - lu - ja.

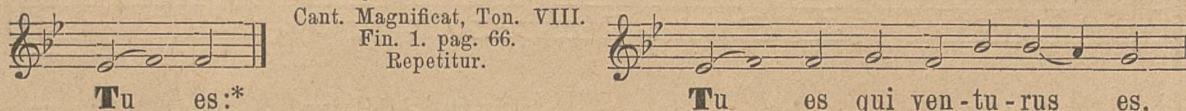
Hymnus „**Creator alme**“ *& Versus vid. Domin. I.*

Ad Magnificat. Antyf.

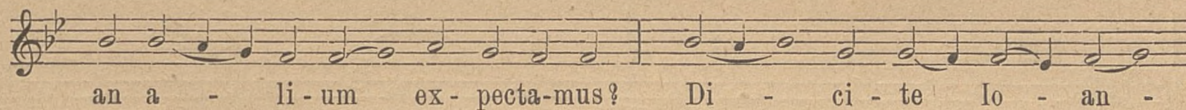
Cant. Magnificat, Ton. VIII. Fin. 1. pag. 66. Repetitur.

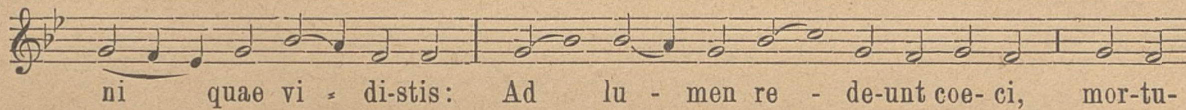
Tu es:*

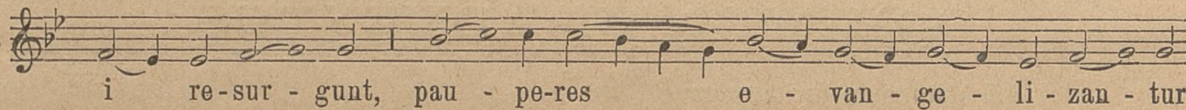
Tu es qui ven-tu-rus es,

an a - li-um ex- pecta-mus? Di - ci - te Io - an -

ni quae vi - di-stis: Ad lu - men re - de-unt coe- ci, mor-tu-

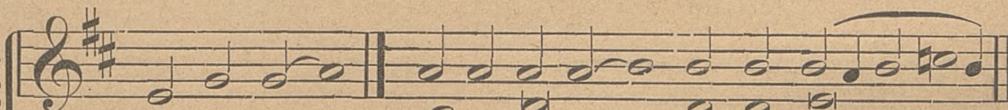
i re-sur - gunt, pau - pe-res e - van - ge - li - zan - tur,

al-le - - lu - ja.

SABBATO ANTE DOMINICAM III. ADVENTUS.

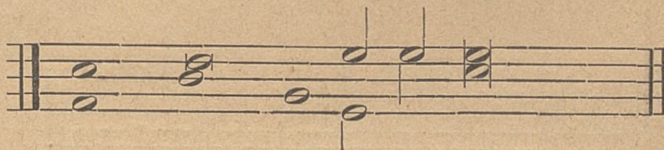
Ad Magnif. Antiph.

(A)NTE me:* non est forma - tus De - us,

Canticum Magnif. Ton. 1. Fin. 1. pag. 61.

et post me non e - rit, qui-a mi-hi cur-va-bi-tur

om-ne ge - nu, et con-fi-te - bi-tur omnis lingua.

DOMINICA III. ADVENTUS.

Ad Matutinum Invitatorium.

(P)ROPE est jam Do-mi-nus. Ve-ni-te

ado - ré - mus.

Venite III. pag. 21. Hymnus **Verbum supernum** vid. supra pag. 110.

Respons. VII. VENI Dómine, et noli tardáre rélaxa facínora ple - bi

Resp. VIII. Ecce radix Jesse descéndet in salutem populorum, ipsum gentes depre - ca-

tu - ae: Et ré - voca dispérsos in ter - ram su - am.

bún - tur:* Et erit nomen ejus glo - ri - ó - sum.

Vs. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni ut

Vs. Dabit ei Dominus Deus sedem David, patris ejus, et regnabit in domo Jacob

sal - vos fá - ci - as nos. Repet. a 𝄋 „Et revoca"

in ae - tér - num. Repet. a 𝄋 „Et erit"

28

Resp. IX.

R. Docébit nos Dominus vias suas, et ambulábimus in sé - mi - tis

e - - jus :* Qui - a de Si - on e - xí - bit

lex, et ver - bum Do - mi-

ni de Je - rú - - - - sa - - lem.

Vs. Ve - ní - te, ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei

Ja - cob. Gloria Patri et Filio et Spirítui San - cto.

Repet. a 𝄋 „Quia de Sion“ etc.

AD VESPERAS.

I. Antyfona.

(V)E-NI - ET Do - mi - nus,* et non tar - dá - bit:

Ps. Dixit Dominus ton. 1. Fin. 2. pag. 57.

et il - lu - mi - ná - bit ab-scón-di - ta te - ne - brá - rum,

et ma - ni - fe - stá-bit se ad om-nes gen - tes, al - le - lú - ja.

2. Antyfona.

JE - RU - SA - LEM gau - de gaú - di - o ma - gno

Ps. Confitebor Ton. VIII. Fin. 1. ton wyżej pag. 60.

qui - a vé - ni - et ti - bi Sal - vá - tor al - le - lu - ja.

3. Antyfona.

DA - BO in Si - on* sa - lú-tem et in Je - rú-

Ps. Beatus vir. Ton. VIII. Fin. 1. pag. 60.

sa - lem gló - ri - am me - am al - le - lú - ja.

4. Antyfona.

MONTES et om - nes col - les* hu - mi - li - a - bún-tur,

Ps. Laudate pueri Ton. V. pag. 59.

et e - runt pra - va in di - re - cta et

as - pe - ra in vi - as planas: Ve - ni Do - mi - ne

et no - li tar - da - re al - le - lu - ja.

5 Antyfona.

JUSTE et pi - e vi - va-mus.* ex-pec-tan-tes be - a - tam spem,

Ps. In exitu ton. II. Fin. krak. pag. 57.

et ad - ventum Do - mi - ni.

Hymnus „Creator alme" i Vs. „Rorate coeli" jak w 1-szej niedz. Adwentu.

Ad Magnificat Antiphona.

BE - A - TA es Ma - ri - a, quae cre - di - di - sti Do-mi-nus: per-fi-ci-en-tur in te, quae di - cta sunt ti - bi a Do - mi-no, al - le - lu - ja.

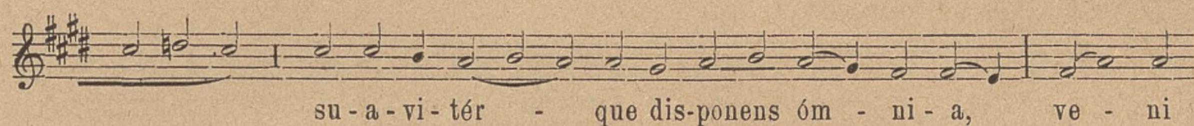
Uwaga: Antyf. „Beata es" opuszcza się, jeżeli dzisiaj zamiast niej ma się śpiewać jedna z Antyfon większych (jak niżej).

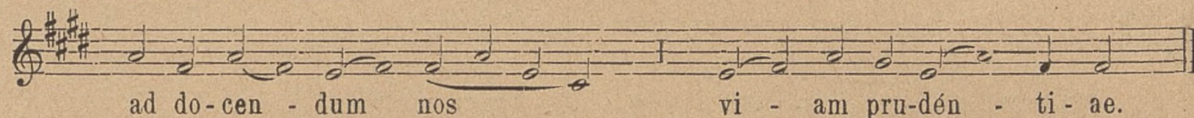
Antiphonae Majores.

Następujące Antyfony większe (ad Magnificat) zaczynają się dnia 17. Grudnia, i śpiewają się wedle porządku całe przed i po Magnificat aż do dnia przed Wigilią Boż. Narodz.

Dnia 17. Grudnia **Antyf.**

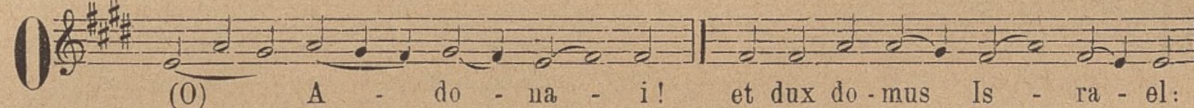
O (O) Sa - pi - én - ti - a! quae ex o - re Al-tís - si - mi pro - di - í - sti at - tin - gens a fi - ne us-que ad finem fór - ti - ter,

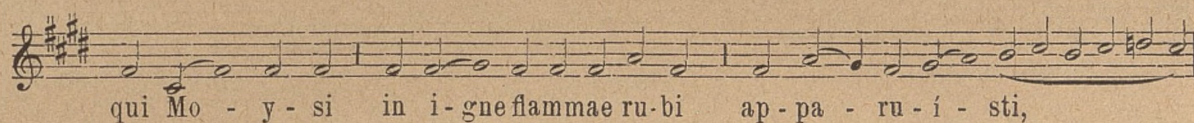

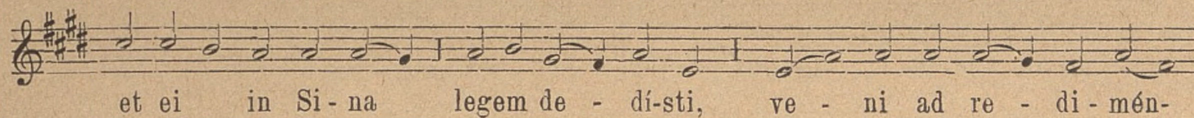

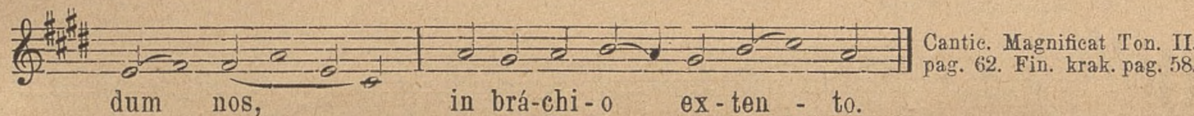
Cant. Magnificat. Ton. II. pag. 62, Fin. krak. p. 58.

Dnia 18. Grudnia **Antyf.**

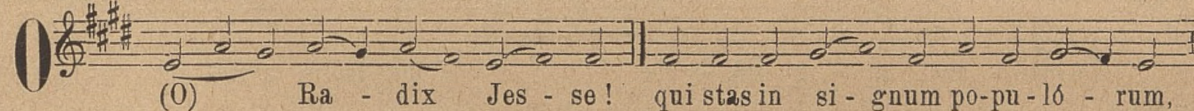

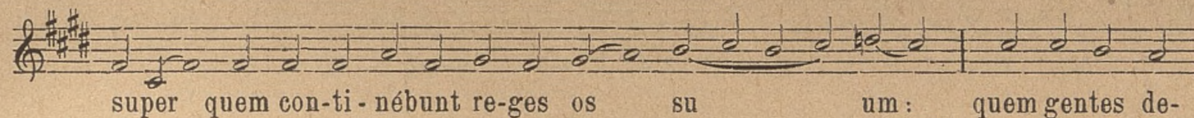

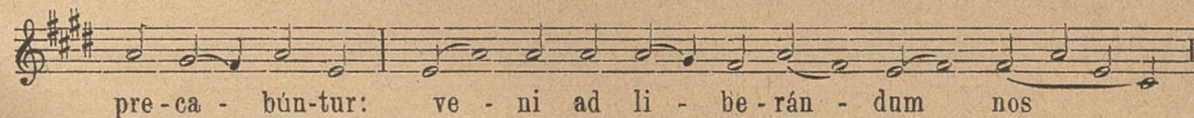

Cantic. Magnificat Ton. II. pag. 62. Fin. krak. pag. 58.

Dnia 19. Grudnia **Antyf.**

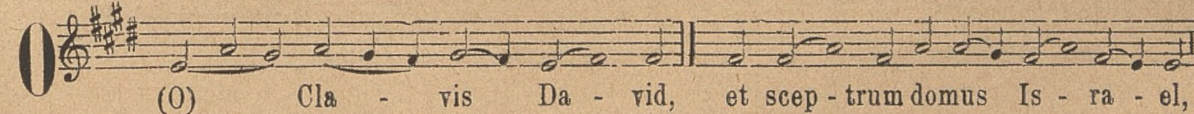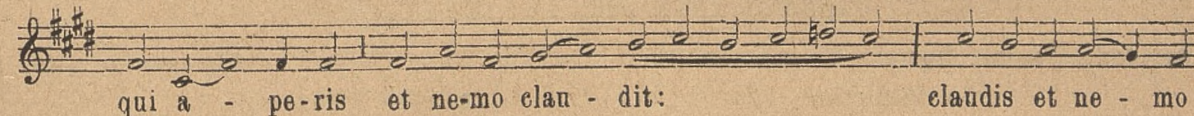

Magnificat Ton. II. jak wyżej.

Dnia 20. Grudnia **Antyf.**

á-pe-rit ve - ni et e-duc vinc - tum de do-mo cárce-ris, se-

dén-tem in té - ne-bris et um - bra mor - tis. Magnificat Ton. II. jak wyżej.

Dnia 21. Grudnia **Antyf.**

(O) O - - ri-ens, splendor lu-cis ae - térnae, et s l

ju-sti-ti-ae: ve-ni, et il - lú - mi-na se-

dén-tes in té - ne-bris, et um - bra mor - tis. Magnificat Ton. II. p. 62.

Dnia 22. Grudnia **Antyf.**

(O) Rex gen - ti-um, et de-si-de-rá - tus e - á-rum,

la-pis - que an - gu-lá - ris qui fa-cis u-trá-que u-num:

sal - va hó - minem, quem de li-mo for-má - sti. Magnificat Ton II.

Dnia 23. Grudnia **Antyf.**

(O) Em - ma-nu-el, rex et lé - gi-fer noster, ex-pe - ctá-

ti-o génti-um, et sal-vá-tor e - á-rum, ve - ni ad

sal-ván-dum nos Dó-mi-ne De-us no - ster. Magnificat Ton. II.

SABBATO ANTE DOM. IV. ADVENTUS.

Antyfony, Psalmy, Hymn *i* **Versus nieszpor** — *jak w 1-szej Niedz. Adwentu p. 112.*
Ad Magnificat *jedna z powyższych Antyfon większych.*

DOMINICA IV. ADVENTUS.

Ad Matutinum Invit. „**Prope est jam Dominus**" *jak wyżej w 3-ciej Niedz. p. 116.* **Hymn, Antyfony, Psalmy etc.** *aż do Responsoriów śpiewają się jak w 1-szej Niedz. p. 110.*

Responsorium VII.

R. (J)URAVI, dicit Dóminus, ut ultra jam non iráscar super terram: montes enim et colles suscípient ju - stí-ti-am me - am,* et testaméntum pacis erit in Je-ru-sa-lem. V. Juxta est salus mea, ut véniat: et justitítia me - a - ut re-ve-le-tur. Rep. Et testamentum a 𝄋

Responsorium VIII.

(N)ON discédimus a te, vivificábis nos, Dómine, et nomen tuum in-vo-ca - bi-mus:* Osténde nobis fáciem tuam, et sal-vi é - ri-mus Vs. Meménto nostri, Dómine in beneplácito pópuli tui: vísita nos in sa - lu-tá - ri tu-o. Rep. a 𝄋 „Ostende"

Responsorium IX.

R. (I)NTUEMINI quantus sit iste, qui ingréditur ad sal - ván - das gen - tes: i - pse est Rex ju- stí - - - ti-ae:* Cu-jus ge - ne-rá-ti-o non

30

ha - bet fi - nem. Vs. Praecúrsor pro nobis ingré-

ditur, secúndum órdinem Melchísedech, Póntifex factus est in ae- ter - - num.

Gloria Patri, et Filio, et Spi - rí - tu - i san - -

cto. Repet. „Cu-jus"

AD VESPERAS.

Antyfona I.

(C)ANITE tu - ba* in Si - - - on, qui - a

prope est di - es Do - - - mi - ni: ec - ce vé - ni-et

ad sal-ván-dum nos al - le - lu - ja, al - le - lu - ja.

Ps. Dixit Dominus ton. I. Fin. 1. pag. 57.

Antyfona 2.

(E)CCE vé - ni - et* de - si - de - rá - tus cun - ctis gén - ti - bus

et re - plé - bi - tur gló - ri - a do-mus Do - mi - ni, al - le - lu - ja.

Ps. „Confitebor" w tym samym tonie.

Antyfona 3.

(E)RUNT pra - va in di - re - cta, et ás - pe-ra in vi-as

pla-nas. Ve - ni Do - mi - ne, et no - li tar-da - re, al - le - lu - ja.

Ps. „Beatus vir." Ton I. Fin. 5. cały ton wyżej.

Antyfona 4.

(D)OMI-NUS ve - ni-et oc-cúr-ri-te il-li di-centes: Ma - gnum prin-
cí-pi-um et re-gni e - jus non e-rit fi-nis: De-us for - tis, Do-mi-
ná - tor, princeps pa - cis, al-le-lu - ja, al-le - lu-ja.

Ps. Laudate Dominum Ton. I. Fin. 1.

Antyfona 5.

(O)MNIPOTENS sermo tu-us Do-mi-ne a re-gá-li-bus sé-di-bus vé-ni-
et al-le - lu-ja.

Ps. „In exitu" Ton. II. pag. 57.

Hymnus **„Creator"** *Vers.* **„Rorate"** *jak w 1-szej Niedz. Adwentu.*
Ad Magnificat *jedna z Antyfon większych.*

Jeżeli **Wigilia Bożego Narodzenia** *przypadnie w* **Niedzielę,** *wtenczas Officium w ten sposób się odprawia:*

Invitatorium.

(H)O - DI-E sci-é-tis, qui-a vé - ni-et Do -
- - mi-nus. Et ma-ne vi - dé - bi-tis
glo - ri-am e - jus.

Ps. Venite III. pag. 21.

Antyfony *i* **Psalmy 3-go Nokturnu** *z 4-tej Niedz. Adwentu.*

Vs. Hodie sciétis quia véniet Dominus.
R. Et mane vidébitis glóriam ejus.

Responsorium VII.

(S)ANCTIFICAMINI hodie, et estóte pa-rá - - ti: quia die

crás-ti-na vi-de - - bi-tis. Ma-je - sta - tem

De - i in vo -

- - bis Hodie sciétis, quia véniet Do - mi-nus, et mane

vide-bi-tis. Rep. Ma-je - sta - tem. etc.

Responsorium VIII.

(C)ONSTANTES estóte vidébitis au-xí-li-um Do - mi-ni

su-per vos: Judaea et Jerúsalem no-lí -

te ti - - mé - - re. Cras e-gre -

di-é - - - mi-ni et Do -

mi-nus - - - e - (e) - rit vo - - - -

bis - - cum. V. Sanctificámini filii Is-ra-el, et e-stóte

pa - rá - - - ti. Repet. Cras etc.

Responsorium IX.

SANCTIFICAMINI filii Israel, di-cit Do - - minus: die enim

crástina de-scén - det Do - - - - - minus Et aú - -

fe - ret a no - bis o - -

mnem lan - - - guo - - rem Vers. Crástina die delébitur

iníquitas ter - rae, et regnábit super vos Sal-vá - - -

- - tor mun - - - di. Rep. a ✠ Et aú -

- feret etc. Glo-ri- a Pa-tri, et Fi - li - o, et Spi-rí - - -

tu - i San - - - cto. Rep. a ✠ Et aú-

- - fe - ret etc.

IN NATIVITATE DOMINI.

IN I. VESPERIS.

I. Antiphona.

(R)EX pa - cí - fi - cus ma - gni - fi - cá - tus est,

31

cu - jus vul - tum de - sí - de - rat u - ni - vér - sa ter - ra

Ps. Dixit Dominus Ton. VIII. Fin. 1. pag. 60.

2. Antiphona.

MA - GNI - FI - CA - TUS est Rex pa - cí - fi - cus su - per om - nes re - ges uni - vér - sae ter - rae.

Ps. Confitebor Ton. VII. Fin. 1.

3. Antiphona.

COM - PLE - TI sunt di - es Ma - ri - ae.

ut pa - ré - ret Fí - li - um su - um primo - gé - ni - tum.

Ps. Beatus vir. Ton. VIII. Fin. 1. pag. 60.

4. Antiphona.

SCITO - TE qui - a pro - pe est re - gnum De - i: A - men.

di - co vo - bis, qui - a non tar - da - bit.

Ps. Laudate pueri Ton. VIII. Fin. 1. p. 60.

5. Antiphona.

LE-VA - TE cá - pi - ta ve - stra: ec - ce ap - pro - pín - quat

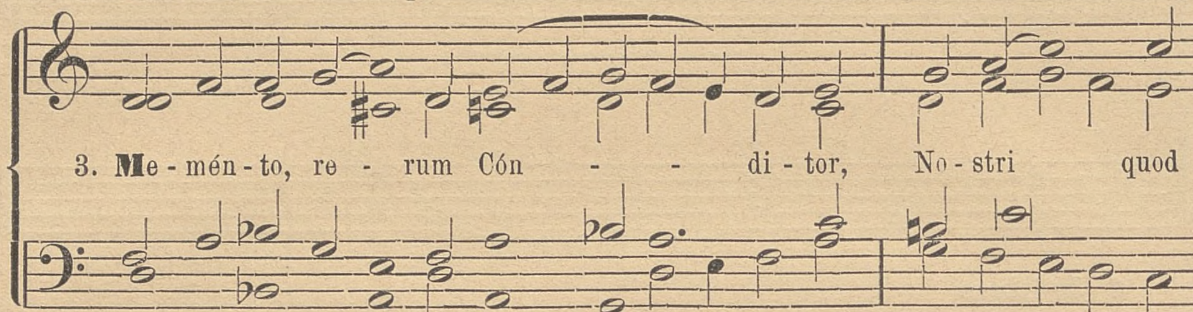
redém - pti - o ve - stra.

Ps. Laudate Dominum Ton. I. Fin. 1.

o cały ton wyżej.

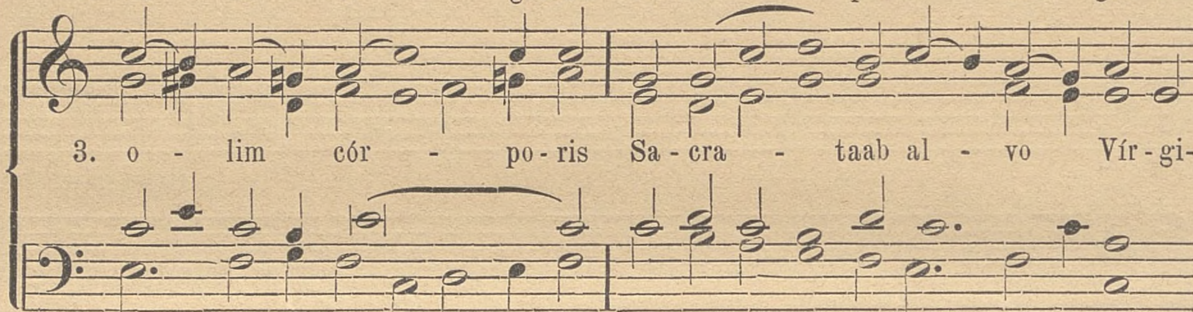
Hymnus.

1. **Je** - su, Re - dém - ptor ó - - mni-um, Quem lu - cis

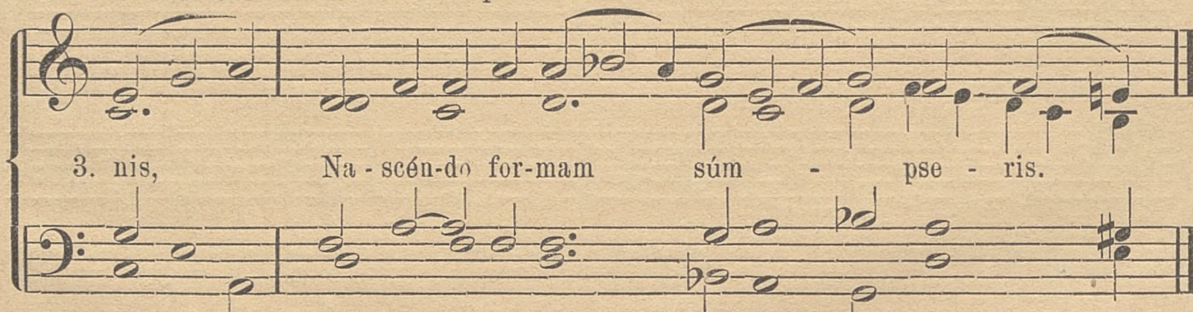
5. **Hunc** as - tra, tel - lus, aé - - quo - ra, Hunc om - ne,
7. **Je** - su ti - bi sit glo - - ri - a, Qui na - tus

1. an - te o - rí - gi-nem Pa - rem pa - tér - nae gló - ri-
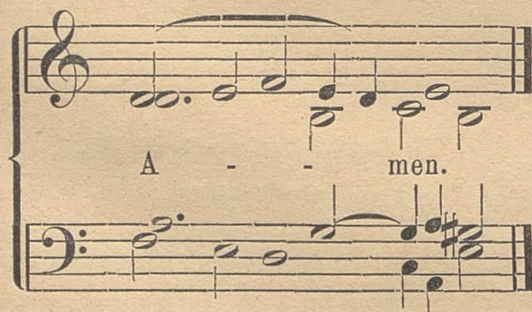

5. quod coe - lo sub est, Sa - lu - tis au - cto - rem no-
7. es de Vir - gi - ne, Cum Pa - tre et al - mo Spi - rí-

1. ae Pa - ter su - pré - mus é - - di - dit.

5. vae No - vo sa-lú - tat cán - - ti - co.
7. tu, In sem - pi - tér - na sae - - cu - la.

V. Crástina die delébitur iníquitas térrae.

R. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

Ad Magnificat Antiph.

CUM or - tus fú - e - rit sol de coe - lo, vi - dé- bi - tis re - gem re - - gum, pro - ce - dén - tem a Pa - tre, tamquam spon - sum de thá - la - mo su - o.

Cant. Magnificat Ton. VIII. Fin. 1. pag. 66.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

(C)HRI - STUS na - - tus est

32

no - bis.* Ve - - ní - te

a - - do - re - mus. Ps. Ve - ní - te etc. p. 31.

Hymnus *„Jesu Redemptor" jak wyżej na str. 132.*

In III. Nocturno.

I. Antyfona

IP - SE in - vo - cá - bit me, al - le - lu - ja: Pa - ter me-us es tu, al - le - lu - ja.

Ps. 88. „Misericordias Domini" Ton. VI. pag. 59.

2. Antiphona.

LAE-TEN-TUR coe - li et ex - úl - tet ter - ra an - te fá - ci - em Dó - mi - ni, quó - ni - am ve - nit.

Ps. 95. „Cantate Domino". Ton. IV. Fin. 1. pag. 59.

3. Antiphona.

NOTUM fe - cit Dó - mi - nus, al - le - lu - ja, sa - lu - tá - re su - um al - le - lu - ja.

Ps. 97. „Cantate Domino" Ton. VI. pag. 59.

V. Ipse invocábit me, alleluja.

R. Pater meus es tu, alleluja.

Responsorium VII.

Be - á - ta víscera Maríae Vírginis, quae portavérunt aetérni

Pa - tris Fi - - - lium:

et beáta úbera, quae lactavérunt Christum Dó - mi - num:

𝄋

Qui - a hó - di - e pro sa - lú - te mun - - - di

𝄋

de Vír - - - - gi - ne na - - - - - sci

di - - - - - - gná - tus est.

Ped.

Dies sanctificátus illú - xit no - bis: veníte

gentes et adoráte Dó - mi - num Rep. 𝄋 Quia etc.

S. Benedictio. „Per Evangelica dicta etc.

Responsorium VIII. Ton. VIII.

VERBUM caro factum est, et habitávit in no - bis.

𝄋 Et ví - i-mus gló - ri - am e - jus

gló - - ri - am qua - si U - ni -

33

gé - ni-ti a Pa - - tre ple-num grá - ti-

ae et ve - - - ri-

- tá - - - - tis. V. Omnia per ipsum fa - cta

sunt, et sine ipso fa-ctum est ni - - - -

hil. Rep. 𝄋 Et ví - di-mus etc.

GLORIA Patri, et Fílio, et Spi - rí - - - - tu - i

San - - - - cto. Rep. 𝄋 Et vidimus etc.

Po IX. Lekcyi: **Te Deum laudamus** *pag. 71.*

IN II. VESPERIS.

I. Antiphona.

(T)ECUM princí - pi-um* in di - e vir -

tú - tis tu - ae, in splen - dó - ri - bus san - ctó - rum

ex ú - te - ro an - te lu - cí - fe-rum gé - nu - i te.

Ps. Dixit Dominus Ton. I. Fin. I. (o ton wyżej).

Antyfona 2.

REDEMPTI - O - NEM mi - sit Dó - mi - nus pó - pu - lo su - o mandá-

vit in ae - tér - num te - sta - mén - tum su - um.

Ps. Confitebor Ton. VII. Fin. 5. pag. 59.

Antyfona 3.

EX - OR - TUM est in té - ne-bris lu - men re -

Ped.

ctis corde: mi - sé - ricors et mi - se - rá - tor et justus Dóminus.

Ps. Beatus vir. Ton. VII. Fin. 1. pag. 59.

Szt. p. do Nr 359.

4. Antyfona.

A - PUD Dó - mi-num mi - se - ri - cór - di - a et

co - pi - ó - sa a - pud e - um re - dém - pti - o.

Ps. De profundis Ton. IV. Fin. 3. pag. 59.

5. Antyfona.

DE fructu ven - tris - tu - i po-nam super se-dem tuam.

Ps. Memento Ton. VIII. Fin. 1. pag. 60.

Hymnus *„Jesu Redemptor" jak wyżej na str. 132.*

V. Notum fecit Dóminus, alleluja.

R. Salutáre suum, alleluja.

Ad Magnificat Antiph.

HO - di - e Chri - stus na - tus est, hó - di-e

34

sal-vá - tor ap - pá - ru - it, ho - di - e in ter - ra

ca - nunt An - ge - li, lae - tán - tur Ar - chán - ge - li:

ho - di - e ex - úl - - tant ju - sti,

di - cén - tes: Gló - ri - a in ex - cél - sis De -

o, al - le - lu - ja.

Magnificat Ton. VI. pag. 65.

Pro S. Stephano Antiphona.

Stéphanus au - tem plenus grá - ti - a et for - ti - tú - di - ne,

fa - ci - é - bat si - gna ma - gna in pó - pu - lo.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine.
R. Et constituísti eum super ópera manuum tuárum.

Alma Redemptoris pag. 81.

IN FESTO

S. STEPHANI PROTOMARTYRIS.

Ad Matutinum.

Invitatorium.

(C)HRISTUM na - tum,

qui be - a - tum ho - di - e co - ro - na-

vit Sté - - pha-num: Ve-ní - te

a - do - ré - - mus.

Psalmus Venite III. pag. 21.

Hymnus.

1. De - us, tu - ó - rum mi - - li - tum Sors, et co-

3. Poenas cu - cúr - rit fór - - ti - ter, Et sús - tu-

5. Je - su, ti - bi sit glo - - ri - a, Qui na - tus

1. ro - na, prae - mi-um, Lau-des ca - nén - tes Márty-

3. lit vi - rí - li - ter; Fun-dens - que pro te sángui-

5. es de Vír - gi - ne, Cum Pa - tre et al - mo Spí-ri-

Antyfony III. Nokturnu, Psalmy i Versus *de Communiunius Martyris jak następuje:*

Psalmus 10.

Ant. t. 7. **Justus** Dóminus * et justítiam diléxit: aequitátem vidit vultus ejus.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimae meae: * tránsmigra in montem sicut passer.

Quóniam quae perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebrae ejus intérrogant fílios hóminum.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Gloria Patri et Fílio etc.

Psalmus 14.

Ant. t. 4. **Habitábit** * in tabérnáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

Gloria Patri et Filio etc.

Psalmus 20.

Ant. t. 4. **P**ocuísti Dómine * super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Dómine in virtúte tua laetábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam, et magnum decórem impónes super eum.

Quoniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Quoniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quae non potuérunt stabilíre.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus, et psallémus virtútes tuas.

Gloria Patri et Filio etc.

Responsorium VII.

STE - PHANUS, servus Dei, quem lapidábant Iu-daé - i vidit coelos apértos: vi-dit et in - tro - í - - - - - vit. Be - á - tus ho - - mo

cu - i coe - li pa - té -

- bant. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quate-

ré - tur, inter aethéreos aulae coeléstis si - nus

divína ei clá - ri - tas ful - - - - - -

sit. Repet. a 𝄋 „Be - a - tus etc.

Responsorium VIII.

PATEFACTAE sunt jánuae coeli Christi Mártyri beáto Stéphano, qui in número mártyrum invéntus est primus.

Et ídeo triúmphat in coelis coronátus.

Mortem enim quam Salvátor noster di - gná - tus est

pro ó - - - mni-bus pa - - - ti, hanc il - le

primus réddidit Sal-va - tó - - - ri.

Repet. a 𝄋 „Et ideo"

GLORIA Patri, et Fílio, et Spi - rí - tu - i

San - - - - cto.

Repetitur a 𝄋 „Et ideo"

36

IN II. VESPERIS.

Antyfony i Psalmy *de Nativitate pag. 139.*
Hymnus: *Deus tuorum militum patrz wyżej ad Matutinum.*

V. Stéphanus vidit coelos apértos.
R. Vidit, et introívit: beátus homus cui coeli patébant.

Ad Magnificat Antyfona.

(S)E-PE-LI-E-RUNT Sté - phanum vi-ri ti-mo-rá - ti: et fe-cé-runt plan-ctum ma-gnum su - per e - um.

Pro S. Ioanne Antiph.

(I)STE est Io-án - nes, qui su-pra pec-tus Dó-mi-ni in coe-na re - cú - bu-it: bé - a - tus A - pó-sto-lus, cu-i re-ve-lá - ta sunt se-cré - ta coe - lé-sti-a.

Commemor. Nativitatis *„Hodie Christus etc. vid. pag. 141.*

V. Valde honórándus est beatus Ioannes.
R. Qui supra pectus Dómini in coena recúbuit.

IN FESTO
S. IOANNIS
APOSTOLI et EVANGELISTAE.
Ad Matutinum.

Invit. Hymn. *w tonie „Jesu Redemptor", Antyfony, Psalmy i Versus de* **Communi Apostolorum.**

Responsorium VII.

(I)N il - - lum di-em suscípiam te, servum méum,

et po - - nam te sicut signáculum in con-spé

ctu me-o: Quó-ni-am e - go e - lé - - gi

te, di - - cit Dó - - - mi-nus.

E - sto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam

vi - tae. Rep. a 𝄋 Quó-ni-am e - go etc.

Responsorium VIII.

IS - TE est Io-án-nes qui supra pectus Dómini in coena

re - cú - - bu it. 𝄋 Be - á - tus

A - po - sto - lus cu - i

Ped.

re - ve - lá - ta sunt se - cré -

- - ta coe - - - lé - - - sti - a.

Fluénta Evangélii de ipso Domínici péctoris fonte po - tá - -

- - vit. Rep. a 𝄋 Be - a - tus etc. Gloria Patri

et Filio, et Spirítui san - - - cto. Rep. a 𝄋 Be-a - tus etc.

37

AD VESPERAS.

Antyfony i Psalmy *de Nativitate pag 139.*

Hymnus: *„Exultet orbis“ w tonie* **Jesu Redemptor** *pag. 132.*

V. Valde honorándus est beátus Joánnes.

R. Qui supra pectus Dómini in coena recúbuit.

Ad Magníficat Antiphona.

(E) XI-IT ser - mo in - ter Fra - tres,

quod di-scí - pu-lus il - - - le non mó - - - ri-tur:

et non di-xit Je - sus non mó - ri-tur; sed sic e - um vo-lo

ma-né - - - - re do - nec vé - ni - am.

Magnificat. Ton VI. pag. 65.

IN FESTO
SS. INNOCENTIUM
(MŁODZIANKÓW)

Ad Matutinum.

Invitat: *„Regem Martyrum Dñum“ de* **Communi unius Martyris.**
Hymnus: *„Audit tyrannus“ w tonie „Jesu Redemptor“ pag. 132.*
1sza i 3cia Antyfona **IIIgo Nokturnu** *de Communi plurimorum Martyrum.*

2. Antiphona.

(I) - - STI sunt, qui ve-ne-runt ex ma - gna tri-bu-la-ti ó - ne, et la-vérunt sto-las su - as in sánguine A-gni.

Ps. Benedicam Dñum
Ton I. Fin. 1. pag. 57.

Responsorium VII. *(Org. vid. pag. 70.)*

(C)ANTABANT sancti cánticum novum ante sedem De-i et A - gni: **Et** resonábat terra in vo-ces e-ó-rum. V. Hi émpti sunt ex homínibus primítiae Deo et Agno, et in ore ipsórum non est in-vén-tum mén-dá - ci-um. Rep. **Et** resonábat terra etc.

Responsorium VIII.

(V)IDi sub altare Dei ánimas interfectórum, propter verbum Dei et clara vo - ce di - cé - bant: **Víndica**, Dómine, sánguinem sanctórum tuórum, qui ef - fu - sus est. **Sub** throno Dei om - nes san-cti clamant. Rep. **Víndica** etc.

Gloria Pa - tri et Fi - li - o et Spi - rí - tu - i San - cto. Rep. **Vindica** etc.

Jeżeli święto Młodzianków przypada w Niedzielę, wtenczas zamiast **IX.** *Respons. śpiewa się* **Te Deum.**

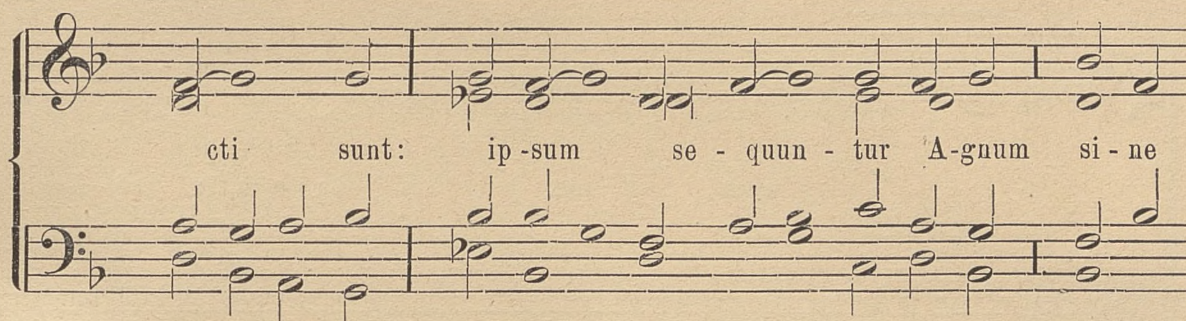
AD VESPERAS.
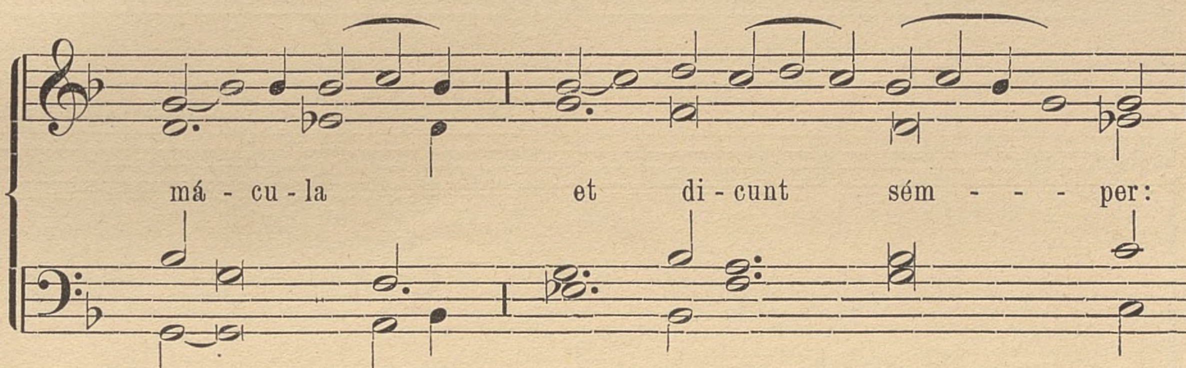
Antyfony i Psalmy *de Nativitate pag. 139.*
Hymnus: *„Salvete flores" w tonie* **Jesu Redemptor** *pag. 132.*
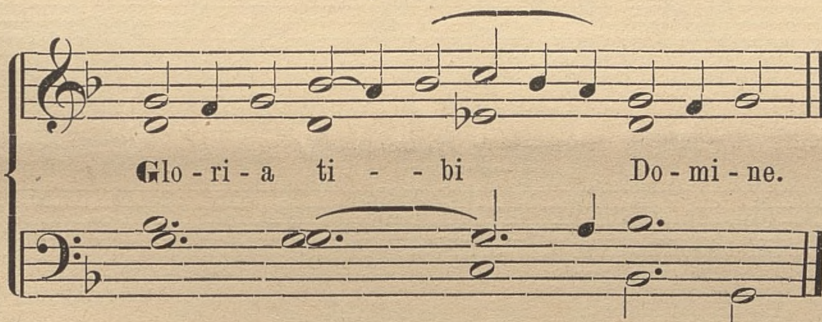
V. Sub Throno Dei omnes Sancti clamant
R. Víndica Sánguinem nostrum Deus noster.

Ad Magnificat Antiphona.

(I)N - NO - CEN - TES pro Chri - sto in - fán tes oc-ci - si sunt ab i - ni-quo re - ge lacténtes in - ter - fe-

Cant. **Magnificat** Ton. II. fin. 2. pag. 62.

In Festo **S. Thomae** *śpiewa się wszystko* **de Communi unius Martyris.**

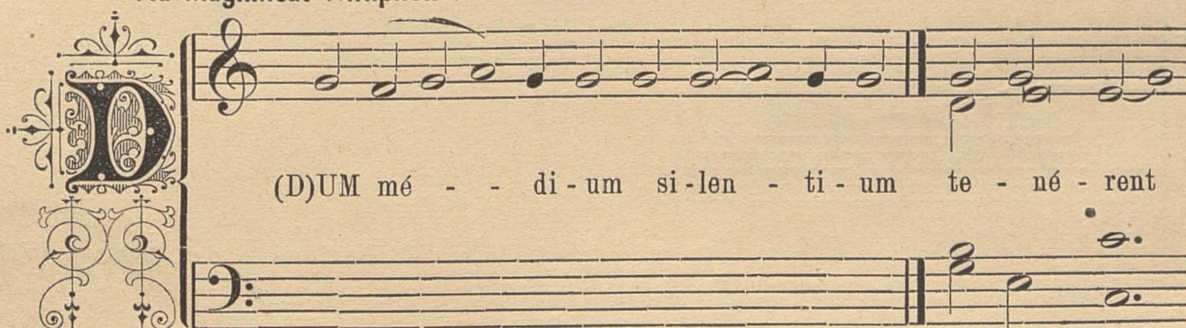
DOMINICA
INFRA OCTAVAM NATIVITATIS.

Na drugich nieszporach św. Tomasza, jeżeli nie przypadają na Niedzielę, śpiewają się Antyfony i Psalmy de Nativitate (pag. 139) Hymn Jesu Redemptor (p. 132.)

V. Verbum caro factum est alleluja.

R. Et habitavit in nobis, alleluja.

Ad Magnificat Antiphona.

ó - - - - mnia, et nox in su - o cursu mé - dium

i - ter per - á-ge-ret: o - mní - po - tens ser - mo tu - us

Dó - - mi - ne a re - gá - - li-bus sé - di-bus ve - nit.

Al - le - lu - ja.

Cant. Magnificat Ton **VII**. fin. 1.
pag. 66. ton wyżej.

Ad Matutinum *Invitat. Hymnus Antyf. Psalmy* **de Nativitate** *p. 133.* **Resp. VII.** *„Verbum caro“ pag. 137. tylko do „Gloria Patri“, które się opuszczą.*

Responsorium VIII

O Re - gem coe - - - - li, cui talia famulántur

ob sé - - qui - a! Stábulo pónitur, qui cóntinet mun - -

dum. Ja - cet in prae-sé - - - - pi - o

et in coelis re - - - gnat. V. Natus est nobis hódie Salvátor,
Glória Patri

qui est Christus Dóminus, in civitá - te Da - vid.
et Filio et Spirítu - i san - cto.

Rep. Jacet.

IN II. VESPERIS

wszystko jak w I. nieszporach.

Ad Magnificat Antiphona.

(P)U-ER Je - sus pro - fi - ci - é - bat ae - tá - te

et sa-pi-én - ti-a coram De - o et ho - mí - ni-bus.

Cant. Magnificat.
ton VI. pag. 65.

In Festo **S. Silvestri** *A Capitulo omnia de Communi Conf. Pont.*

IN CIRCUMCISIONE DOMINI

(Nowy Rok.)

Ad I. Vesperas.

I. Antiphona.

(O) ad - mi - rá - bi-le commér - - ci-um!

cre-à-tor gé - ne - ris hu - má-ni, a - ni - má - - tum

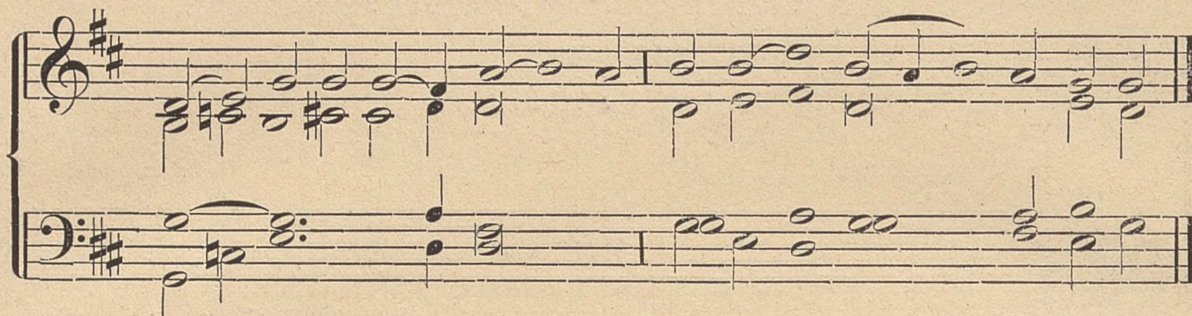
cor-pus su - mens, de Vír - gi - ne na-sci di- gná - - tus est,

et pro- cé - dens ho - - mo si - ne sé - mi - ne

Ped.

39
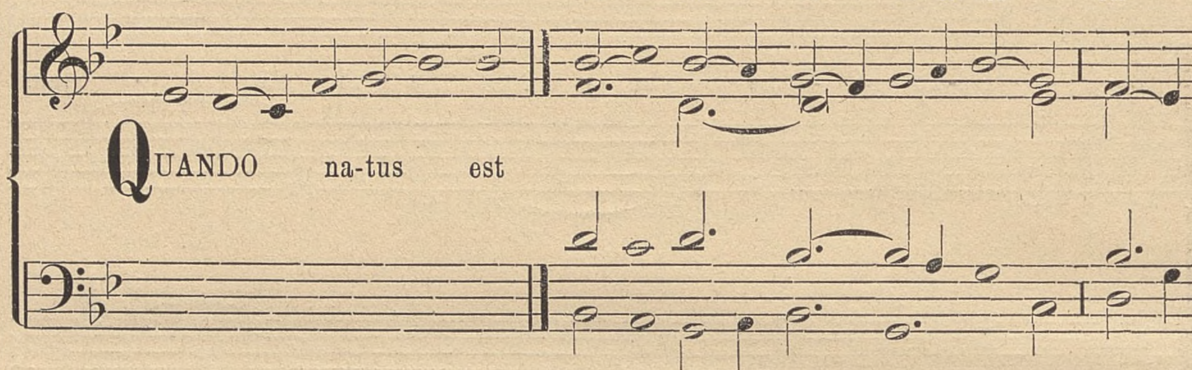
lar - gí - tus est no - bis su - am De - - i - tá - tem.

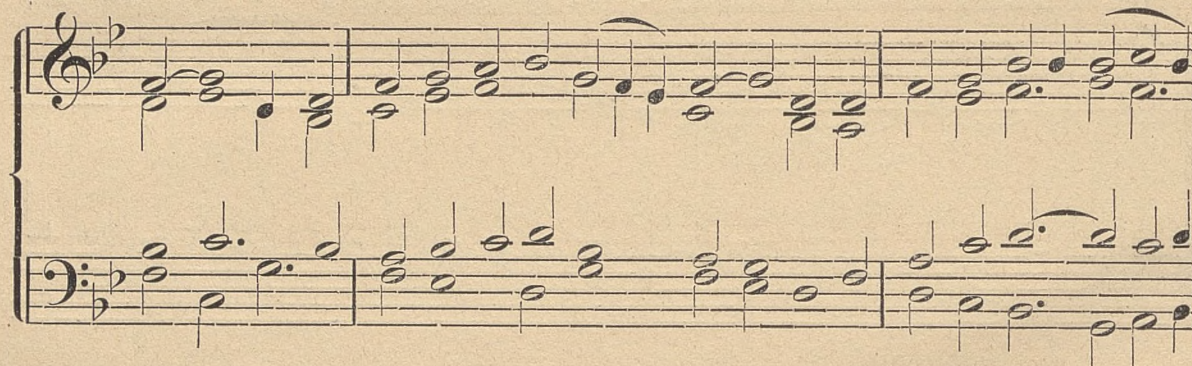
Ps. Dixit Dóminus
Ton. VI. pag 59. ton wyżej.

2. Antiphona.

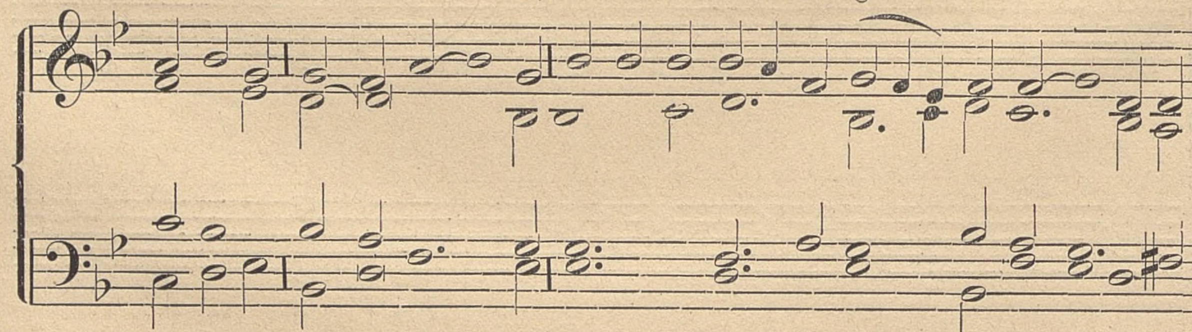
in - ef - fa - bí- li- ter ex

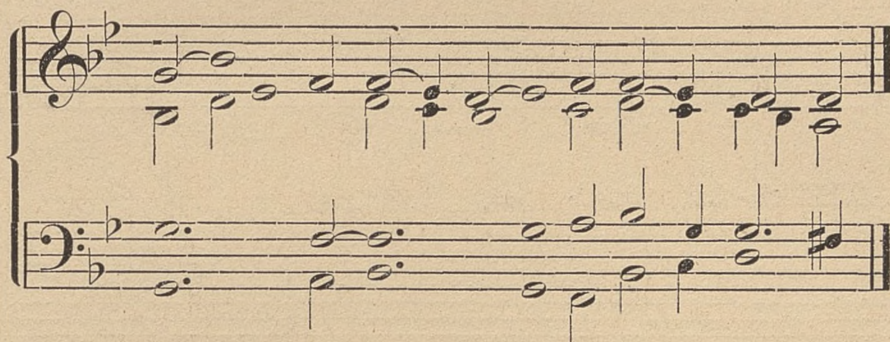

Vír - gi -ne, tunc im - plé-tae sunt scrip - tú-rae: si - cut plú -vi- a

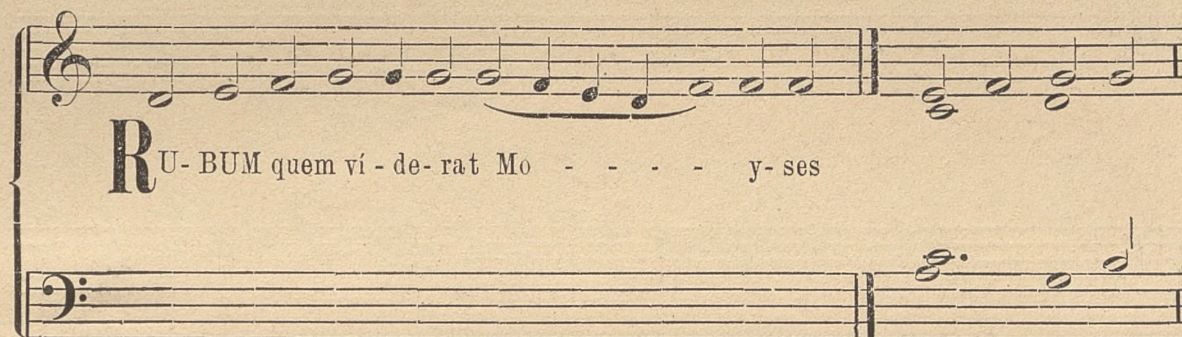
in vellus de-scen - dí - sti, ut sal-vum fá-ce-res ge - nus hu - mánum:

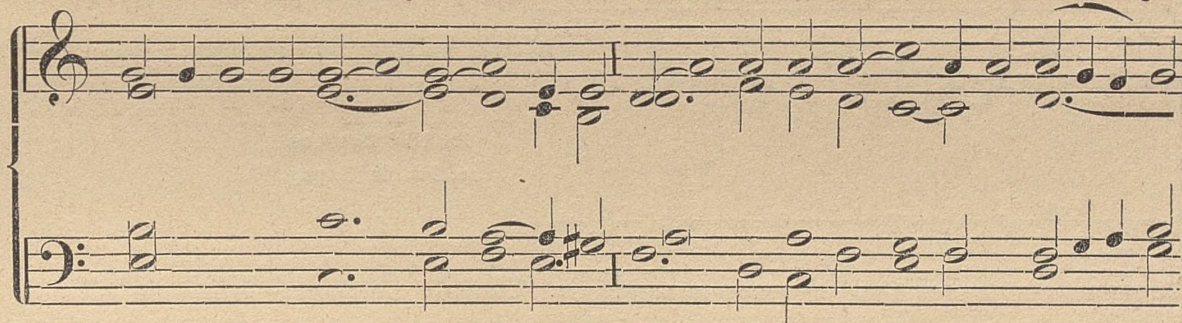

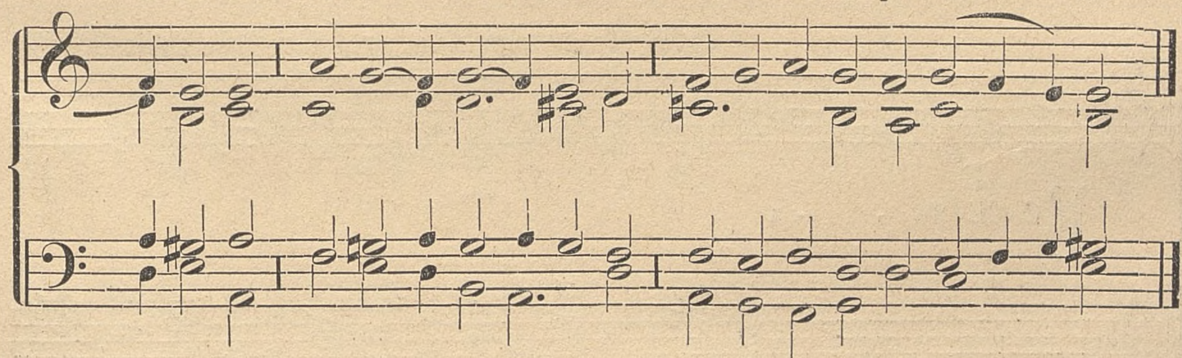

Ps. Laudate pueri.
Ton. III. fin. 1. pag. 58.

3. Antiphona.

Ps. Laetatus sum.
Ton. IV. fin. 3. pag. 59.

4. Antiphona.

or - ta est stella

GER- MI- NA - VIT ra - dix Jes - se,

ex Ja-cob, vir - go pé - pe-rit sal-va - tó - - - rem te lau-

dá - mus De - us no - ster.

Ps. Nisi Dominus.
Ton. IV. fin. 3. pag. 53.

5. Antiphona.

gé-nu - it no - bis Sal - va-tórem, quem Johánnes

EC - CE Ma - - a

vi-dens exclа - má - - vit, di-cens: Ec-ce agnus

De - i, ec- ce qui tol-lit pec-cá - ta mun - di al - le - lú -

Ps. Lauda Jerusalem.
Ton. II. fin. 1. Pag. 57.

V. Verbum caro factum est, alleluja
R. Et habitavit in nobis, alleluja.

Ad Magnificat Antiphona.

PROP - TER ní - - miam cha - ri - tá-tem su - am,

qua di - lé - xit nos De - us, Fí - li - um su - um

40

mi - sit in si - mi-li - tú - - di-nem car - nis

pec - cá - ti al - le - lu - ja.

Cant. Magnificat.
Ton. VIII. fin. 1. pag. 66.
ton wyżej.

AD MATUTINUM

Invitatorium et Hymnus **de Nativitate** *pag 133.*

III. Nocturn. I. Antiphona.

(I)N prin-cí - pi-o et an - te sae-cu - la De - us e - rat Ver - bum, et ip - se na-tus est hó - di - e Sál - va-tor mundi.

Ps. Dñus regnavit
Ton. VIII. fin. 1. pag. 60.

2. Antiphona

ANTE lu-cí - - fe-rum gé - ni-tus, et an-te

sae-cu-la, Dó - - - - - minus Sal-vátor no-ster hó - di-e

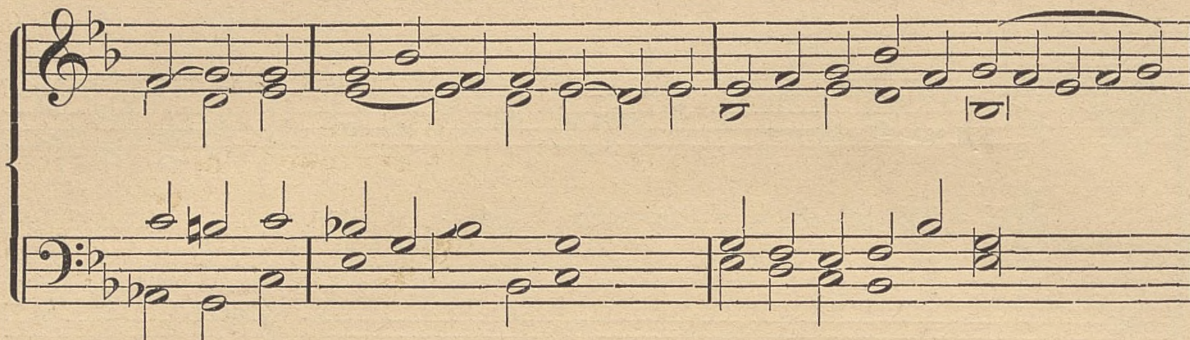
na - sci di - gná - tus est

Ps. Cantate
Ton II. pag. 58.

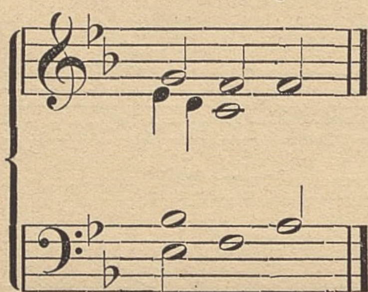
3. Antiphona.

NATO Dó - mi-no An-ge-ló-rum chorus ca - né - bat,

di - cens: Sa-lus De - o no - stro, se - dén-ti su- per Thro - num,

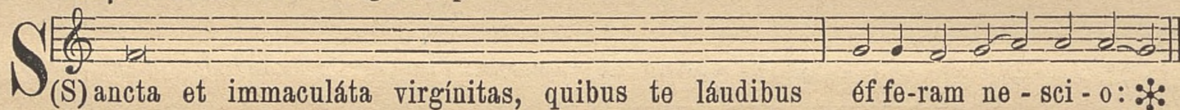
et A - gno.

Ps. Dominus regnavit.

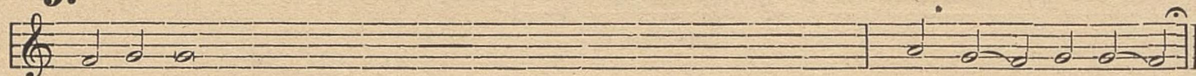
Ton VII. fin. pag. 63.

Responsorium VII. Org. vid. p. 70.

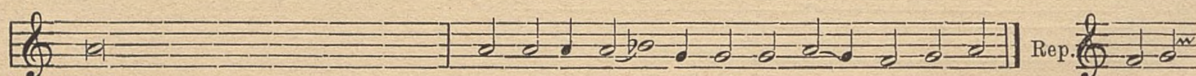

S(S)ancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éf fe-ram ne - sci - o: *

𝄋

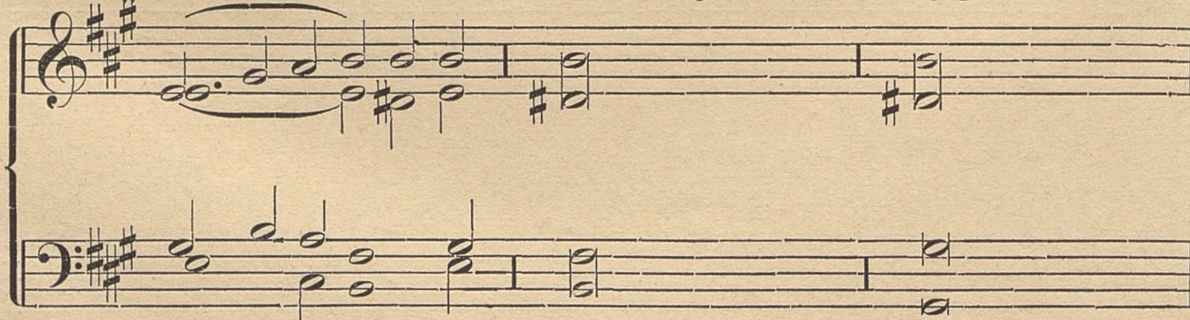
Qui-a quem coeli cápere non póterant, tuo grémio con-tu - li - sti.

Benedicta tu in muliéribus: et be-ne- di -ctus fructus ven-stris tu - i. Rep. a 𝄋 „Quia."

Responsorium VIII.

Né - - - sci-ens mater virgo virum, péperit sine do -

lo - - - - re Sal - va - tó - - rem sae - - cu - ló -

rum i - psum re - gem

An - ge - ló - - rum so - la Vir - go la - ctá - -

bat ú - be - re de

41

coe - lo ple - - - - - no. **D**o-mus pudíci

péctoris, templum repénte fit De - - i: in-tá-cta

nésciens virum verbo concépit fíli-um.

Rep. a 𝄋. „Salvatorem"

Glo - ri - a Patri et Filio, et Spi-rí-tu-i san - - - cto.

Rep. a 𝄋 „Salvatorem..."

IN II. VESPERIS

omnia ut in Imis Vesperis pag. 161. praeter:

V. Notum fecit Dominus, alleluja.
R. Salutáre suum, alleluja.

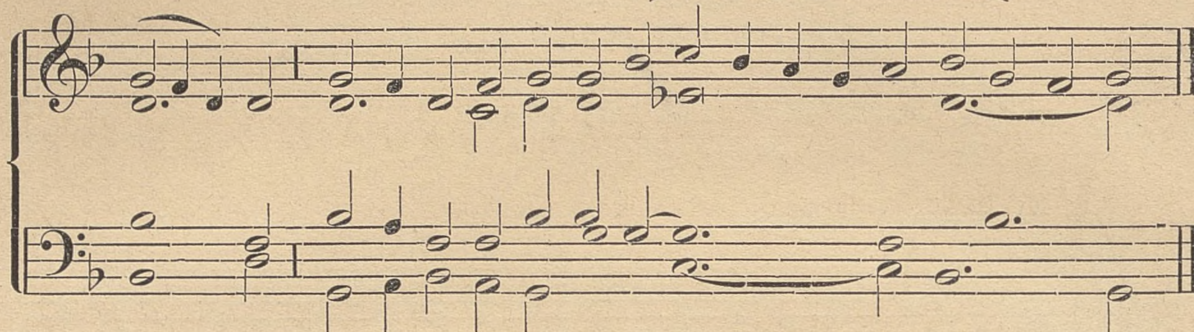
Ad Magnificat Antiphona.

(M)A - - - - - GNUM hae-re - di - tá- tis my-

ste - - - - - ri-um, templum De-i fa-ctus est ú - te-

rus né - sci - ens vi-rum, non est po - lú - tus ex e - - a car - -

nem as - sú-mens, o - - - mnes gen - tes vé - ni-ent di-

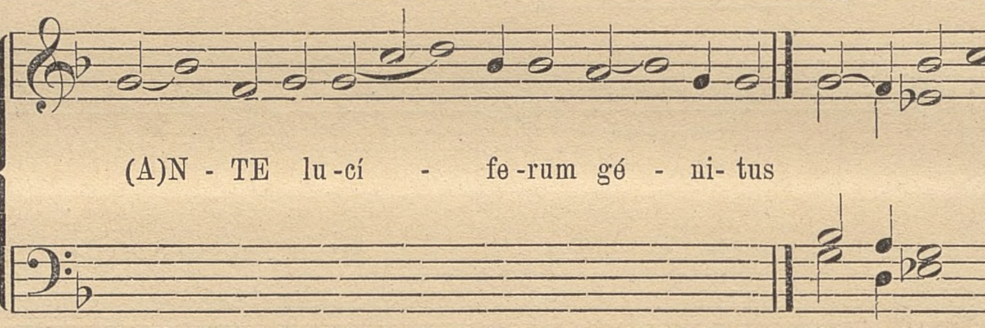
IN EPIPHANIA DOMINI

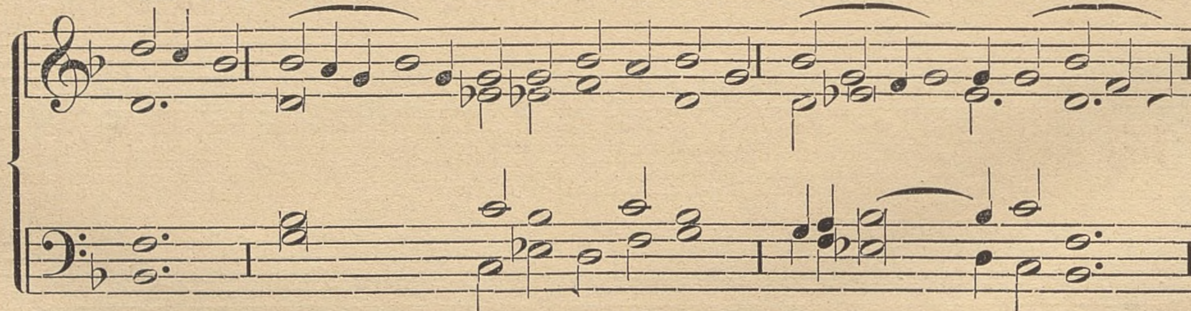
(Uroczystość Trzech króli)

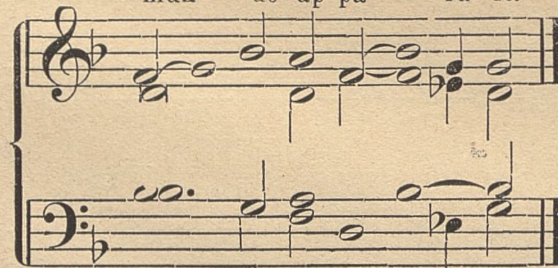
IN I. VESPERIS.

I. Antiphona.

Psal. Dixit Dominus

Ton. II. pag. 57.

2. Antiphona.

VENIT lumen tuum Je - - rú - - - sa - lem,

et gló - - - - ri - a Dó - - - - mi - ni su - per

te or - ta est, et am-bu-lá-bunt gen - tes

in lúmine tu - o al - - le - lú-ja.

Ps. Confitebor.
Ton. I. fin. 1. pag. 57.
ton wyżej.

3. Antiphona.

A-PER-TIS thesaúris su - is ob - - tu - lé - runt

Ma - gi Do - mi - no au - rum, thus et myr - rham.

al - le - - - lu - ja.

Ps. Beatus vir.

Ton I. fin. 2. pag. 57.

4. Antiphona.

MÁRI - A et flùmi - na be - ne dí - ci - te Dó - mi - no,

hymnum dí - ci - te fon-tes Dó-mi - no, al - le - lu - ja.

Ps. Laudate Dnum.
Ton. IV. fin. 1.
pag. 59.

5. **Antiphona.**

STEL-LA is - - ta si-cut flamma co - ru - scat, et Re - - gem re - gum De - - um de - mónstrat: Ma - - - gi e - am vi - dé-runt, et ma - gno Ré - gi mú-ne-ra ob - - tu - lé-runt.

Ps. Laudate Dominum
Ton. VIII. fin. 2. pag. 60.

In II. Vesperis
psalm. In Exitu Israel
w tymże tonie 8.

HYMNUS.

1. Cru - de - lis He - ro-des, De - - - um re-gem ve -

3. La - vá - cra pu - ri gúr - - - - gi - tis Coe - les - - stis

5. Je - - su, ti- bi sit glo - - - - - ri - a Qui ap - pa - ru -

1. ni - re quid ti - mes? non é - - - ri - pit mor - tá - li-

3. A - gnus át - - ti - git: Pec-ca - - ta, quae non dé-tu-

5. i - sti Gen - - ti - bus, Cum Pa - tre et al - mo Spi - ri

1. a Qui re - gna - dat coe - lé - - - sti - a.

3. lit, Nos a-blu - en - do sú - - - stu - lit.

5. tu, In sem-pi - ter- na sae - - - - cu - la.

A - - - - men.

V. Reges Tharsis, et insulae múnera ófferent.
R. Reges Arabum, et Saba dona addúcent.

Ad Magnificat Antiphona.

MA - - gi vi - dén - tes stél-lam, di - xé - - runt

ad ín - - vi-cem: hoc signum ma-gni re - gis est,

e-á - - - mus et in-qui-rá - mus e-um et of- fe-rá-mus

e - i mu - - ne-ra, au-rum thus et myrrham.

Cant. Magnificat
Ton VIII. pag. 66.

43

AD MATUTINUM.

Opuszcza się **„Domine labia"** *i* **„Deus in adjutorium"**; *nie śpiewa się Invitatorium Venite ani Hymnu, lecz zaczyna się od następnej* **Antyfony „Venite"**, *która z psalmem swoim* **Venite** *tylko w samą uroczystość Trzech Króli się śpiewa. Przy każdym nowym wierszu głos się podnosi.*

IN III. NOCTURNO.

I. Antiphona.

Ve - ní - te a - do - ré-mus e - um qui - a

ip - se est Dó - mi-nus De-us no-ster.

Psalm 94.

(V)E-NI-TE, ex-sul - té - mus Dó - mi-no: ju - bi - lé - mus De - o sa - lu-

tá - ri no-stro: prae-oc-cu - pé-mus fa- ci- em e - jus in con-fes-si - ó - ne:

et in psal-mis ju- bi - lé- mus e - i.

Ve - ní - te, a - do - ré - mus e - um, qui - a ip - se est

Dó - mi-nus De - us no - ster.

Quó - ni - am De - us magnus Dó-mi-nus! et Rex ma-gnus su-per o -mnes de - os:

Qui - a in ma - nu e - jus sunt omnes fi - nes ter- rae, et al - ti - tú - di- nes

món - ti-um ip - sí - us sunt.

Ve - ní - te a - do-ré - mus e - um qui - a ip - se est

Dó - minus De-us no - ster

Quo-ni - am ip - sí - us est ma-re, et ip - se fe - cit il- lud: et sic-cam

ma - nus e - jus for - ma- vé-runt.

Ve - ní - te a - do - ré-mus e - um qui - a ip - se est

Dó-mi-nus De-us no - ster.

Et nos pó - pu - lus pá - scu-ae e - jus, et o - ves ma - nus e - jus. Hó-di - e

si vo-cem e - jus au- di - é - ri - tis, no - lí - te ob-du-rá - re cor - da vestra:

si - cut in in - ri - ta - ti - ó - ne se - cun-dum di - em ten - ta - ti - ó - nis in

de-sér-to: u-bi ten-ta-vé-runt me pa-tres ve-stri, pro-ba-vé-runt me,

et vi-dé-runt ó-pe-ra me-a.

Ve-ní-te, a-do-ré-mus e-um qui-a ip-se est

Dó-minus De-us no-ster.

Quadra-gín-ta an-nis of-fen-sus fu-i ge-ne-ra-ti-ó-ni il-li, et di-xi:

sem-per hi er-rant cor-de. Et i-sti non co-gno-vé-runt vi-as me-as:

ut ju-rá-vi in i-ra me-a: si in-tro í-bunt in ré-qui-em me-am.

sf.

Ve-ní-te, a-do-ré-mus e-um qui-a ip-se est

44

Dó - mi-nus De-us no-ster.

Glo - ri - a Pa - tri, et Fí - li - o, et Spi - rí - tu - i san-cto. Si - cut e-rat

in prin- cí - pi - o, et nunc, et sem-per, et in saecu-la sae-cu-lórum. A-men.

Chór śpiewaków powtarza Antyfonę „Venite“ od 𝄋 do 𝄐

2. Antiphona.

ADO-RA-TE Do- mi-num al- le - lu - ja in au -la sancta e - jus,

3. Antiphona. A - do - rá - te De - um al - le - lu - ja omnes ángeli e - jus,

al - le - lu - ja.

Ps. Cantate Domino Ton VI. pag. 59.

Ps. Dominus regnavit Ton VI.

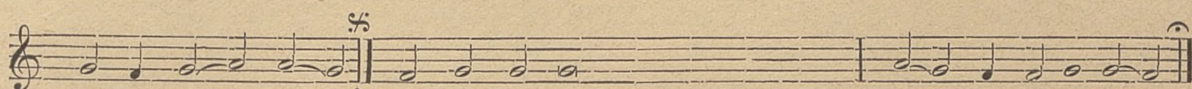
al - le - lu - ja.

V. Adoráte Dóminum, allelúja

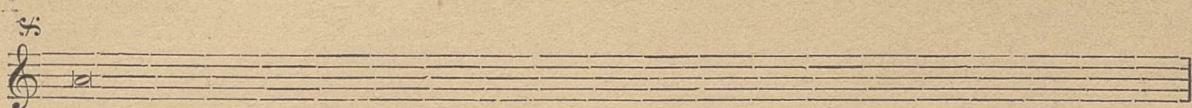
R. In aula sancta ejus, alleluja.

Responsorium VII. Org. vide pag. 70.

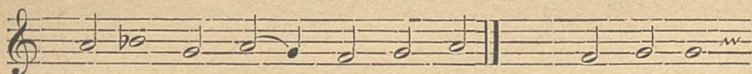
S (S) tella, quam víderant Magi in Oriénte antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi

pu - er e - rat: * Vi-dén-tes autem eam, gavísi sunt gaú - di - o ma - gno.

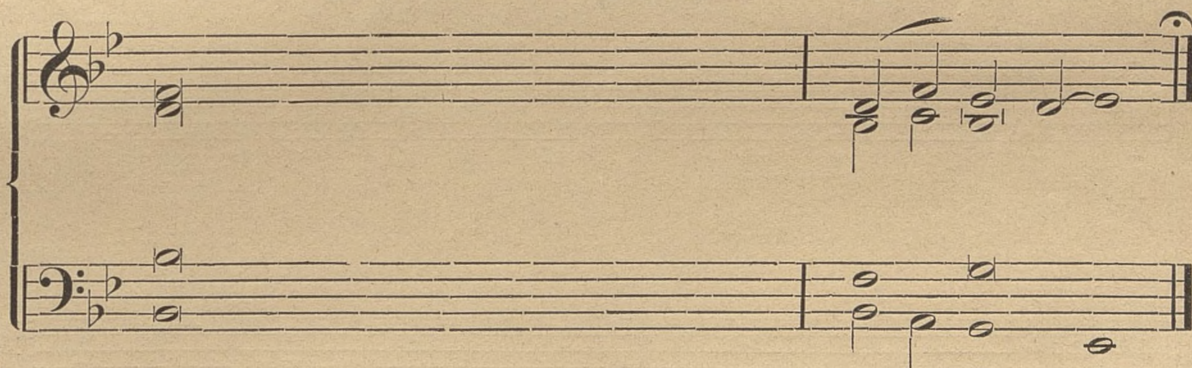
R. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María Matre ejus, et procidéntes

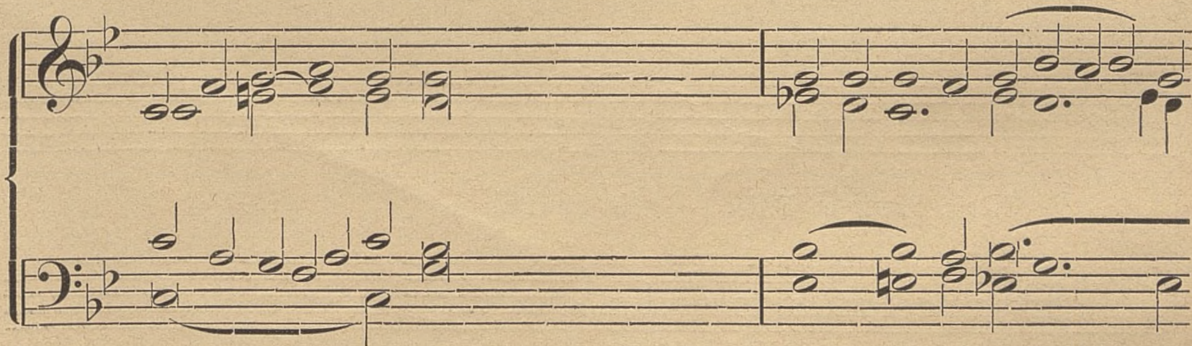
a - do - ra - vé - runt e - um. Rep. Vi - dentes

Responsorium VIII.

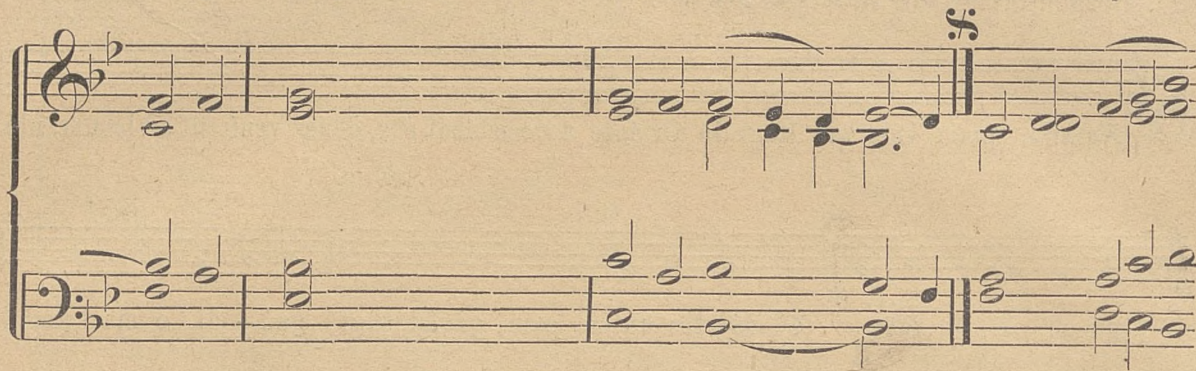
Vidéntes stellam Magi gavísi sunt gáudio ma - - gno.

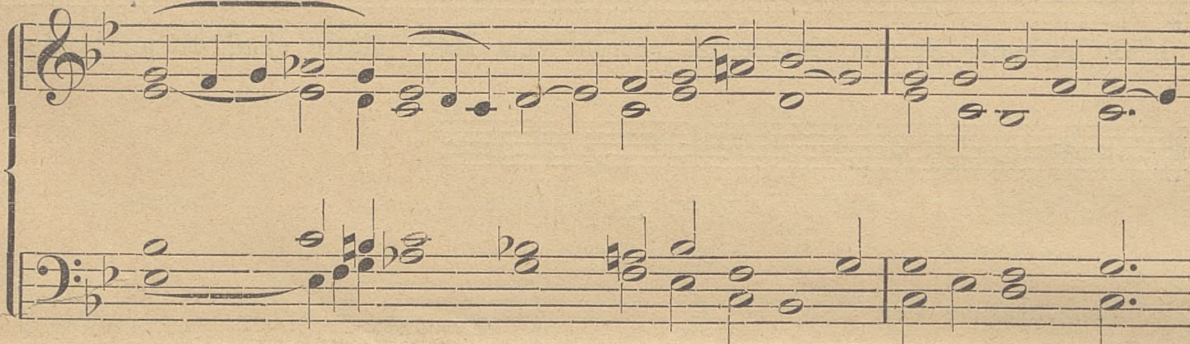
Et in-trán - tes domum invenérunt púerum cum Ma-rí - a Ma - - tre

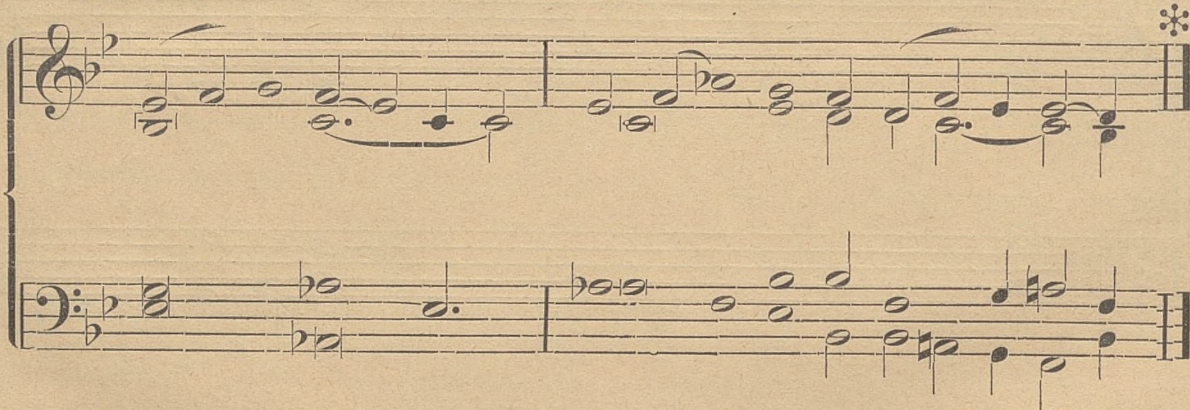
e - jus: et procidentes adora- vérunt e - - um: Et a - pér -
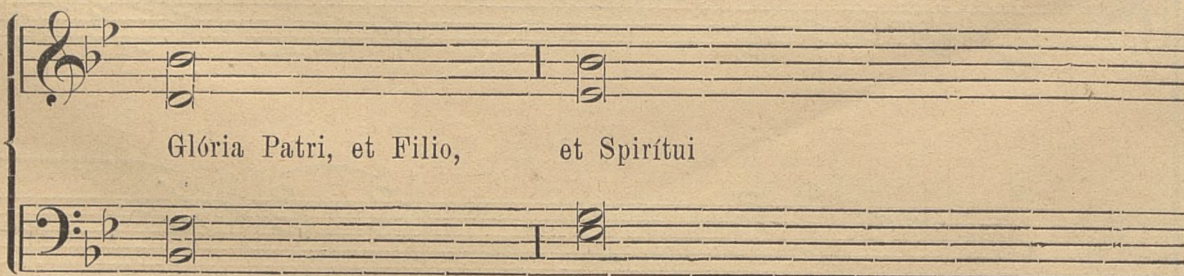

tis the - saú - ris su - is, ob - tu- lé - runt e -

i mú - ne-ra au - rum, thus et myr - - rham.

V. Stella quam víderant Magi in oriénte antecedébat eos, usque dum véniens

staret supra ubi erat pu - - - - - - - - - - er.

Rep. „Et intrantes.

- - - - - - - - san - - - - - - - - - cto.

Rep. „Et apertis.“

IN II VESPERIS.

Antyfony *ut in I Vesp. pag. 172.* **Psalmy** *de Dominica p. 98.* **Hymn.** *Crudelis Herodes p. 176.*
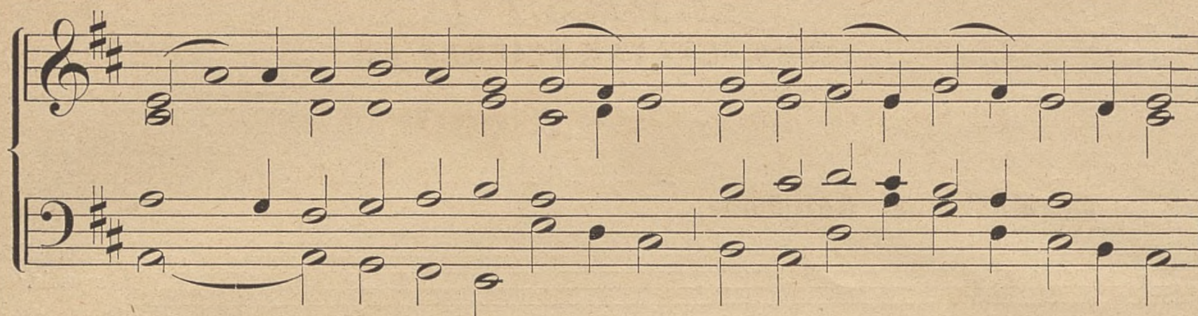
Ad Magnificat Antiphona.

(T)RI - BUS mi - - rá - - - - - - - - - - - - cu - lis.

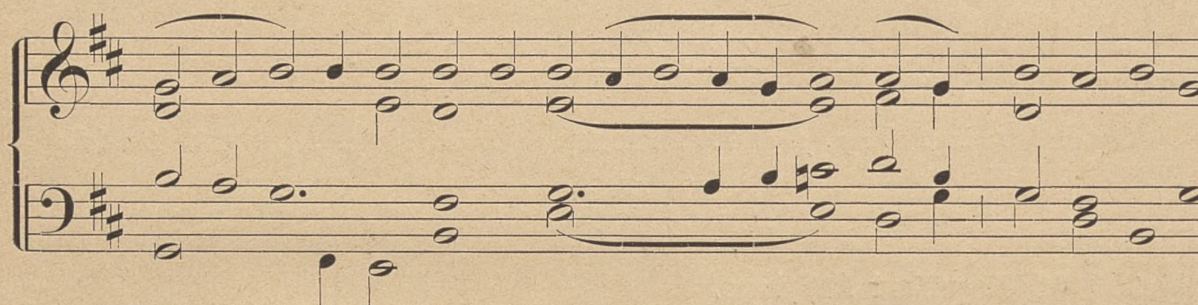
or - na - tum di - em san - - - ctum co - - - - - - - - li - mus.

Ho - - - - - di - e stel - la Ma - - gos du - - xit ad prae - se - pi - um

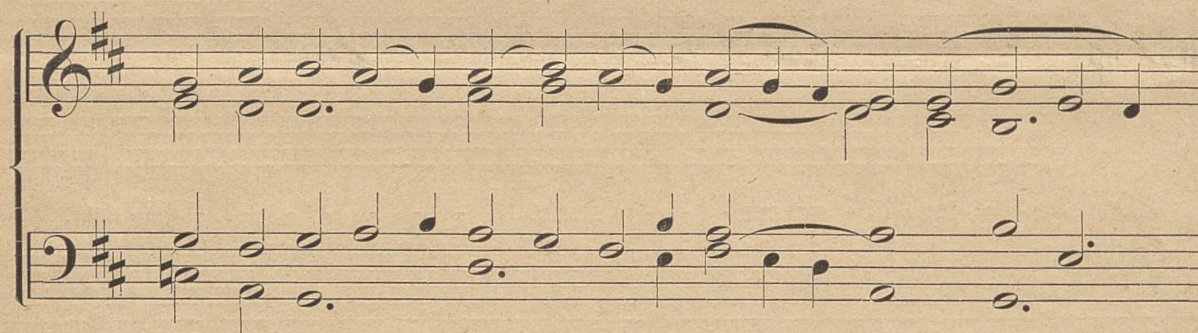
Ho - - - - die vi - num ex a - - qua fa - ctum est ad nu-pti - as:

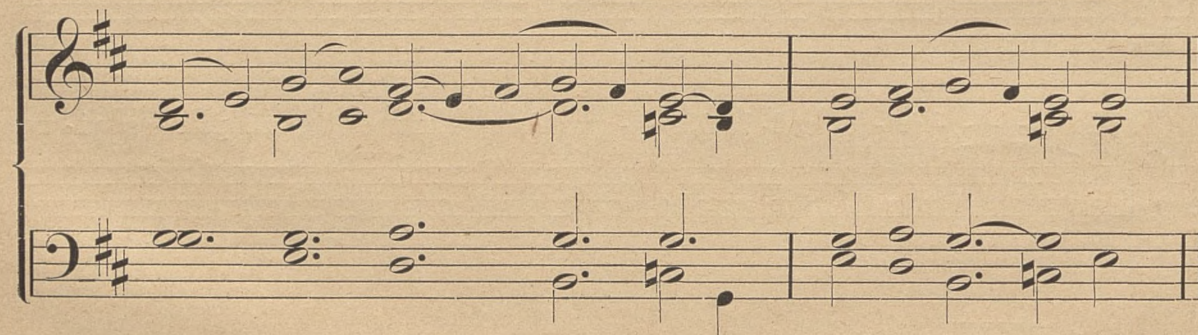
Ho - - - - - di - e in Jor - da - - - - - - - - - - - - - - ne a Jo - hanne

Chri - stus ba-pti - - - za - - - - ri vo - - - - lu it

ut sal - - va - - - ret nos, al - le - - - - lu - ja.

Cant. Magnificat.
Ton I fin. 1. pag. 61.

SABBATO
INFRA OCTAVAM EPIPHANIAE.

AD Vesperas. Hymnus *Crudelis Herodes.* **Versus** *pag. 176.*

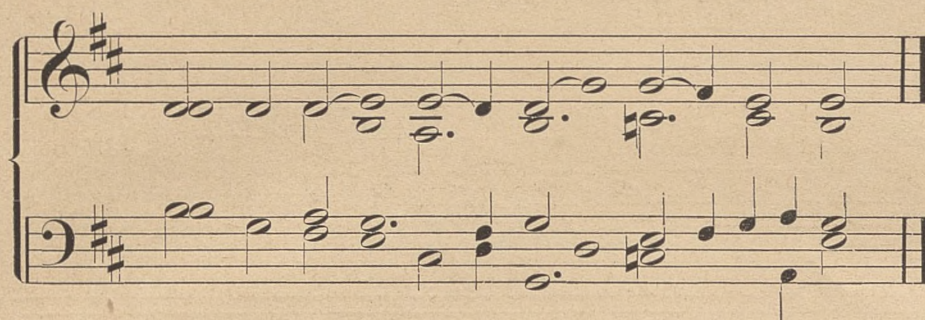
Ad Magnificat Antiphona.

(R)E - MAN - - - - SIT pu - - - - - er Je - - - - - sus

in Je - - - - - - - ru - - sa - lem et non co - gno - ve - runt pa - ren - tes

e - - - - jus, e - xi - sti - man - - tes il - lum es - se in

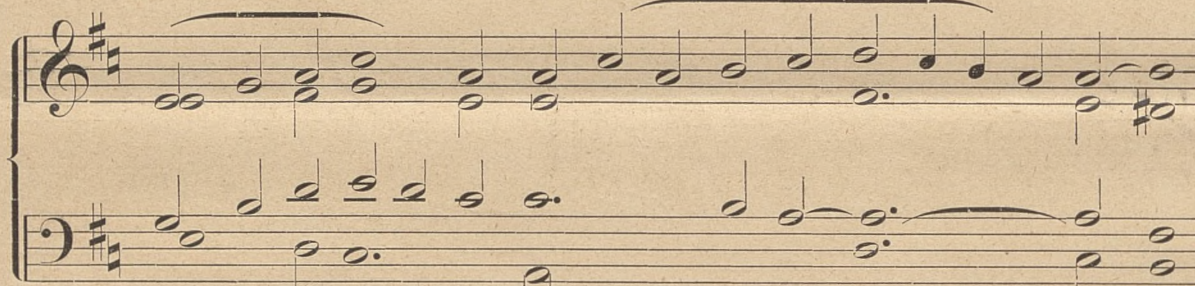
co - - - mi - ta - - tu: et re-qui - re - bant e - - - - - - - um

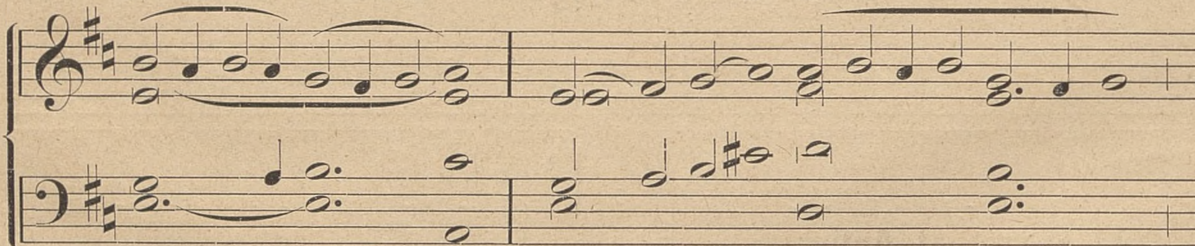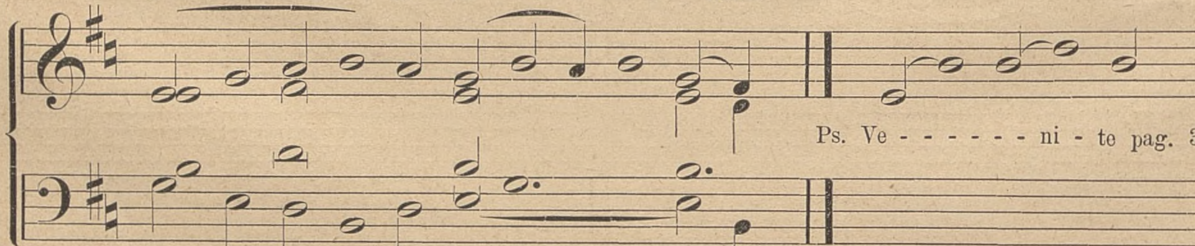

Cant. Magnificat
Ton I fin. 1 pag. 61.

DOMINICA
INFRA OCTAVAM EPIPHANIAE.
AD MATUTINUM.

Invitatorium.

IN III NOCTURNO.

I Antiph.

(H)O - - - - - - - - - MO na - - - - tus est. in e - - - - - a: et i - - pse fun - da - vit e - - - - am al - - tis - - - - - - si - mus.

2ga i 3cia Antyfona, Hymn etc. de Epiph. pag. 182.

Ps. Fundamenta.
Ton VII fin. 4 pag. 59 seq.

VESPERAE

de Epiphania pag. 185.

Ad Magnificat Antiph.

Fi - - - li quid fe - ci - sti no - - bis sic e - - go

et pa - ter tu - - - us do - len - - tes quae - re - ba - - - - - -

mus te. Quid est quod me quae re - - ba - - - tis?

ne - sci - e - - ba - - - tis qui - a in i - is quae Pa - tris me - i sunt

o - - por - - tet me es - se.

Cant. Magnificat.
Ton VIII, fin. 1. pag. 66.

DOMINICA II
POST EPIPHANIAM.

Ad matutinum omnia ex Ord. Officii de Dom. **pag. 91.** *praeter:*

Resp. VII.

R. Ad te, Domine levavi a - nimam me - - - am De - us meus, in te confido

non e - ru - bes - cam. V. Custodi animam me - - - - am et e - ri-pe me.

Rep. De - us meus etc.

Resp. VIII. vid. pag. 96.

VESPERAE

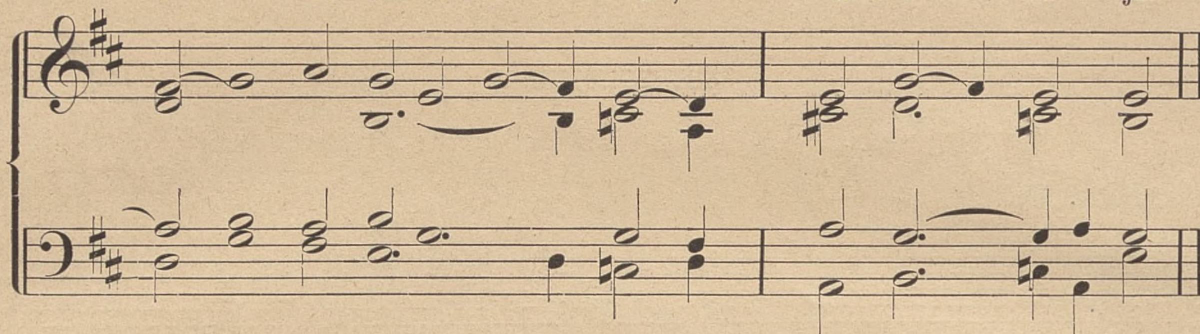
de Dominica p. 98.

Ad Magnificat Antiphona.

(D)E-FI - CI - EN - TE vi - - - - no, jus-sit Je - - - sus

im - - ple - re hy - dri - as a - qua, quae in

vi - - - - num con-ver - sa est, al - le - - - lu - - ja.

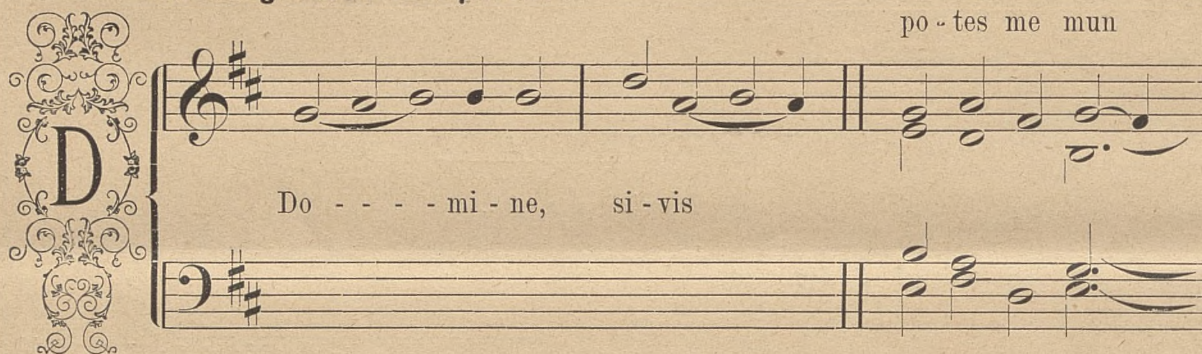

DOMINICA III
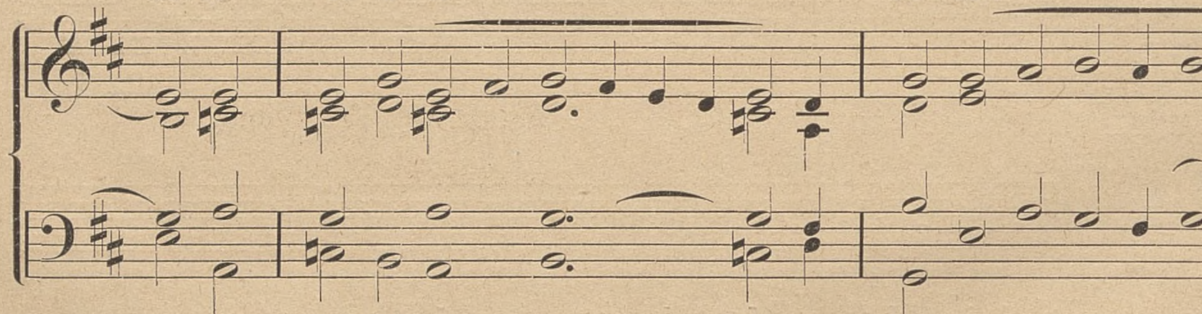
POST EPIPHANIAM.

Ad Matutinum *omnia de Dca pag. 91.* **Responsoria** *de Dca II post Epiph. pag. 191.*
Vesperae *de Dom. pag. 98.*

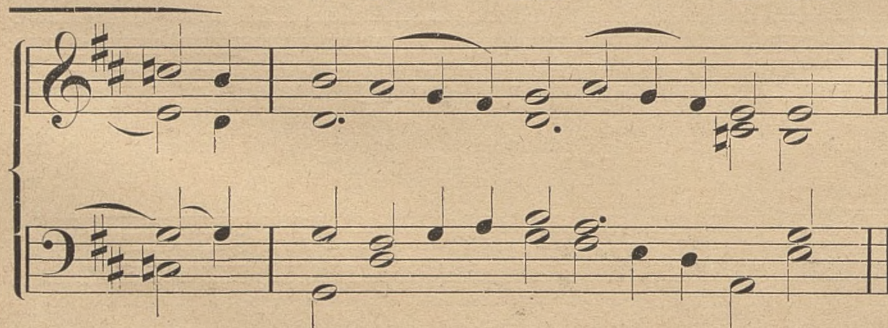
Ad Magnificat Antiphona.

da - re: et a - it Je - sus:

vo - lo mun - - - - - da - re.

Cant. Magnificat.

Ton I, fin. 1, pag. 61.

DOMINICA III
POST EPIPHANIAM.

Ad Matutinum *omnia de Dom. pag. 91.* **Responsoria** *de Dom. II post Epiph. pag. 191.*
Vesperae *de Dom. pag. 98.*

Ad Magnificat Antiphona.

Do - - - - mi-ne si - vis,* po - tes me mun - da-re:

Cant. Magnificat.
Ton 1, fin. I, pag. 61.

et a - it Je - sus:

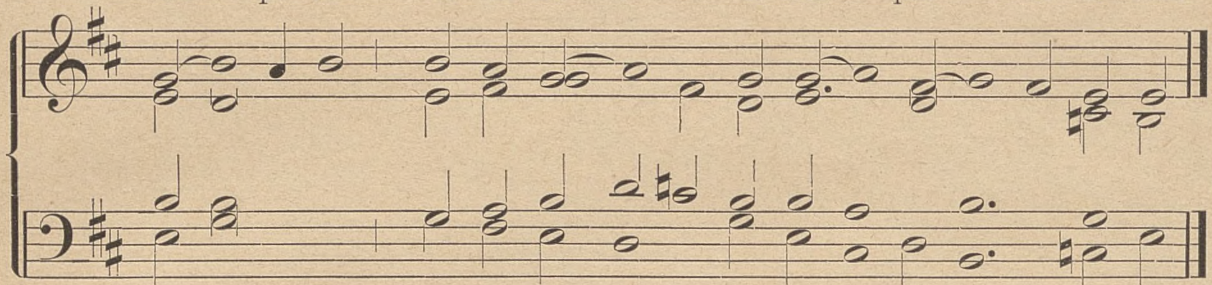
vo - lo mun - - - - - da - re.

DOMINICA IV
POST EPIPHANIAM.

Ad Magnificat Antiph.

(D)O - - - - MI-NE* sal-va nos pe-ri - - - - - - - mus:

Cant. Magnificat
Ton I fin. 1 pag. 61.

DOMINICA V
POST EPIPHANIAM.

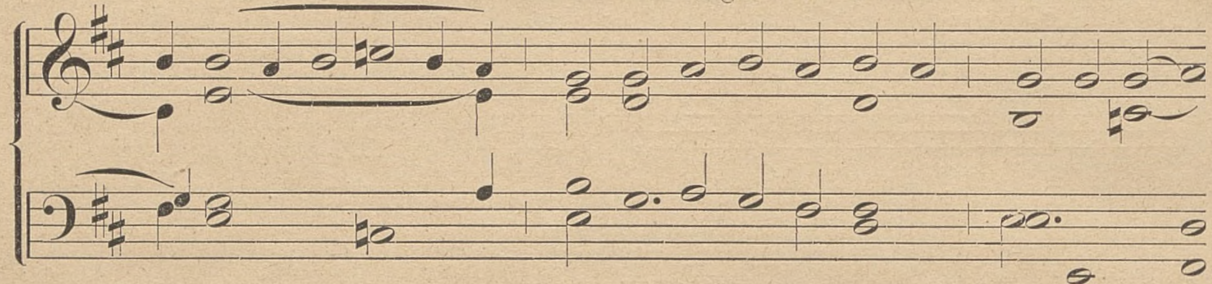
Ad Magnificat Antiphona.

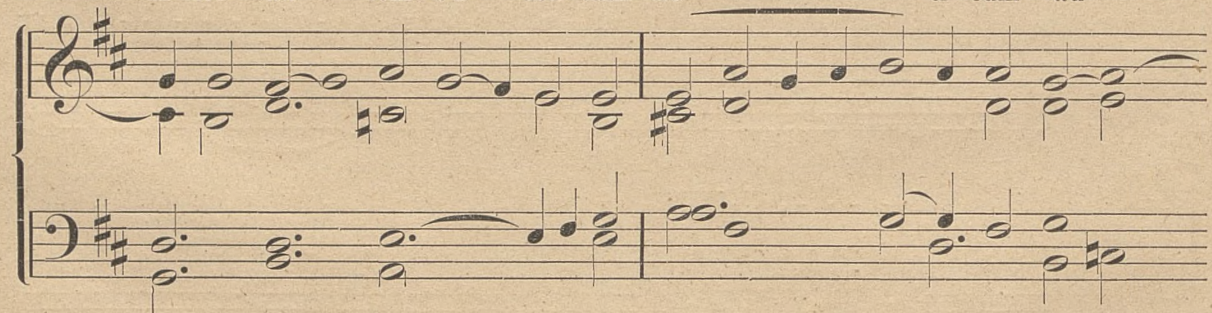
C

pri - - - - mum zi - za

(COLLI - - - - - - - - - GI - TE*

Cant. Magnificat.
Ton I fin. 5. pag. 61.

- - - tem congre - ga - te in hor - - - - - - re - um me - - - um :

di - - - - - cit Do - - mi - nus.

DOMINICA VI
POST EPIPHANIAM.

Ad Magnificat Antiphona.

S

Si - - - - - - mi - le est* re-gnum coe - - - - lo - - - - -

Cant. Magnificat.
Ton VIII, fin. 1. pag. 66.

rum fer-men - - to, quod ac - ce - - ptum mu - li - er ab - - -

scon - - - - - dit in fa - ri - nae sa - - tis tri - bus do - -

nec fer-men - ta - tum est to - - - - tum.

IN VESPERIS SABBATI

ANTE SEPTUAGESIMAM.

Be-ne-di - ca - mus Do - mi - no.

De - o gra - ti - as al - le - lu - ja al - le - -

- - - - - - - - - lu - ja.

Aż do Wielkiéj Soboty nie śpiewa się ***Alleluja,*** *a po „Deus in adjutorium," dodaje się* ***Laus tibi Domine rex aeterne gloriae.***

DOMINICA SEPTUAGESIMAE.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Prae - o - - - - cu - pe - - - - - - - - - - mus fa - ci - em

Do - - - - - - - - - - - mi - ni* Et in Psal - - - - - - - -

mis ju - bi - le - - - - - - - - - - - - mus

e - - - - - - - - - - - i.

Psalm Venite IV, pag. 26.

W pierwszym wierszu psalmu Venite opuszcza się „Praeocupemus faciem ejus,“ za co powtarza się ***Invitatorium.***

Hymn ***Primo die*** *pag. 92. Antyf., Psalmy i Versus de Psalterio p. 94.* ***Responsoria*** *według melodyi na str. 70.* ***Te Deum*** *się nie śpiewa aż do Wielkiéj nocy, wyjąwszy w uroczystości Świętych Pańskich.*

AD VESPERAS.

Antiph., Psalmi etc. *de Psalterio pag. 98 seq.*

Ad Magnificat Antiphona.

(D)i - xit pa - - - - ter fa - mi - - - li - as* o - pe - ra - - ri - is su - is: Quid hic sta - tis to - ta di - - e o - - ti - o - - - - - si? At il - - li res - pon - den - tes di - xe - runt: qui - - - a ne - mo nos con - du - xit: I - - - te et vos in vi - ne - am me - am

Cant. Magnificat.
Ton VII, fin. 1, pag. 65.

et quod ju - stum fu - - - e - rit da - bo vo - - - - bis.

DOMINICA
IN SEXAGESIMA

Ad Matutinum *Invitat.: „Praecupemus," jak wyżéj, in Septuagesima, Hymn etc. prócz Resp. de Psalterio, pag. 92.* ***Vesperae*** *p. 98.*

Ad Magnificat Antiphona.

Vo - bis da - tum est* nos - se my - ste - - - - - ri - um re - gni

Cant. Magnificat.
Ton VI, pag. 65.

De - i, cae - te - ris au - tem in pa - - - - - ra - bo - lis: di - xit

Je - - - sus di - - - sci - - pu - lis su - is.

DOMINICA
QUINQUAGESIMAE.

Matutinum, Vesperae ut in Septuagesima pag. 197.

Ad Magnificat Antiphona.

(S)tans au-tem Je - sus* jus - sit coe - - - - - - - cum ad - du - ci ad se, et a - - - - it il - li: Quid vis ut fa - ci - - am ti - - - - - bi? Do - - mi - ne ut vi - de - am. Et Je - - - sus a - it il - li: Re - - - spi - ce,

Cant. Magnificat.
Ton I, fin. 5, pag. 61.

fi - des tu - - - - - - a te sal - vum fe - - - cit. Et con - fe - stim

vi - - - - - dit, et se - que - ba - - - - - tur il - - lum, ma - - -

gni - - - - - fi - cans De - - - - um.

SABBATO IN QUADRAGESIMA.

Hymnus „Audi benigne conditor.“ Vers. Angelis suis etc. vide infra Vesp. Dom. Quadragesimae pag. 204.

Ad Magnificat Antiph.

Tunc invo - ca - - - - - bis, et Do-mi-nus ex au - - - - di - et: cla-ma - - - - bis,

et di - - cet: ec - - ce ad-sum.

Cant. Magnificat. Ton. VII fin. 1. p. 65.

DOMINICA I QUADRAGESIMAE.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Non sit vo - - - - - - bis va - - - - - - num ma - ne sur - ge - re

an - te lu - - - - - - - - - - - cem :* Qui - a pro - mi - - - sit Do -

- - - - - - - - - - - - - - - - - - - mi - nus co - - - ro - - - - - - - - - nam
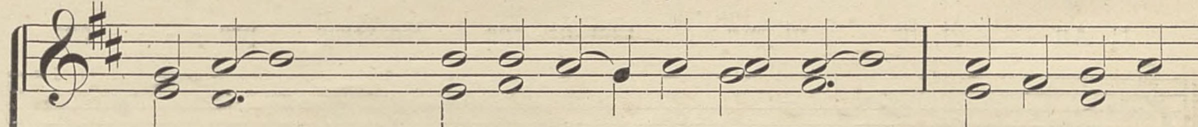
vi - - - - - - - - - - gi - lan - - - - ti - bus.

Ps. Venite IV, pag. 26.
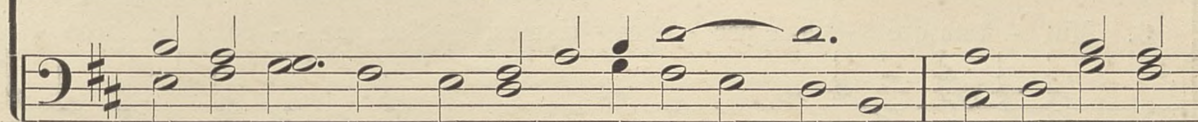
Uwaga. *Powyższe Invitatorium wraz z następującym hymnem w czwartą tylko niedzielę postu może być śpiewane z towarzyszeniem organów.*

Hymnus.

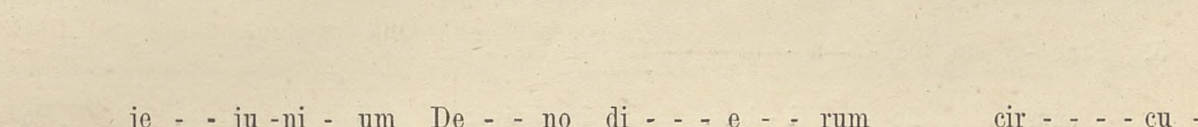
1. Ex mo - - - - - - - re do - cti my - sti - co Ser - vé - mus hoc

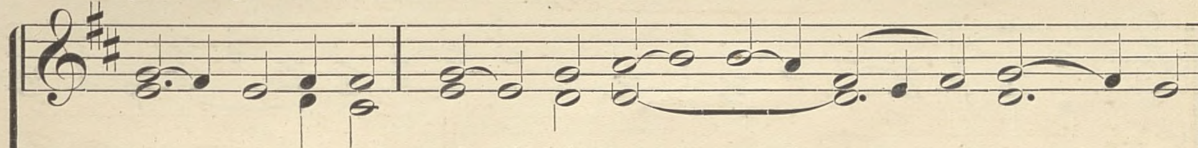
3. Me - mén - - - - - - to, quod su - - mus tu - - i, Li - cet ca - du

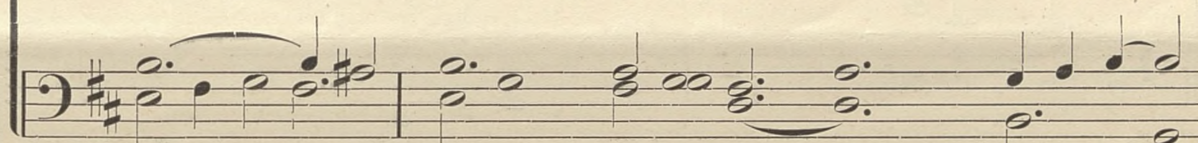
5. Prae - sta, be - a - ta Tri - ni - tas, con - ce - de sim -

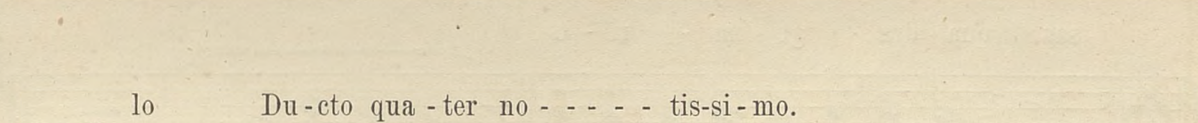
je - - ju - ni - um De - - no di - - - e - - rum cir - - - - cu -

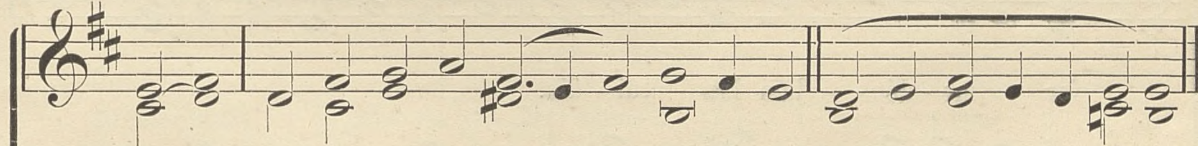
ci plàsma - tis: Ne des ho - - - no - - rem No - - - - mi -

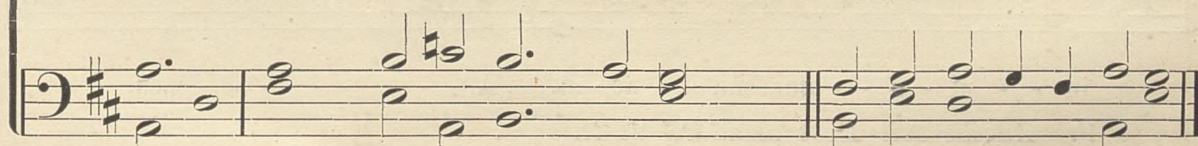
plex U - ni - tas, Ut fru - ctu - - - o - - sa sint tu -

lo Du - cto qua - ter no - - - - - tis - si - mo.

nis Tu - - i, pre - ca - mur, al - te - ri.

is Je - ju - ni - o - rum mu - ne - ra. A - - - - - - - - - - men.

Antiph. et Psalmi III Nocturni ut in Ordin. Officii de Dom. pag. 94. **Versus** *pag. 95.*

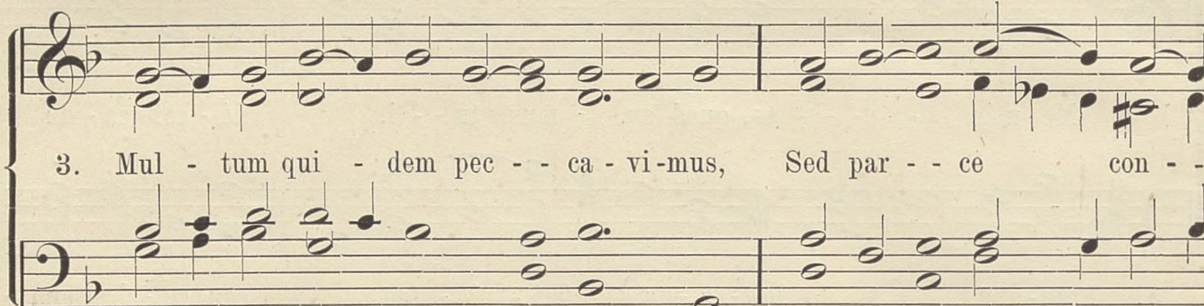
AD VESPERAS.

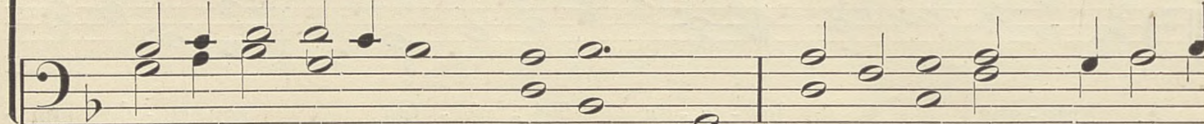
Antiph. et Psalmi *de Dominica pag. 98.*

de Dominica pag. 98.

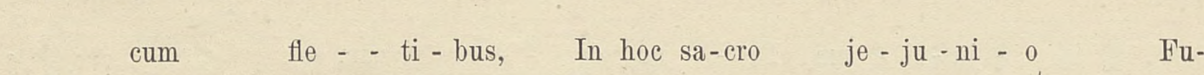
Hymnus.

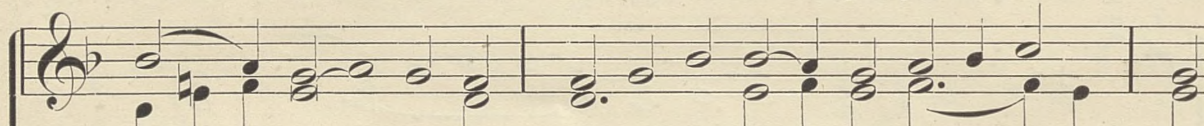
1. Au - - - di be - - ni-gne Cón-di-tor No-stras pre - - - - ces

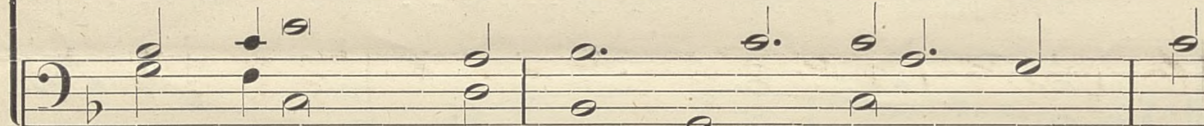

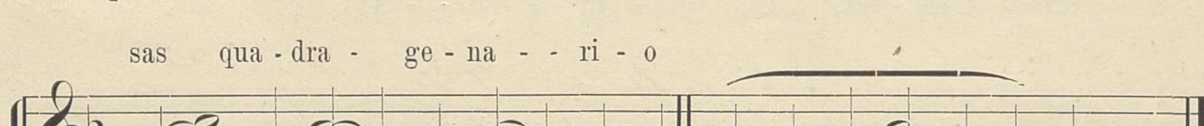
5. Prae - - sta, be - - a - ta Tri-ni-tas, con-ce - - de, sim -

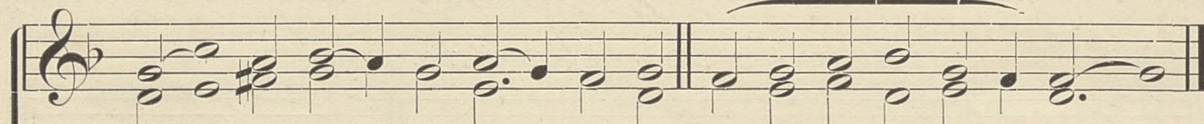

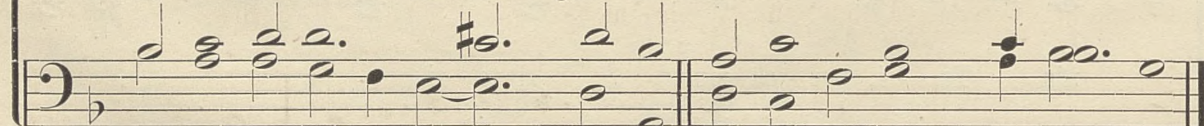

plex U - - - ni - tas, Ut fru-ctu - o - - sa sint tu - is Je-

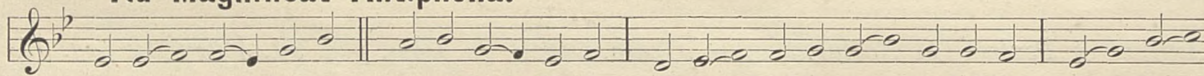

V. Angelis suis Deus mandavit de te.
R. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnificat Antiphona.

er - - go di - e - bus ex-hi-be - a-mus nosmet ip - - sos si-cut De - - i mi-nistros

in mul - - - ta pa - - ti - en - - - ti - a, in je-ju-ni - is, et vi - - gi - - li - is,

et in cha - - ri - ta - - te non fi-cta.

Tonus hymni ***Te lucis ante terminum*** *in officio Sabbati et Dominicae a Dom. I Quadragesimae ad Dom. Passionis.*
(Ton hymnu „Te lucis" w offic. sobotn. i niedz. od I niedz. W. postu do niedz. pasyjnéj).

Hymnus.

1. Te lu - - - - - - - cis an - - te ter - - mi - num, Re - rum cre - a - tor,

3. Prae - sta, Pa - ter pi - is - - si - me, Pa - tri que compar

po - sci - mus, Ut pro - tu - a cle - men - ti - a Sis prae -

U - ni - ce, cum Spi - ri - tu Pa - ra - cli - to Re - - - - gnans

sul, et cu - sto - - - - di - a.

per o - mne sae - - - - cu - lum. A - - - - - - - - men.

DOMINICA II
IN QUADRAGESIMA.

Ad Matutinum Invitatorium et reliqua, ut in praecedenti Dominica pag. 202.
Ad Vesperas Antiph., Psalmi etc. de Domin. pag. 98. Hymn. ut supra pag. 204.

Ad Magnificat Antiphona.

Vi - si - o - - nem quam vi - - di - stis né - mi - ni di - xé - ri - tis, do - - nec a mór - tu - is

re - sur - - gat fi - - li - us hó mi - nis.

Cant. Magnificat. Ton I, fin. 1, pag. 61.

DOMINICA III
IN QUADRAGESIMA.

Omnia ut in Dominica II praeter Responsoria et Ant. ad Magn.

Ad Magnificat Antiphona.

Ex tol - - lens vo - cem quaedam mu - - - li - er de tur - ba, di - xit: Be - a - - - tus venter

qui te - por - ta - vit, et u - be - ra quae su - xi - sti. At Je - - sus a - it il - li: qui - ni - mo,

be - a - ti qui au - di - unt ver - bum De - i, ut cu - - - - sto - di - unt il - lud.

Cant. Magnificat. Ton VIII, fin. 1. pag. 66.

DOMINICA IV
IN QUADRAGESIMA.

Omnia ut in Dominica II praeter Responsoria etc.

Ad Magnificat Antiphona.

(S)u - bi - it er - - - go im mon - tem Je - sus.

Cant. Magnificat. Ton I, fin. 1, pag. 61,

et i - bi se - - de - bat cum dis - ci - - - - pu - lis su - is.

DOMINICA PASSIONIS.
AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Ho - - - - di - é si vo - cem Dómi - ni au - - - - di - e - - - - - - - ri - tis. No - - li - te ob - - du - ra - - - - - - - re cor da vestra.

Ps. Venite III, pag. 21 (bez towarzysz. organów.)

Przed czwartym wierszem Psalmu opuszcza się Invitatorium, i śpiewa się zaraz „Hodie si vocem,“ jak na str. 23. Na końcu Psalmu nie śpiewa się „Gloria Patri“ w całym czasie pasyjnym, lecz zamiast tego powtarza się Invitatorium.

Hymnus.

1. Pange lin - gua glo-ri - o - - si, Laure - am cer - - ta-mi-nis, Et su - - per cru-cis tro - - -
3. Hoc o-pus no - strae sa-lu - - tis Or-do de-po - - posce - rat: Mul-ti - - for-mis pro-di - - -
6. Sempi - ter - na sit Be - a - - tae Tri - ni- ta -ti glo - ri - a, Aequa Pa - tri, Fi - li - - -

phae - - o Dic tri - - um - phum nó -bi - lem: Qua - - li - ter Re-demptor or - - bis
to - - ris Ars, ut ar - - tem fàl-le - ret, Et me -de -lam fer -ret in -- de,
o - que: Par de - - cus Pa - - - rà-cli - to: U - - ni - us Tri-ni que no - - men

Immo - - la - tus vi - ce - rit.
Ho - stis un - de lae - se - rat.
Lau -det u - ni - - - ver -si - tas. A - - - - - - - - men.

Antiphonae et Psalmi *III Nocturni* de Dominica pag. 94 Versus „Ne perdas cum impiis" pag. 95.

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica pag. 98.

Hymnus.

1. Ve-xil - - la Re - - - - gis pro - - - de - unt, ful-get Cru -cis my-ste - - ri - um Qua vi - - ta
3. Imple - - ta sunt, quae con - - - ci -nit Da -vid fi-de - - li car - - mi -nes, Di-cen - -do
5. Be - a - - ta, cu - - - - jus bra - - - chi - is Pre-tium pe pen - dit sae - - cu - li, Sta-te - - ra
7. Te fons sa -lu - - - - - tis Tri - - - ni -tas, Col-lau - - det om - nis spi - - ri -tus: Qui-bus cru

mor - tem per - - - - - tu - lit, Et mor - te vi - - tam pro - tu - lit.
na - ti - o - - - - - ni-bus: Regna - - vit a - - li-gno De - us.
fa - cta cor - - - - - po -ris, Tu -lit - que prae - dam tar - - ta - ri.
- - cis vi-cto - - - - - - ri -am Lar-gi - - ris, ad - de prae - mi - um. A - - - - - - - - - men.

V. Eripe me Domine ab homine malo.

R. A viro iniquo éripe me.

Ad Magnificat Antiphona.

Abra - ham pa - - ter ve-ster* e - xul - ta - vit ut vi - de - ret di - em me - um:

vi - dit et ga - vi - sus est.

Cant. Magnificat. Ton II, pag. 62.

DOMINICA PALMARUM.

Ad Matutinum Invitatorium etc. ut in Dominica Passionis pag. 207. Ad Vesperas Antiph., Psalmus „Dixit Dnus" cum reliquis de Domin. pag. 98. Hymnus et Versus de Passione pag. 208.

Ad Magnificat Antiphona.

Scri - ptum est e - - nim :* per-cu - ti - am pa - sto - rem, et dis-per-gen - tur o - - ves gre-gis,

postquam au - - - tem re - surre - - - - xe - ro, praece - - dam vos in Ga - - li - le - am: i - - bi

me vi - de - bi - tis, di - cit Dó - mi - nus.

Cant. Magnificat. Ton VIII, fin 1, pag. 66.

SABBATO SANCTO AD VESPERAS.

We Wielką Sobotę zaraz po Komunii kapłana śpiewa organista:

Al - le - - lu - ja, al - le - lu - - ja, al - - - - le - lu - ja.

Lau - dá - te Dominum omnes gen - tes:* laudate eum om-nes pó - pu - li.

Quoniam confirmata est super nos misericordi - a e - - - jus: et veritas Dómini

Gloria Patri et Fi - li - o: et

Sicut erat in principio et nunc et sem - - per: et in saécula

ma - net in ae - ter - - num.

Spi - ri - tu - i san - - cto

sae - cu - lo - rum. A - - men.

Ad Magnificat Antiphona.

(V)e - - spe - re au - - tem Sab - - - - - - - - ba - ti,

quae lu - ces - - cit in pri - - ma Sab-ba - ti, ve - nit

Ma - ri - a Ma-gda - le - - nae et al - - te - ra Ma - ri - - - a

vi - de - re se - pulchrum al - - - - - le - lu - ja.

Cant. Magnificat. Ton. VIII fin. 1. p. 66.

Po ***Gloria Patri i Sicut erat*** *powtarza się antyfona* ***Vespere,*** *jak wyżéj. Poczém śpiewa kapłan* ***Dominus vobiscum*** *i oracyą* ***Spiritum nobis Dne.*** *Potém znowu* ***Dominus vobiscum,*** *a na końcu* ***Ite missa est, alleluja, alleluja,*** *na które organista odpowiada* ***Deo gratias, alleluja, alleluja,*** *jak na str. 80. Po* ***Deus in adjutorium*** *nie śpiewa się już więcéj* ***Laus tibi Dne,*** *lecz* ***Alleluja.***

DOMINICA RESURRECTIONIS.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Sur - re - - - xit Do - mi - nus ve - - - re* Al - - - - -

le - - - - lu - - - - - ja.

Ps. Venite VI, pag. 37.

***Hymnu i Capitulum** się nie śpiewa aż do Soboty przed niedz. przewodnią.*

AD NOCTURNUM.

I Antiphona.

E (E)-go sum qui sum et con-si-li-um me-- um

non est cum im-pi-is sed in le--ge Do----mi-ni

vo--lun-tas me-a est. Al-le---lu--ja.

Ps. Beatus vir. Ton II, fin. krak. pag. 47.

2 Antiphona.

(P)o - stu - la - vi pa-trem me - um, Al - - le - - - lu - - - - ja, de - dit mi - hi gen - - - - tes, Al - - le - - - lu - - - ja, in hae - re di - ta - tem, Al - le - - lu - ja.

Ps. Quare fremuerunt.
Ton I, fin. 5, p. 57.

3 Antiphona.

(E)- go dor-mi - - - - - vi et so - mnum coe - pi

et e - xur-re - - - xi, quo - ni - am Do - mi-nus su-sce - pit me

Al-le - lu - ja, Al-le - lu - - - - ja.

Ps. „Dne quid multiplicati.“
Ton VIII, fin. 2, p. 60.

Versus.

V. Surréxit Dóminus de sepulcro, Al-le - lu - ja.

R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, Al-le - lu - ja.

Responsorium I.

Angelus Dni descendit de coelo,
et accédens revólvit lapidem et sedit super eum et dixit mu - li -

e - - - - - ri - bus: ※ No - li - te ti - mé - re scio enim quia crucifixum

quae - - - ri - tis Jam surréxit: Venite et vidéte locum ubi pósitus erat

V. Et introeuntes in monuméntum,

Dó - mi - nus, Al - le - lu - - - ja. viderunt juvenem sedéntem in dextris

Gloria Patri,

coopértum stola candida et obstupuérunt qui di - xit il - - - - - lis.

et Filio, et Spi - ri - tui san - - cto.

Repet. a ※ „Nolite timere" ad 𝄐

Responsorium II.

Dum tran-sisset Sábbatum, Mariá Magdalénae, et Mariá Jacobi, et Salóme

emérunt a-ró - - ma - ta: ℣. Ut ve-ni-en - tes

un - ge - rent Je - - sum, Al-le - lu -

ja, al - le - - - lu - - - - ja.

Et valde mane una Sabbatórum véniunt ad monumentum orto jam

Gloria Patri, et Filio, et Spiritu - - - - - - - i

so - - - - - le.

san - - - - cto.

Rep. ℟ „Ut venientes.“ ad 𝄐

Rep. ℟ „Ut venientes.“ ad 𝄐

Po trzeciéj lekcyi „Te Deum“ pag. 71.

AD VESPERAS.

I Antiphona.

(A)n - - - ge - lus au - tem Do - - mi - ni: de - scen - dit

de coe - lo, et ac - ce - - - dens re - vol - vit la -

pi - dem: et se - de - bat su - per e - um, Al - le - lu - ja,

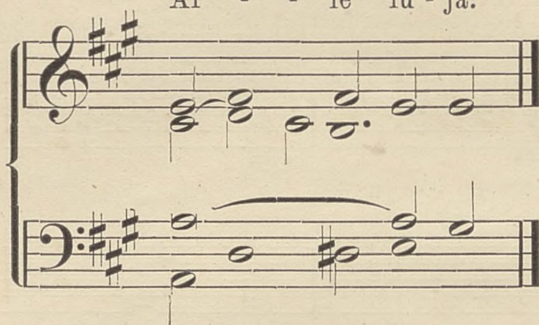
al - - - le - lu - ja.

Ps. Dixit Dnus pag. 98.
Ton. VIII, fin. 1, pag. 60.

2 Antiphona.

(E)t ec - ce te - rae - mo - tus fa - ctus est magnus;

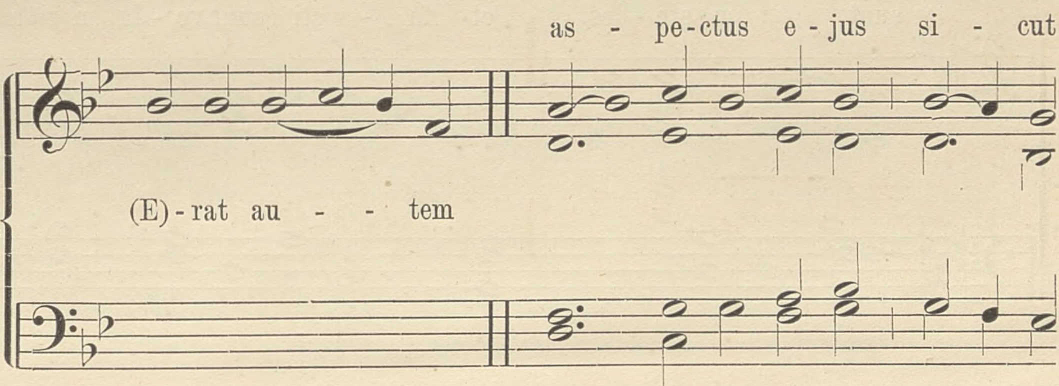
An - ge - lus e - nim Do - mi - ni de - scen - dit de coe - lo,

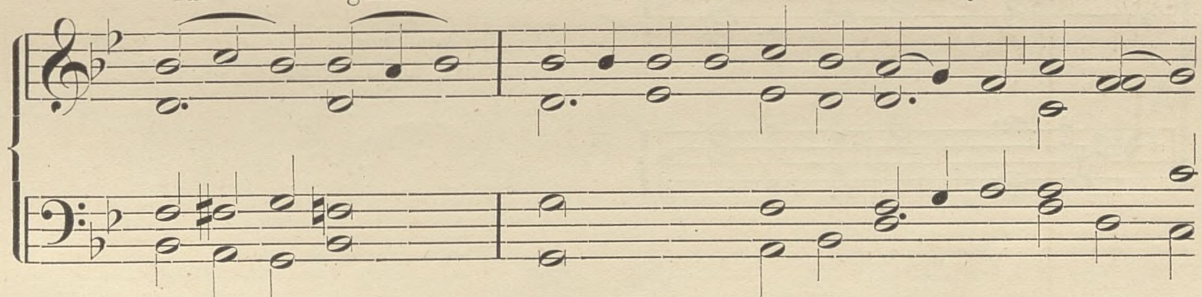

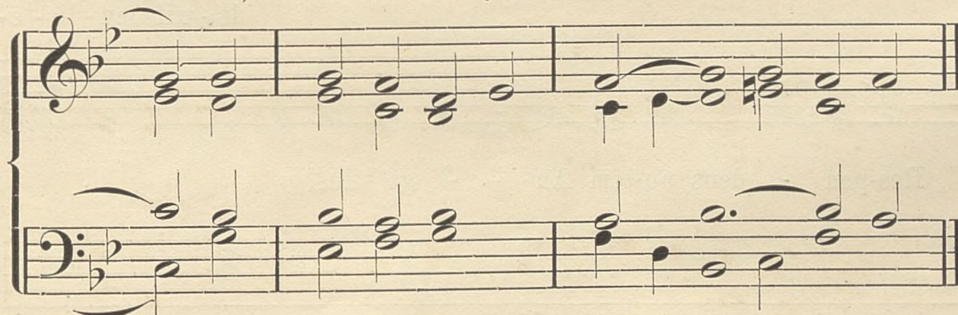
Ps. Confitebor pag. 99.
Ton VII, fin. 4. pag. 59—60.

3 Antiphona.

Ps. Beatus vir.
Ton VIII, fin. 2, p. 60.

4 Antiphona.

Prae - ti - mo - re au - tem e - jus ex - ter - ri - ti

sunt cu - sto - des, et fa - cti sunt ve - lut mor - tu - i.

Al - le - lu - ja.

Ps. Laudate pueri.
Ton VIII, fin. 1, p. 59.

5 Antiphona.

Res - pon - dens au - tem An - - ge - lus, di - xit mu - li - e -

- - ri-bus: no - li - te ti-me - re: sci - o e - nim

quod Je-sum quae - ri - tis Al-le - lu - ja.

Psalm. In exitu pag. 100. Ton VIII, fin. 1, pag. 60.

Loco „Capituli et Hymni" dicitur sequens „Antiphona."
(zamiast „Capitulum i Hymnu" śpiewa się następująca Antyfona).

Antiphona.

Haec di - - - - - - - - es, quam

fe - cit Do - - mi-nus

- - - - - - (us) e - xul - te - - - - - - - - - - - - -

mus (u) (us)

et lae - - - te - - - mur in

e - - - - a - - - - - (a).

Ad Magnificat Antiphona.

(E)t re-spi - - - ci-en - - - tes vi - de - runt re - vo - lu - tum la - pi-dem, e - rat quip - pe ma - gnus val-de, Al - - le-lu-ja.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum Invit. Psalmi et Versus ut supra in Dom. Resurrect. pag. 211 seq.
Ad Vesperas omnia ut supra pag. 217 praeter.

Ad Magnificat Antiphona.

Qui sunt hi ser - mo-nes* quos con-fer - - tis ad in -

vi - cem am - bu - lan-tes et es - tis tri - stes? Al - - le - lu - ja.

Cant. Magnificat. Ton VIII, fin. 1, pag. 66.

DOMINICA IN ALBIS.

Ad Matutinum Invit. ut supra pag. 211 Hymnus „Rex sempiterne" według melodyi hymnu „Ad regias Agni dapes" vide infra ad Vesperas.

IN III NOCTURNO.

Antiphona.

Al-le - lu - - - - ja. No - li fle - re Ma - ri - a,

al - le - lu - ja: re - sur - re - xit Do - mi - nus, al - le - lu - - ja,

al - le - - - lu - ja.

Psalmi de Dominica pag. 94.
Ton V, pag. 59.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Al - le - lu - - ja.

Al-le - lu - ja,

Al - le - lu - ja.

Psalmi de Dominica pag. 98.
Ton VII, fin. 2, pag. 59 seq.

Hymnus.

1. **A**d re - gi - as A - gni da - pes, Sto - lis a -
3. Spar-sum cru - o - - - - - rem pó - sti - bus Va - sta - tor
7. Ut sis pe - ren - - - - - ne men - ti - bus Pas - cha - le

mi - cti can-di - dis post tran - si - tum ma - - ris ru - bri
hor - ret Ange - lus, fu - git - que di - vi - - sum ma - re:
Je - su gau - di - um a mor - te di - ra cri - mi - num

Chri-sto ca - na - - mus Prin - ci - pi.

Mer-gun - tur hos - - tes flu - cti - bus.

Vi - tae re - na - - - tos li - be - ra. A - - - - - - - men.*)

V. Mane nobiscum Domine, alleluja.
R. Quoniam advesperascit, alleluja.

Ad Magnificat Antiphona.

Post di - es o - - cto ja - nu - is clau - sis

in-gres - sus Do - mi - nus di - xit e - is: pax vo - bis,

Al-le - lu - ja, Al - le - lu - ja.

Cant. Magnificat.
Ton VIII, fin. 2, pag. 66.

*) *Uwaga.* W czasie wielkanocnym (aż do Wniebowstąpienia Pańskiego), tak w święta dupliczne jak semidupliczne, wyjąwszy w Officium Matki Bozkiéj, śpiewają się wszystkie hymny, mające tę samą miarę wiersza, według powyższéj melodyi.

DOMINICA II POST PASCHA.

Omnia ut in Dom. in Albis praeter Responsoria et Ant. ad Magnificat.

Ad Magnificat Antiphona.

E-go sum pa-stor bo - nus, qui pa - sco o-ves me - - as, et pro o-vi-bus

me - is po-no a-ni-mam me - am, al-le - lu -ja.

Magnificat. Ton III, fin 1, pag. 63.

DOMINICA III POST PASCHA.

Ad Magnificat Antiphona.

A - men-di- co vo-bis, qui - a plo-ra - bi - tis et fle - bi - tis vos: mun-dus au -

tem gau-de - bit, vos ve-ro contri-sta-bi - - mi-ni, sed tri-sti - ti - a

ve - stra ver-te - tur in gau-di-um. Al-le - lu-ja.

Magnificat. Ton VIII, fin. 1, pag. 66.

DOMINICA IV POST PASCHA.

Ad Magnificat Antiphona.

Va-do ad e - um qui mi - sit me sed qui - a

haec lo - cu - tus sum vo - - - bis, tri -

sti - ti - a im-ple - vit cor no-strum al - le - lu - ja.

Cant. Magnificat. Ton I, fin. 1, pag. 61.

DOMINICA V POST PASCHA.

Ad Magnificat Antiphona.

P

Pe - ti - te et ac - ci - pi - e - tis, ut

gau - di - um ve-strum sit ple - num: i-pse e - nim pa - ter

a - mat vos qui - a vos me a - ma - stis, et cre - di -

di - stis Al - - le - lu - ja.

Cant Magnificat.
Ton VIII, fin. 3, pag. 66.

IN ASCENSIONE DOMINI

(Na Wniebowstąpienie Pańskie).

In I Vesperis Antiphonae etc. omnia ut in II Vesperis praeter:

V. Ascéndit Deus in jubilatione, alleluja.
R. Et Dóminus in voce tubae, alleluja.

Ad Magnificat Antiphona.

P

Pa - ter, ma - - ni - fe - sta - vi no - - men

tu - um ho - mi - ni - bus, quos de - di - sti mi - - hi

nunc au - tem pro e - is ro - go non

pro mun - do: qui - a ad te va - do,

Al - le - lu - ja.

Cant. Magnificat.
Ton VI, pagina 65.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Al - le - lu - ja Chri - stum

Do - - mi-num as-cen-den-tem in coe - - - - - - - - -

lum: Ve - ni-te a-do-re-mus, Al - - le - - -

lu - - - - ja.

Psalmus Venite VII, pag. 43.

Hymnus.

1. Ae-ter - - ne Rex al-tis - - - - - si-me, Re-dem -

4. Tre-munt vi-den - - tes An - - - - ge-li Ver-sam

8. Je-su ti-bi sit glo - - - - - - ri-a, Qui vi -

ptor et fi - de - - li - um, Cu - i mors pe - - rempta

vi - cem mor - ta - li - um, Pec - cat ca - ro mun-dat

ctor in coe - lum re - dis. Cum Pa - tre, et al - mo

de - - - tu - lit summae tri - um - phum glo - - - -

ca - - - - ro Regnat De - us De - i

spi - - - ri - tu, In sem - pi - ter - - na sae - - - -

ri - ae.

ca - ro.

cu - la. A - - - - - - - men.

In III Nocturno.

I. Ant. Ni - mis e - xal - ta - tus est, Al - le - - lu - ja: Su - per om - nes

2 Ant. Do - mi - nus in Si - - on, al - le - - lu - ja: ma-gnus et ex -

3 Ant. Do - mi - nus in coe - - lo, al - le - - lu - ja: pa - ra - vit sedem

De - os, al - le - lu - ja.
cel - sus, al - le - lu - ja.
su - am, al - le - lu - ja.

Ps. Dominus regnavit exul.
Ps. Dominus regnavit irasc
Ps. Benedic, anima.

Ton VI, pag. 62.

V. Ascendo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, alleluja.
R. Deum meum, et Deum vestrum, alleluja.
Resp. VII *„Ego rogabo Patrem“ etc.*
Resp. VIII *Ponis nubem“ etc.*
według tonu powszechnego pag. 70.

AD VESPERAS.

I Antiphona.

Vi - ri Ga - li - lae - - - - i* quid as - pi - ci - tis in coe - lum?
Hic Je - - - sus qui as-sum-ptus est a vo - bis in coe - lum,
sic ve - ni - et, Al - le - lu - ja.

Ps. Dixit Dominus.
Ton VII, fin. 1, pag. 59.

2 Antiphona.

Cum - que in - tu - e - ren - tur in coe - lum e - - untem il - lum, di - xe - runt, Al - - - le - lu - ja.

Ps. Confitebor. Ton VIII, fin. 1, pag. 60.

3 Antiphona.

E - le - va - tis ma - ni - bus be - ne - di - xit e - is: et fe - re - ba - tur in coe - lum, Al - - le - lu - ja.

Ps. Beatus vir.
Ton IV, fin. 3, pag. 59.

4 Antiphona.

Ex al - ta - te* Re - gem re - - gum: et hy - mnum di - ci - te De - o, Al - le - - lu - ja.

Ps. Laudate pueri. Ton VIII, fin. 1, pag. 60.

5 Antiphona.

Vi - den - ti - bus il - lis* e - le - va - tus est: et nu - bes su - sce pit e - um in coe - lo. Al - le - lu - ja.

Ps. Laudate Dnum. Ton VIII, fin. 1, pag. 60.

Hymnus „Salutis humanae sator" etc. in tono hymni ad Matutinum pag. 231.

V. Dominus in coelo, alleluja.

R. Paravit sedem suam, alleluja.

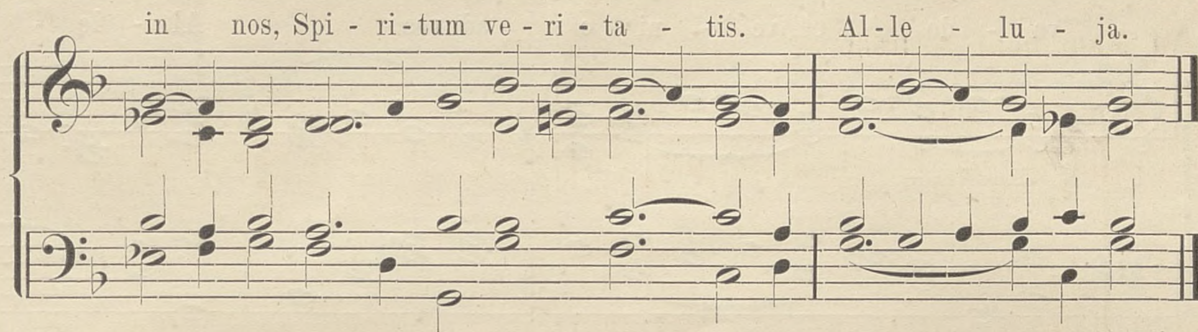
Ad Magnificat Antiphona.

O Rex glo - ri - ae* Do - - mi - ne vir - tu - tum

qui tri - umpha - tor ho - di - e su - per o - mnes

coe - los a - - scen - di - - - - sti ne de - re - lin

quas no or - pha - nos: sed mit - te pro - mis - sum Pa - tris

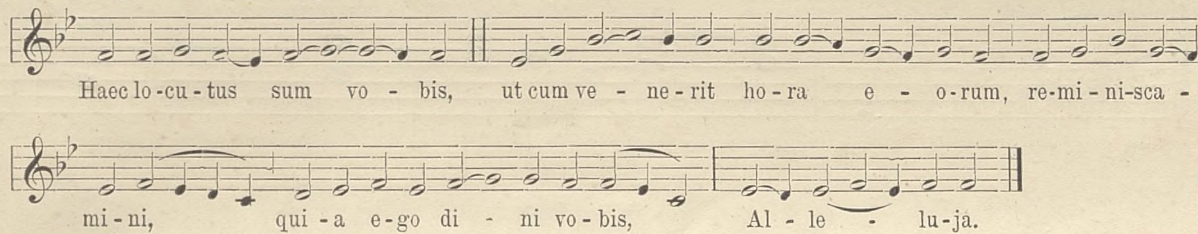

Cant. Magnificat. Ton II, pag. 62.

DOMINICA INFRA OCT. ASCENSIONIS.

Totum Officium fit de Ascensione pag. 230, praeter Resp. VIII: „Si enim non abiero“ et Ant. ad Magnificat.

Ad Magnificat Antiphona.

Cant. Magnificat. Ton VIII, fin. 1, pag. 66.

V. Ascendit Deus in jubilatione. Alleluja.
R. Et Dominus in voce tubae. Alleluja.

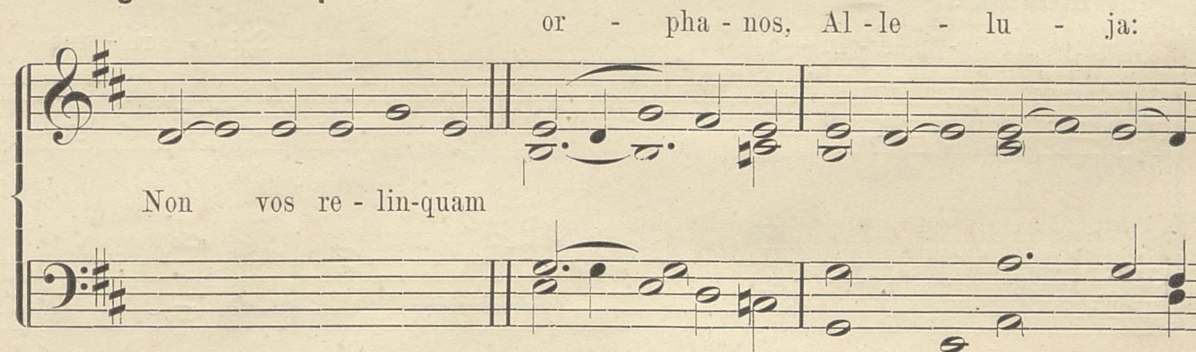
IN FESTO PENTECOSTES.

(Na Zielone Świątki).

Ad I Vesperas Antiphonae, Psalmi, Hymnus ut infra in II Vesperis.

V. Repleti sunt omnes Spiritu sancto. Alleluja.
R. Et coeperunt loqui. Alleluja.

Ad Magnificat Antiphona.

va - do et ve - ni - o ad vos. Al - le -

lu - ja: et gau - de - bit cor ve - strum. Al -

le - - lu - ja.

Cant. Magnificat.
Ton I, fin. 5, pag. 61.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Al - le - lu - ja Spi - ri - tus

Do - mi - ni re - ple - - - vit or - bem ter - ra - rum:

Ve - ni - te a - do - re - mus. Al - le - - - - -

lu - - - - ja.

Ps. Venite VII, pag. 43.

AD NOCTURNUM.

I Antiphona.

de coe - lo so - - nus ad

Fa-ctus est re - pe - nte

ve - ni - en - tis spi - ri - tus ve - he - men - tis. Al - le - lu - ja,

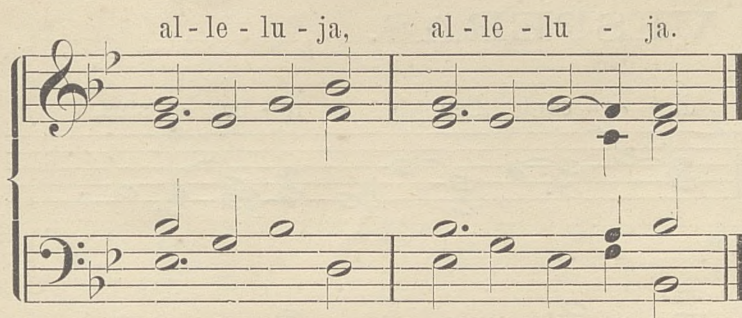
Al - le - lu - ja.

Ps. Magnus Dominus.
Ton VIII, fin. 2, pag. 60.

2 Antiphona.

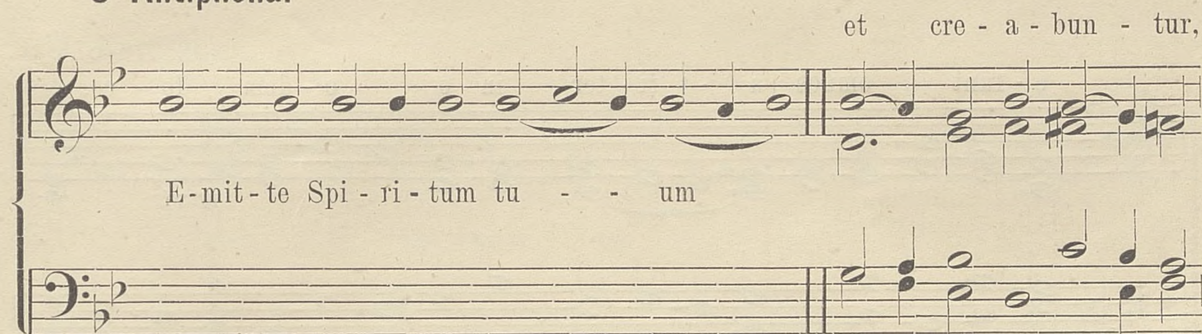
Con - fir - ma hoc De - - - us quod o - pe - ra - tus es in

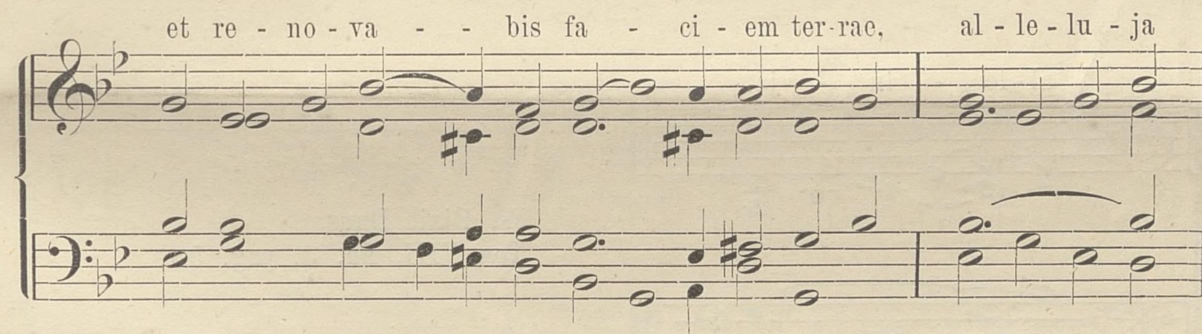
no - bis a templo san - cto tu - o, quod est in Je - ru - sa - lem.

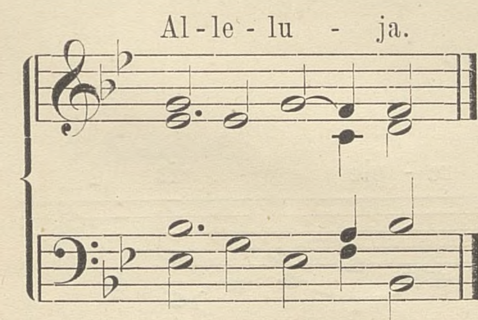

Ps. Exurgat.
Ton VIII, fin. 2, pag. 60.

3 Antiphona.

Ps. Benedic.
Ton XIII, fin. 2, pag. 60.

V. Spiritus Dómini replevit orbem terrarum. alleluja.
R. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, alleluja.

Resp. I *„Cum complerentur“ etc.* } tonus communis pag. 70.
Resp. II *„Repleti sunt“ etc.*

AD VESPERAS.

I Antiphona.

Cum comple - ren - tur di - es Pen - - te - co - stes,

e - rant omnes pa - ri - ter in e - o - dem lo - co,

al - le - lu - ja.

Ps. Dixit Dnus.
Ton VIII, fin. 3, pag. 58.

2 Antiphona.

Spi - - ri - tus Do - mi - ni re - ple - - vit

or - bem ter - ra - rum, al - le - lu - - - ja.

Ps. Confitebor. Ton VIII, fin. 1, pag. 60.

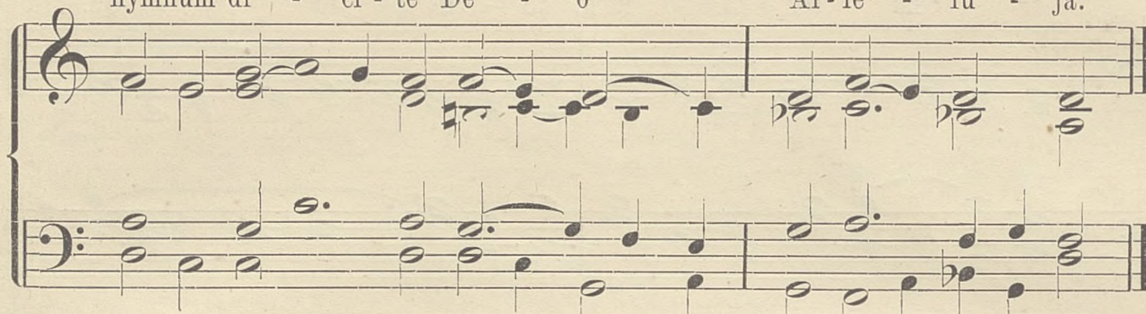
3 Antiphona.

Re - ple - ti sunt omnes Spi - ri - tu san - cto: et coe - poe - - runt lo-qui. Al - le - lu - ja Al - - le - lu - ja.

Ps. Beatus vir. Ton VIII, fin. 1, pag. 60.

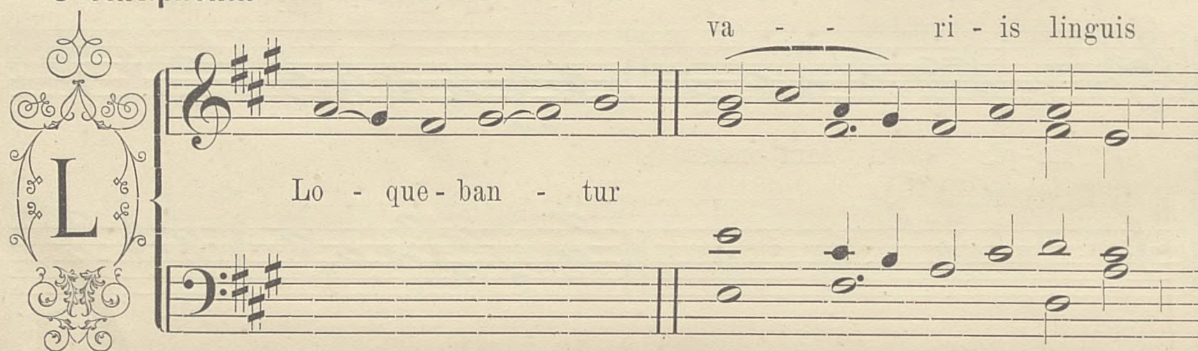
4 Antiphona.

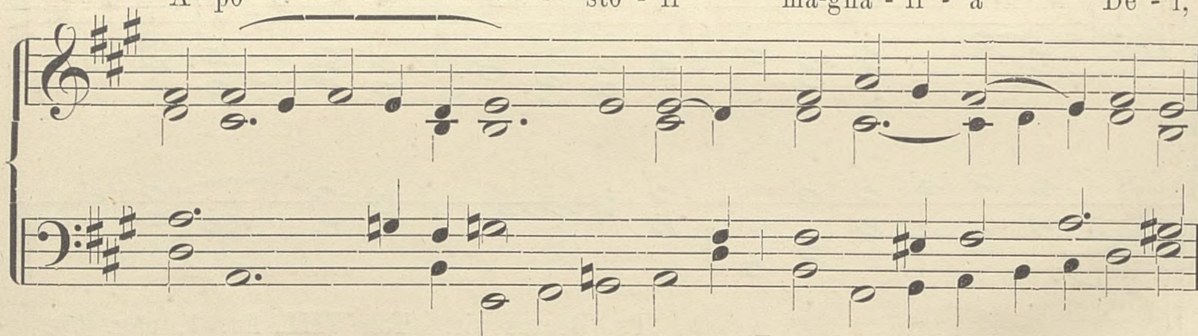
Fon - tes et o-mni - a quae mo - ven - tur in a - quis,

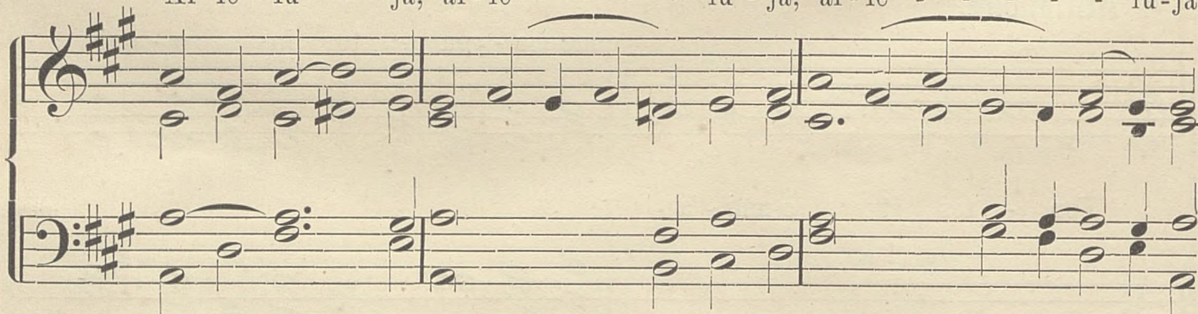

Ps. Laudate pueri. Ton I, fin. 4, pag. 57.

5 Antiphona.

Ps. In exitu. Ton VII, fin. 2, pag. 60 seq.

Hymnus.

1. Ve - ni Cre - a - tor Spi - - ri - tus, Men - tes tu - o - rum

3. Tu se - pti for - mis mu - - ne - re, Di - gi - tus pa - ternae

7. De - o Pa - tri sit glo - - ri - a, Et Fi - li - o qui - a

vi - - si - ta, Imple su - per - na gra - ti - a,

de - - xte - rae, Tu ri - te pro - mis - sum Pa - tris,

mor - - tu - is Sur - re - xit, ac Pa - ra - cli - to,

Quae tu cre - a - sti pe - cto - ra.

Ser - mo - ne di - tans gut - tu - ra.

In sae - cu - lo - rum sae - cu - la. A - - - - - - men.

V. Loquebantur variis linguis Apostoli, alleluja.
R. Magnalia Dei, alleluja.

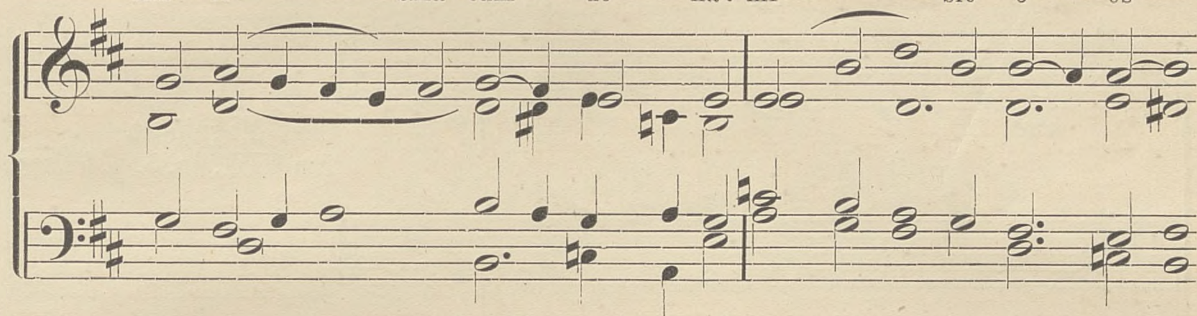
Ad Magnificat Antiphona.

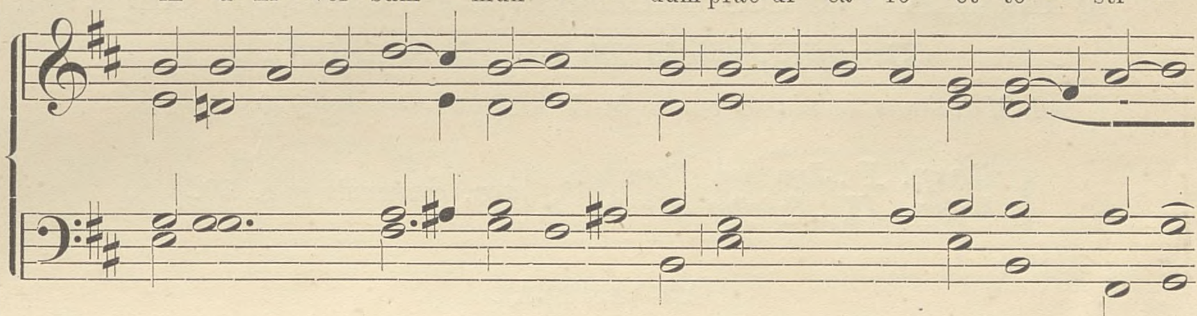
Ho - di - e comple - ti sunt di - - es

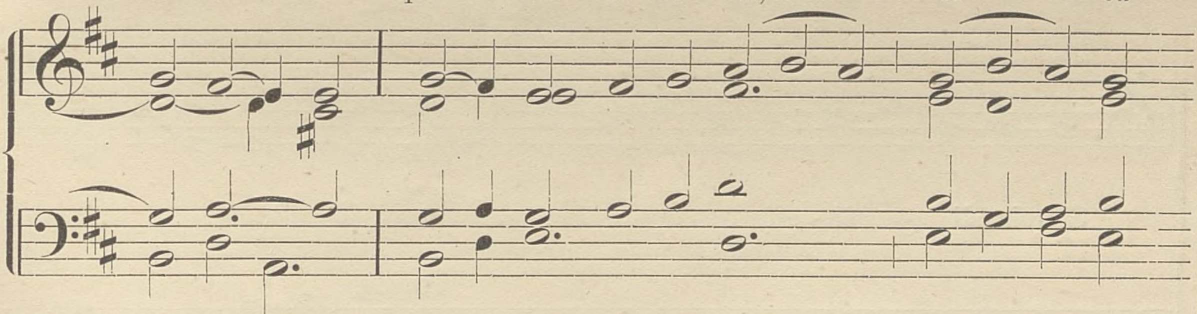
Pen - - te - co - stes,, al - le - lu - ja: Ho - - -

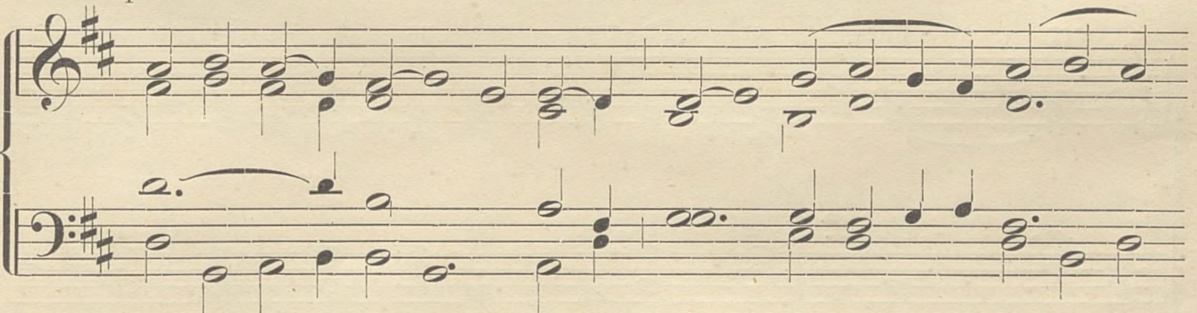
di - e Spi - ri - tus san - ctus in i - gne di -

sci - - - pu - lis ap - pa - ru - it, et tri - bu - it e - is

cha - ri - - - sma - tum do - na: mi - - sit e - os

in u - ni - ver - sum mun - - dum prae - di - ca - re et te - sti -

fi - ca - ri qui cre - di - de - rit, et ba -

pti - za - tus fu - e - rit sal - vus e - - -

rit. Al - le - lu - ja.

Cant Magnificat.
Ton VIII, fin. 5, p. 61 seq.

FERIA SECUNDA PENTECOSTES.

(Drugie Święto Zielonych Świątek).

Ad Matutinum omnia ut supra in festo Pentecostes pag. 238 praeter.

Resp. I *„Jam non dicam etc.* } ton. communis pag. 70.
Resp. II *„Spiritus Sanctus etc.* }

AD VESPERAS.

Omnia ut supra in festo Pentecostes pag. 242 praeter:

Ad Magnificat Antiphona.

Si quis di - li - git me, ser - mo - nem me - um

ser - va - bit; et Pa - ter me - us di - li - get e - um

et ad e- - um ve - ni - e-mus, et man-si - o - nem a - pud e -

- um fa - ci - e-mus. Al-le - lu - ja.

Cant. Magnificat. Ton III, fin. 1, pag. 63.

IN FESTO SANCTAE TRINITATIS.

(W uroczystość św. Trójcy).

AD VESPERAS.

Antiphonae et Hymnus ut in II Vesperis pag. 254.

V. Benedicamus Patrem et Filium, cum sancto Spiritu.
R. Laudemus et superexaltemus eum in saecula.

Ad Magnificat Antphona.

G

(G)ra - ti - as ti - - - bi De - - - us,

gra - - ti - as ti - - bi ve - ra et u - - - -

- - - - na Tri - - ni - tas, u - - - - - - na

et sum - ma De - - i - tas, san - - - - cta et

u - na u - ni - tas.

Cant Magnificat.
Ton I, fin. 5, pag. 61 seq.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

De - - um ve - - - - - rum, u - - num in tri - ni - ta -

- - - te, et tri - ni - ta - - - - - - - tem in u -

- ni - ta - - - te* Ve - ni - te a - - - - -

- - - - do - re. - - mus.

Ps. Venite II, pag. 16.

Hymn. *„Summae Parens clementiae" według melodyi hymnu „Jam sol recedit" pag. 103.*

IN III NOCTURNO.

1. Antiphona.

gra - ti - a

Cha - - ri - tas Pa - ter est,

Fi - li - us com - mu - ni - ca - ti - o Spi - ri - tus san - ctus,

o be - a - ta Tri - - -

- - - - - - ni - tas.

Ps. Cantate Domino.
Ton VIII, fin. 1, pag. 59 seq.

2 Antiphona.

Ve - rax est Pa - ter, ve - ri - tas Fi - - li - us

ve - ri - tas Spi - ri - tus san - ctus, o be -

- a - ta Tri - - ni - tas.

Ps. Dominus regnavit.
Ton VIII, fin. 2, pag. 60.

3 Antiphona.

Pa - - ter et Fi - li - us, et Spi - - ri - tus sanctus

u - na substan - ti - a est o be - a -

ta Tri - ni - tas.

Ps. Cantate Domino.
Ton III, fin. 5, pag. 58.

Resp. VII *„Benedicamus" in tono communi, pag. 70.*
Resp. VIII *„Duo Seraphim," pag. 96.*

IN II VESPERIS.

I Antiphona.

Glo - ri - a ti - bi Tri - - ni - tas, ae-qua - lis

u - na De - - i - tas, et an - - - - - te om - mni -

- - a sae - cu - la et nunc et in per - - pe - tu-um.

Ps. Dixit Dominus. Ton I, fin. 1, pag. 57. (C. ton wyżéj.)

2 Antiphona.

Laus et pe - ren - nis glo - ri - a De - o Pa - tri

et Fi - li - o, san - cto si - mul pa - ra - cli - to in sae -

cu - lo - rum sae - cu - la.

Ps. Confitebor.
Ton II, fin. krak. pag. 57.

3 Antiphona.

Glo - ri - a lau-dis re - so-net in o-re o - mni - um Pa - tri ge - ni - tae que pro - li, Spi - ri - tu - i san - cto pa - ri-ter re-sul - tet lau - de per - ren - ni.

Ps. Beatus vir. Ton III, fin. 3, pag. 58.

4 Antiphona.

Laus De - o Pa - tri, pa - ri - li - que

pro - li, et ti - bi san - cte stu - di - o pe - ren - ni Spi -

- ri - tus, no - stro re - so - net ab o - re, o-mne

per ae - vum.

Ps. Laudate Dominum.
Ton IV, fin. krak.

5 Antiphona.

per quem o - mni - a, in

Ex quo o - mni - a,

quo o - - mni - a, i - psi

glo - ri - a in sae - cu - la.

In I Vesp. Ps. Laudate Dnum. } Ton V, pag. 59.
In II Vesp. Ps. In exitu Israel. }

Hymnus: „Jam sol recedit" pag. 103. W pierwszéj zwrotce zamiast „infunde lumen" śpiewa się „infunde amorem."

Ad Magnificat Antiphona.

Te De - um Pa - trem in - ge - ni - tum, te

Fi - li - um u - ni - ge - - - - ni - tum te

Spi - ri - tum san-ctum pa - ra - - - - cli - tum, san - - - ctam

et in-di - vi - - du - am Tri - ni - ta - tem, to - to

cor - de et o - re con - fi - te - mur lau - da - -

- - mus, at - que be - ne - di - - - ci - mus, ti - bi

glo - ri - a in sae - cu - la.

Cant. Magnificat, ton IV, fin. I, pag. 63, c. ton wyżéj.

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.

(Na Boże Ciało).

AD VESPERAS.

I Antiphona.

Sa - cer - dos in ae - ter - - num Chri - - stus Do - - mi - nus se - cun - - - - - dum or - di - nem Mel-chi - se - dec, pa - nem et vi - num ob-tu - lit.

Ps. Dixit Dominus.
Ton I, fin. I, pag. 57.

2 Antiphona.

Mi - se - ra - tor

Do - - - mi - nus es - cam de - dit

ti - men - ti - bus se, in me - mo - ri - am su -

- o - rum mi - ra - bi - - li - um.

Ps. Confitebor.
Ton II, pag. 57.

3 Antiphona.

Ca - li - cem

sa - - lu - ta - ris ac-ci - pi - am,

et sa - cri - fi - ca - bo ho - sti - am lau - dis.

Ps. Credidi. Ton III, fin. 1, pag. 58.

4 Antiphona.

Si - cut no - vel - lae o - li - va - rum, ec - cle - - - si - ae fi - li - i sint in cir - cu - i tu men - - sae Do - mi - ni.

Ps. Beati omnes.
Ton IV, fin. 1, pag. 59.

5 Antiphona.

Qui pa - cem po - - nit fi - nes ec-cle - -

- - si - ae fru - - men - ti a - di - pe sa - - - - ti - at

nos Do - - - - mi - nus.

Ps. Laud. Jerusalem.
Ton V, pag. 59.

Hymnus.

Pan-ge lingua glo - ri - o - si Cor - po - ris my - ste - ri - um,

Tan-tum er-go Sa-cra - men - tum Ve - ne-re-mur cer - nu - i:

Ge - ni - to - ri, Ge - ni - to - que Laus et ju - bi - la - ti - o

Sangui - nisque pre - ti - o - si, Quem in mun-di pre - ti - um, Fru

Et an - ti-quum do - cu - men-tum No - vo ce - dat ri - tu - i: Prae -

Sa - lus, ho - nor, vir-tus quo-que Sit et be - ne - di - cti - o Pro -

- ctus ven-tris ge - ne - ro - si, Rex ef - fu - dit gen - ti - um.

stet fi - des sup-ple - men - tum Sen - su - um de - fe - ctu - i.

ce - den - ti ab u - tro-que Com-par sit lau - da - ti - o.

A - - - - - - - men.

V. Panem de coelo praestitisti eis, alleluja.
R. Omne delectamentum in se habentem, alleluja.

Ad Magnificat Antiphona.

Do - - - - -

O quam su - a - vis est

\- - - - - - - - - - - - mi - ne Spi - - - - - - - - ri - tus

tu - - - - - - us qui ut dul - ce - di - nem tu - - - -

\- am in fi - - - - - - li - os de - mon - - stra - - - - res

pa - ne su - a - vis - - - - - si - mo de - - -

coe - lo prae-sti-to, e-su-ri-en - - tes

re - ples bo-nis, fa - sti-di-o - sos di - - vi-

- tes di - mit - tens i - - - - - -

- - na - - nes.

Cant. Magnificat.
Ton VI, pag. 65

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Chri-stum re - - - - - gem a - do - re - - - mus do -

- mi - nan - - - - - tem gen - ti - bus.* Qui se

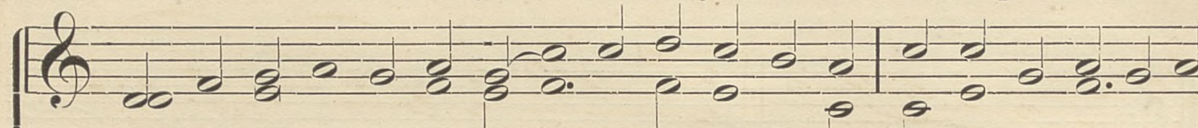
man-du - can - - - - ti - bus dat Spi - ri -

- tus pin - - - - - - gue - di - nem.

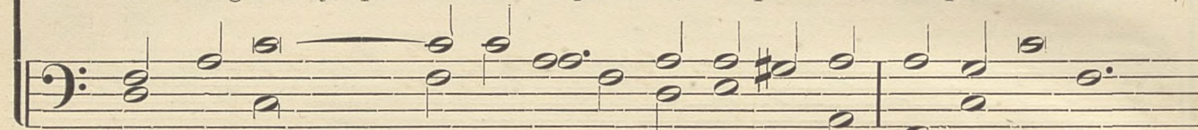
Ps. Venite II, pag. 16.

Hymnus.

1. Sa - cris so - lem - ni - is jun - cta sint gau - di - a, Et ex prae - cor - di - is

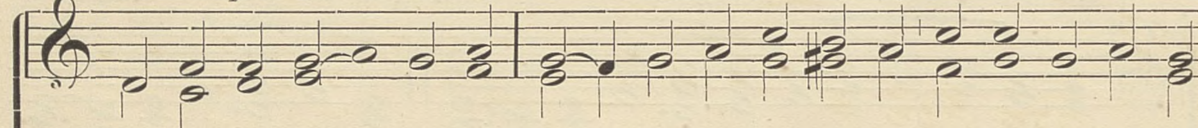

3. Post a-gnum ty - pi - cum- ex - ple - tis, é - pu - lis. Cor - pus Do - mi - ni-cum

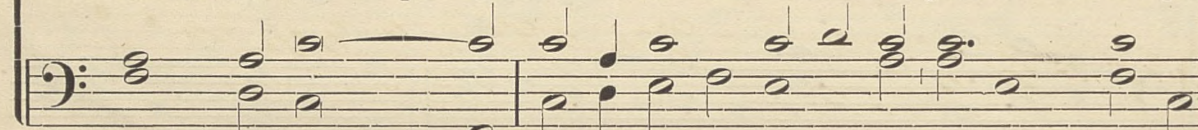

7. Te, tri - na De - i - tas, u - na - que pos - ci - mus, Sic nos tu vi - si - ta

so - nent prae-co - ni - a. Re - ce - dant ve - te - ra, no - va sint o-mni-
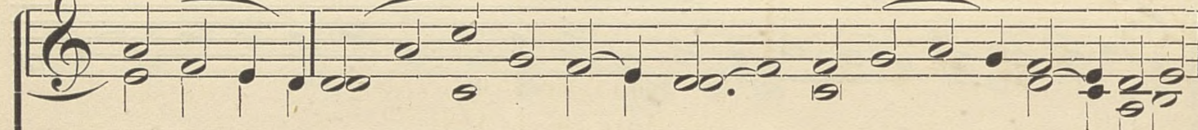

da - tum di - sci - pu - lis. Sic to - tum o-mni - bus, quod to - tum sin-gu-

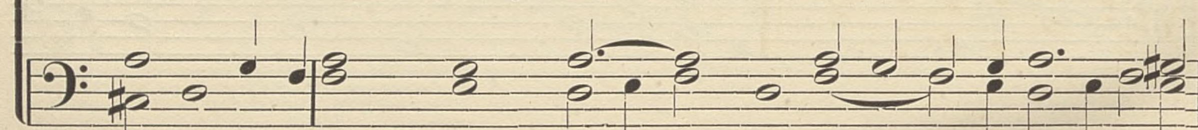

si - cut te co - li - mus: Per tu - as se - mi - tas duc nos quo ten-di-
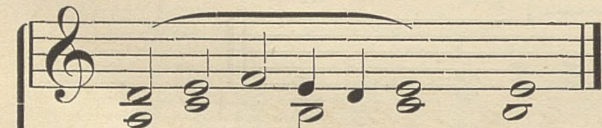
- a. Cor - - da vo - ces et o - pe-ra.

- lis, E - - jus fa - te - mur ma - nibus.

- mus, Ad lu - cem quam in - - - ha - bi-tas.

A - - - - - - - men.

IN III NOCTURNO.

I Antiphona.

ad al - ta - re De - - - i:

In-tro - i - - - bo

su - mam Christus, qui re - - - - no - vat ju - ven - tu - - -

- tem me - am.

Ps. Judica me Deus.
Ton. VII, fin. 1, pag. 59.

2 Antiphona.

ex

Ci - ba - - vit nos Do - mi - nus

a - - - di - pe fru - - - - - - men - ti

et de pe - tra mel - - le sa - - - - - - - -

tu - ra - - - vit nos.

Ps. Exultate Dno.
Ton VIII, fin. 1, pag. 60.

3 Antiphona.

Ex al - ta - ri tu - o

Do - - mi - ne Chri - - - -

- stum su - - - - mi - mus: in quem cor

et ca - ro no - stra e - - - - - - xul - - tant.

Ps. Quam dilecta. Ton VI, pag. 59.

Resp. VII: *Qui manducat.*
Resp. VIII: *Misit me vivens.* } in tono communi pag. 70.

In II Vesperis *omnia ut in primis (pag. 260 seq.)*

Ad Magnificat Antiphona.

O sa - - crum con - vi - vi - um, in quo

Chri - stus su - - - - - - mi - tur. re - co - - -

- - li - tur me - mo - - - ri - a pas - si - o - -

- - nis e - - - - jus, meus im - ple - tur gra - - - ti

- - a, et fu - tu - rae glo - - -

- - ri - ae no - - bis pi - - gnus da - - - - tur.

Al-le - - - - - - - - (e) - - - - - - - - lu - - ja.

Cant. Magnificat.
Ton V, pag. 64.

O. A. M. D. G.

